

BIBLIOTEKA

Zakł. Nar. Im. Ossolińskich

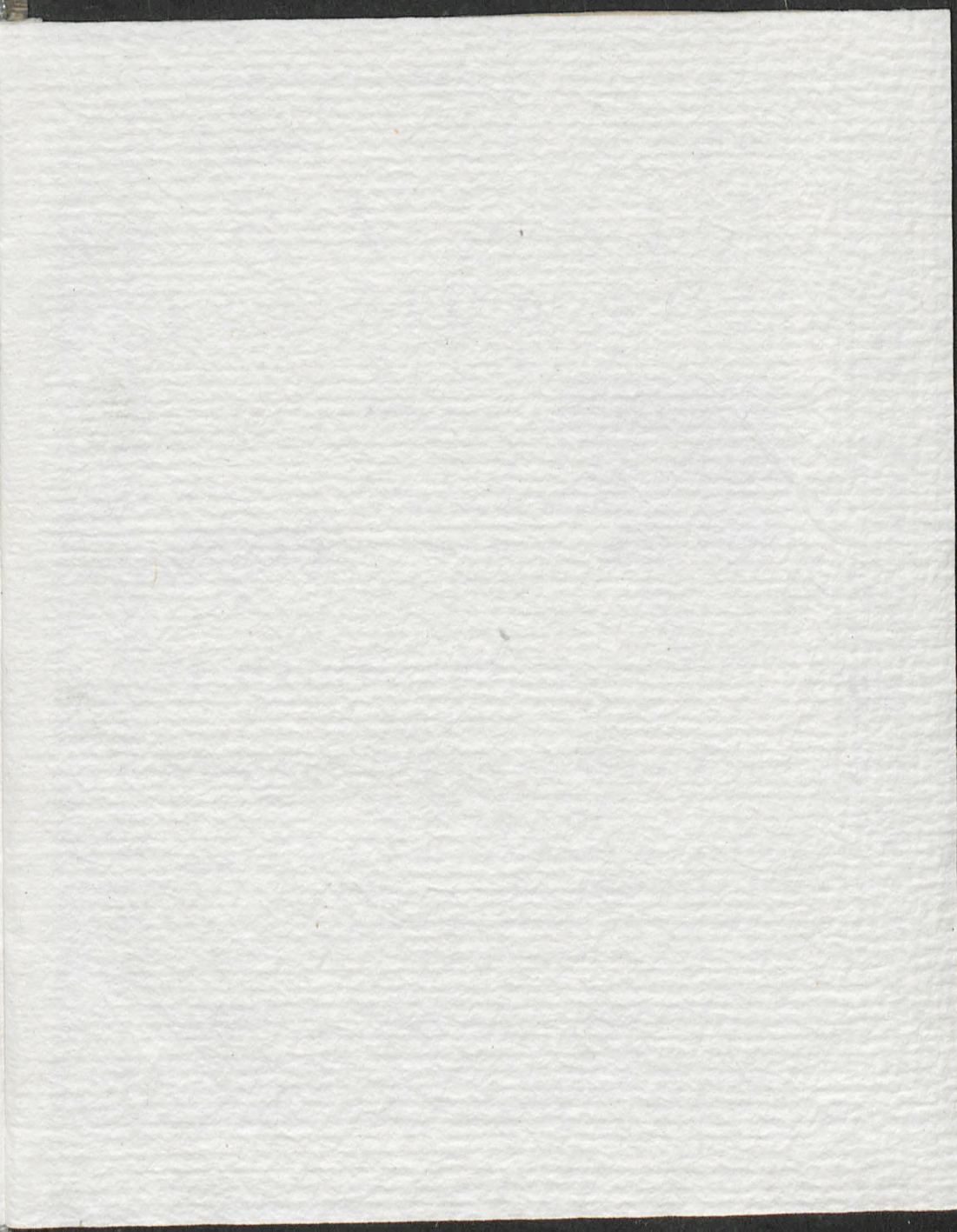
XVII

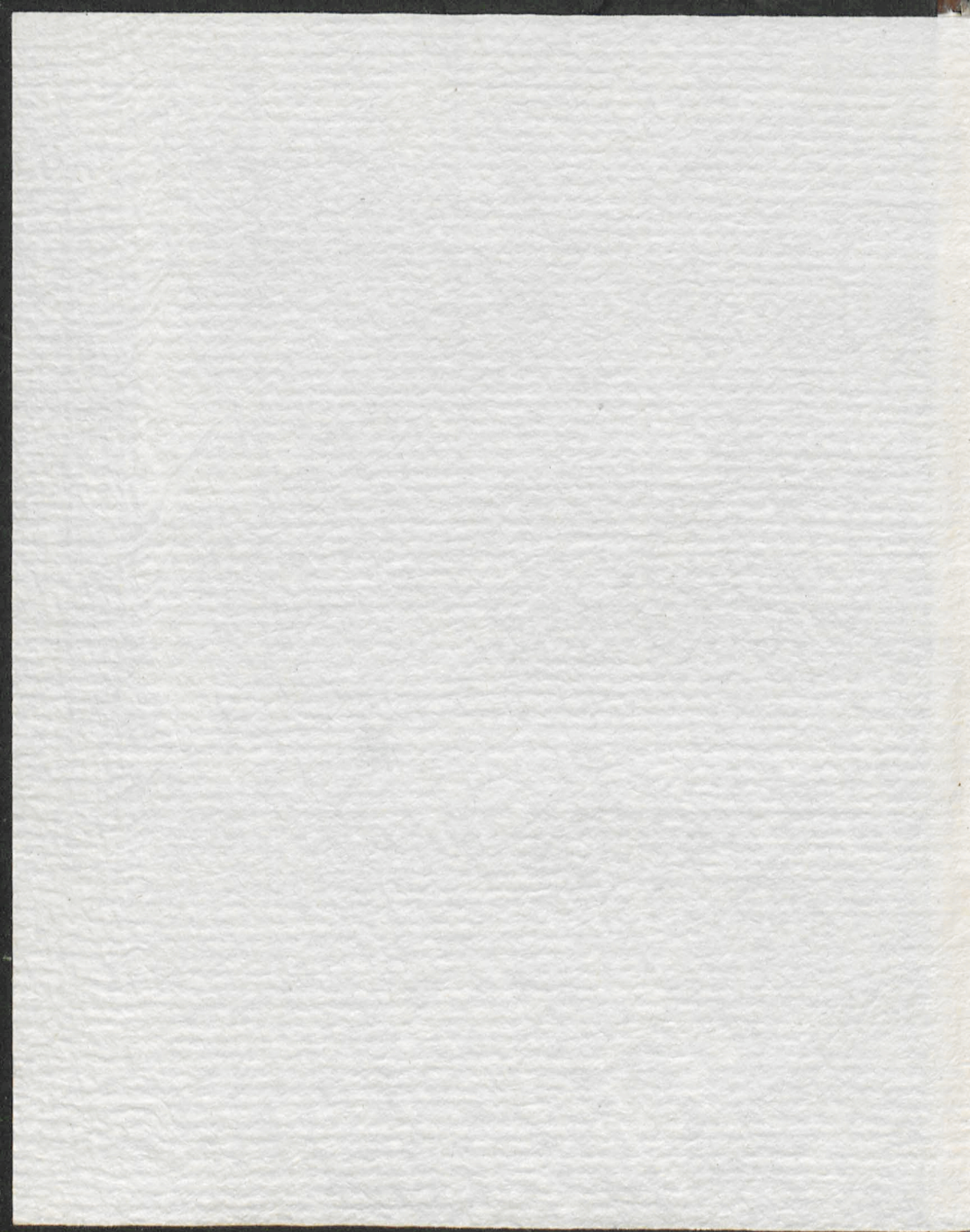
3603

8134

6

14 199

R V S S I A
F L O R I D A R O S I S
E T L I L I I S.

Pro Bibliotheca

Hoc est,

Sanguine,

Prædicatione,

Religione,

& Vita.

Antea

FF. ORDINIS PRÆDICATORVM

Peregrinatione inchoata,

NVNC CONVENVVM IN RVSSIA

Stabilitate fundata.

Per R.P.F. SIMONEM OKOLSKI, S.T.M. Priorem
Tysmieniceñ : luci exposita. 11.439

LEOPOLI, Typis Coll: Societ: IESV, apud Sebast. Nowogorsti,
ARCHIEPISCOPALEM Typographum. Anno, 1646.

XVII - 3603 - III,

Q Vis tam concordi iunxit duo Stemmata nexu.
Bina quis litera iunxit amore crucem.
An quia peruigilis monstrant insignia cura
Certatimq; sacra Religione nitent.
Fors, quia calcari cupiunt, humilesq; iacere
A Domino morem, quem didicere suo.
O celebres humilesq; nimis, magis inter honores
Dum nituere latent, cum latuere nitent.

AD MODVM REVERENDO PATRI,
F. HIERONYMO

à Grabow

GROCHOLSKI,
SAC. TH. BACC. PRIORI PROVINCIALI
Prouinciæ Russiæ Ordinis Prædicatorum.

Omnem reuerentiam & subiectionem religiosam.

Primo Pastori atq; Vigilantissimo Magistratui non alius est propositus scopus, quam publica utilitas & salus. Nam licet alijs inserviando plurimi consumantur, totumque esse suum & posse effundant, nullum tamen insigne nomen religiositatis & laudis deferre valent, præterquam ex ipsa publica omnium utilitate & salute. Hanc talemque præponderationem super bonum priuatum communis boni, inspicere cuiq; in Paternitate V. Admodum Reuer: licebit. Non enim debilis valitudo, nec fessi spiritus, nec distantia locorum, nec difficultates viarum, nec iniuria temporum distrahere, quando à proposito Sancto visitationis Prouinciæ & Conuentuum A. R. P. V. potuit; sed plantandæ firmandæq; Religionis Sacræ Dominicanæ, intermedios rebellizantes S. Rom: Ecclesiæ & fines Regni, ardor cœlestis magis ac magis inflammavit, efflagitauitque. Sint Deo altissimo gratiæ & laudes

)(

& laudes, ex quibus præmium colliget perenne. Vt verò
gratitudinis symbolū erga A.R.P. V. exprimere conce-
datur, Ruffiam Tuam Floridam, paucis comprehensam
verbis, puro, deuotoq; affectu conscriptam, A.R.P. V.
Patri & Prouinciali meo deuoueo & offero. Quem vt no-
bis incolumem Diuina maiestas conseruet, à Domino Tri-
no & vno orationibus expostulamus. Dat. Tyſmienicijs
2. Aug. Anno 1646.

Admod: R. P. V.

humilis Filius

Fr. SIMON OKOLSKI,

S.T. Magist. Prior Tyſmienicē.

Ord: Prædic.

LITTERÆ SS. D.N. PAPÆ HONORII III.

Commendantes Fratres Prædicatorum
Archiepiscopis, Episcopis, alijsq; Eccle-
siarum Prælati.

HONORIVSE PISCOPVS Seruus Seruorum Dei.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis,
ac dilectis Filijs, Abbatibus, Prioribus, & alijs Eccle-
siarum Prælati per Hispaniam constitutis, Salutem &
Apostolicam benedictionem.

*I personas Religiosas diligere & honorare curatis,
Deo cui servire regnare est, satis gratum obsequi-
um exhibetis, qui quidquid vni ex minimis suis sit,
sibi fieri assuerat. Rogamus proinde deuotionem
vestram, & exhortamur attentè per Apostolica
vobis scripta mandantes, quatenus dilectos filios, Latores præsen-
tium Ordinis Prædicatorum, quorum vtile ministerium, & Reli-
gionem credimus Deo gratam in eorum laudabili proposito conso-
nantes, ad officium prædicationis, ad quod deputati sunt, curetis,
benignè recipere: ac habentes eos pro nostra & Apostolicæ Sedis
reuerentia commendatos, in suis eis necessitatibus assistatis: qui
Verbum Dei gratis & fideliter proponentes, intendentes profecti-
bus animarum, ipsum Dominum solum secuti paupertatis titulum*

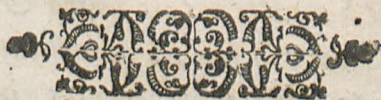
orauerunt Preces & mandatum nostrum taliter impleturi, vt in
 districtu examinis die positi ad dexteram cum electis regnum cum
 eis percipiant aeternum. Non audituri damnationis sententiam
 reproborum, quos pro contemptu talium ipse Deus, qui se asserit in
 eorum despectione contemni perpetuo incendio deputabit. Datum
 Viterbi, xvij. Kalendas Decemb. An. 1220. Pontific. Anno 4.

Litteræ Reuerendissimi GENERA- LIS Ordinis Prædicat. ad R. P. SIMONEM OKOLSKI.

RNde Pr. Monitus à Præ Procureatore Vestræ Prouin-
 ciæ, quod non modicam posses eidem vtilitatem af-
 ferre, si Historiam illius scriberes, id tibi iniungendum in
 meritum obedientiæ decreui. Labores igitur alacriter pro
 Parente tua & diligentissimè à Sancti Hyacinthi tempore
 vsque ad nostram ætatem, omnia quæ scitu videbuntur
 digna, collige. Vale, & ora pro me & socijs. Datum Ro-
 mæ, die 27. Martij. 1642.

Pr. V. Quam primum poteris ad nos transmittes ea,
 quæ scribes, vt in Historia vniuersali Ordinis, pro qua
 ali laborant: inserantur.

Cons: in Domino Fr. NICOLAVS RVDOLPHVS
 Magister Ordinis.

Revisiones RR. PP. Moderatorum.

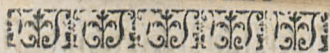
EX Commissione A. R. P. Prouincialis nostri **HIERONY-
EMI GROCHOLSKI** Sac: Theol: Baccalaurei, Libellum
sub titulo *FLORIDÆ RVSSIÆ*, ab A. R. P. Magistro F. Si-
mone Okolski non paruo labore compilatum, perlegi, in quo
quia nihil Orthodoxæ fidei Romanæ bonisq; moribus aduersa-
rium deprehendi, quinimo plura de *Florido-Germine* Fratrum ex Or-
dine nostro peregrinantium pro Christo ad infideles memoratu,
praconis & imitatione dignissima reperi, ideò vt mandatus ty-
pis communi detur vsui & vtilitati, dignum censeo. Datum in
Conuentu Leopoliē SS. Corporis Christi Ord: Prædicatorum.
Die vi. Februarij. Anno, 1646.

Ego Fr. Marianus de Iaſiſtā Regens Studij. m. p.

EX Commissione A. R. P. Prouincialis nostri **F. STEPHA-
NI CHMELER**, S.T.M., Librum cui titulus est *Florida
Ruffia*, vidi ac legi verè floridam labore D. Hyacinthi, multorum
Patrum sanguine rutilantem, multo fructu animarum abundan-
tem reperi, quæ vt floreat in animis posterorum vti nil contra-
rium sanctæ fidei Catholicæ ac sacrae doctrinæ retinens, mandan-
dam typis iudicaui. Datum Leopoli, Die 28. Ianuarij. Anno
Domini, 1644.

Fr. Felicianus de Leopoli S. Th: Lector
Magister Studij Generalis.

Primæ Partis Capita.

De Origine Appellationis Russiæ.

De Diuisione Russiæ.

De Ducibus Russiæ.

De Religione Russiæ.

De FF. Peregrinantibus in Russiæ.

De Priuilegijs Peregrinantium.

De Vicarijs Peregrinantium.

De Imaginibus Peregrinantium.

De Inchoatione Prouinciæ Russiæ.

*De Natis & educatis in Russiæ, cur docti & Deum timen-
tes ab antiquo.*

Acta Capitulorum pro Prouincia Russiæ

Prouinciales & Vicarij Congregationis enumerantur.

Vicarij Congregationis & Prouinciales enumerantur.

PARS PRIMA.
De Origine Appellationis
Rusſiæ.

Nomen Roxolanus, vel Roſſianus, aut Roſſanannus quo ſcilicet Ruſſiæ Ducatus vocatur, non vna origine iuxta Historicorū placita gaudet. Alij namq; à nomine R hos deducere volunt. Primò, quia Ezechielis 28. & 29. cap. iuxta translationem ex ſeptuaginta dicitur verſu 10. Fili hominis obſirma faciem tuam ſuper Gog & terram Magog Principem R hos, Meſoch & Iobel. Idem dicit ſequenti cap. verſu 1. His namq; nominibus Principes orbis nominantur: per Meſoch intelligitur gens Moſchorum, ſicut colligitur et Geneſi c. 10. & Beroſo lib. 4. dicunt enim: Moſchus verò, Moſchos in Aſia & Europa fundavit. Et Theodorus Bibliander apertiùs dicit explicando Hæbraica Moſoch vel Meſoch partem Aſiæ ad pontum accepit, vbi Moſchitæ vel Moſchouitæ & Moſchici montes, & finitima loca Cappadociæ. &c. Et hoc nomen R hos maximè accommodatum ad gentes Roſſorum, ſeu Ruſſorum & Roxolanorum; quocirca Græci antiqui prædictam gentē Roſſianam,

siam, seu Rossianam dixerunt. Colligebant fortè à nomine Rhos Rossiani dictam. Scio Eusebium à nomine Rhos deduxisse Romam & Romanam gentem, sed quia omnes alij quasi vno ore Romā deduxerunt à Romulo, minùs curanda erit ipsius coniectura. Neq; mirandum, quod Diuus Hieronymus tacuerit explicationē Rhos. Nam Rhos in Mesoch comprehenditur. Moschi enim quandoq; Rossi appellati fuerunt. Quocirca Cromerus lib: 1. cap: 8. Nec est incredibile eos scilicet Moschouitas, cum Moschi Modocœ, seu Amaxobitæ antiquitus dicerētur, aliquando in vicinorum & cognatorum Russorum seu Roxolanorum nomen transisse, postea verò pristinum id est Moschorū nomen resumpsisse. Dum Iuanus Danilouius motu Petri Metropolitæ Chyouiensis & Russiæ ibidē transfudit sedem. Polonorum verò Historiæ appellationem nominis Russiæ & Roxolaniæ à Ross vel Russa nepote vel Fratre Germano, vt alij volunt Lechi & Czechy, qui à Mosoch & Iaphet descendebat, & Russiam fundatam à nomine suo Rossiam seu Russiam vocauit. Ita Długosius fol: 22. & Miechouius lib: 1. cap: 2. fol: 2.

Alij deducunt Russiam à Russo Oppido ad Nowogrodum, alij à flumine Ross, seu Rossa: sed istæ denominationes sunt posteriores. Russica namq; gens multo antiquior est illis oppidis, nec ad ipsam ripam fluminū Rossam vel Moschuam descenderunt prius, cum sedes primæ Russorum non ibidē antiquitus collocatæ leguntur. Russorum namq; antiquitatem vnā cum regionibus Bulgariis, Sclauonicis, Serbis, Dalmatis, declarat hoc vnum, quia

quia eodem tempore litteras & scripturā à Cēsare Constantinopolitano, Michaelē Cūropaethā, Anno à Christo nato 790. accepissent. Quod idem declarat abundē illius Colossus marmoreus, cum inscriptione de Bulgaris Constantinopoli in itinere ad arcem Magni Constantini eundo: & alia Adrianopoli erecta à Bulgaris. Hoc de Rusorū Principe notatu dignū Dlugoff: fol. 22. ponit. Odonacer Ruthenus Anno Chr: 599. sub Leone Papa 1. in Italiam venit, Orestē captum & Augustum, eū ē Roma fugavit, Victor 14. annis tenuit: hunc Theodoricus Gothorum ad Aquileiam oppressit & Rauennā ad deditiōnem maceravit, necavit, & à Ruthenis ad Gotthos regnum Italiæ transtulit.

De Diuisione Russiæ.

Russi triplex: Rubea, Alba, & Nigra. Russia rubea dicitur à triplici causa: Ex cōplexione, ex religione, & sanguine. Primò ex complexione, quia gens à Lublino in Leopoli & Podoliā, complexione rubea est. Ibi enim aer temperantior est, ager fructuosior, mella, fructus arborū, & terræ germina præstātiora. Est namq; positio horū sub sole graduū circa 50. vnde æstas propinquior, hiems leuior, vel iucundior, autumnus lenior. Quapropter ibi Vites, Morellæ, Ficus, Rosmarinum, & alij delicati fructus, flores, & semina, transmarina licet non in tanta perfectione nascūtur.

Secundo dicitur Russia rubea ex loco propter rubetā: nam cū disposita sit Russia rubea campis latis, rubetis spatiosis inter monticulos & valles, syluas non admodum densas,

denfas, quæ omnia ob perspicuitatem & modicam distantiam inter montes & flumina, arbores, syluiculas, dant venatori amœnitatem, aratori securitatem, possessori vtilitatem, nobili iucunditatem. Rubea quædam appellanda Russia est, pascuis delitijs, serenitati & delectamento appropriata ex loci naturalis dispositione.

Tertio dicitur Rubea ex sanguinis copiosi per summum feruorem belli effusione. Maxima namq; bella intra Russiam rubeam confecta, scilicet inter ipsos Duces Russiae, qui inter se quotannis pugnando, Haliciam ciuitatem ante latissimam, & Russiam rubeam, & Chiouiensem Ciuitatem in Russia nigra demoliti sunt. Pugnarunt cum Andrea Colomano Rege Haliciæ; Pugnarunt cum Regibus Poloniae ad Haliciam, Lublinum, Zauichostum, in Podolia cum Lithuanis. Quid de Volhinia, Luceoria dicam? Quid de pugna cum Stephano Voda, & Valachis, Turcis & Tartaris, ad Socalum, Vscie, Tarnopole. &c. De quibus Historici referunt, atque eorum internecone, subiugatione Dominio & fine; sed præcipuè Rubea ex fide & Religione, Fides enim omnium Russorum est inchoata à sanguine in Holha vsque ad Danielem & Leonem. vide Stric: lib. 4. cap. 3. Russia verò alba dicitur quidem ob multas rationes, sed præcipuè ex complexione gentis, sunt namque & coloris in facie albi & albedinis obseruatores, nam omnes ferè balneas habent domi, quas in hebdomada sæpè descendunt, nec tam nigro habitu & deformi incedunt vt Russi nigri; aut ex loco, quia est ad orientem solis, qui omnes illuminando facit albos, vel quia habet flu-

bet flumina alba, vt Tanaim, Boristhenem, Pripeciam, origine fluuios albos, nec cum mari nigro vel Meotis palude commixtos, nisi in ipso termino, & vno hostio ingrediendo mare nigrum.

Aut alba ex euentu, quia suos Deos Piorunum & alios fide suscepta in fluuium abiecerunt, vt Herbeisteinus fol: 24. in Comment: de Verbis Moschouiticis refert. Aut quia saluari Baptismo tota Lithuania fidem Catholicam sub Iagellone recepit, & alba facta est in conscientijs suis, atque in signum gratiæ acceptæ, albis vestibus induti à Rege eundem habitum obseruabant, & multo tempore colebant. Quæ tantum floruit in fide, vt plurimas Ecclesias, Tyaras Episcopales, Religiones sacras, Academies, Scholas, retineat & foueat.

Nigra verò Russia dicitur ex complexione subfusca & habitu vt plurimum nigro. Vnde omnes prompti ad bellum Martialistæ, ibi Cosacorum turmæ, ibi cum Scythijs propinquitas, ibi Græca fides, Græci mores, & nigro notati lapillo. Ex loco nigra Russia, quia inter syluas & paludes, vt potè propè nigrum mare; Totæ delitiæ illorum in syluis, venationibus, paludibus, piscibus, propter colligenda mella, venationes exercendas, & pisces apprehendendos.

Ex euentu. Nam licet Kijouix primùm fides reperta est in Russia, sed toties sepulta. Post Holham non diu stetit, post Vlodimirium Suantoflauium Anno Christi, 980. tot cædibus fratrum Ducum denigrata fuit. Demum tam rudes in Religione, vt nec Pater noster sciant, ne dum dicant.

dicant. Alios autem in Religione Catholicos præter Græcos, non libenter vident. Vnionem verò dicere & Schisma corrigere nefas. Vnde & Archimandritam ex Conc: Florent: reuertentem anatematizarunt & eiecerunt.

DE DVCIBVS RVSSIAE.

Cum de illis latè scripsimus in splendore Orbis Poloni. Hic solum ordinem illorum ponemus, ut appareat sub quo Volodimiro S. Hyacinthus venerit Kijouiam, & quanto tempore manserit illo viuente.

DVCES KIIOUIÆ.

Kius, qui fundauit Kijouiam. Familia eius durauit ad Oscaldum & Dyrum.

Ichor Rurikowicz ex Russia Boreali per Olechum occidit Oscaldum & Dyrum, & factus Kijouiæ Dux.

Sniatoflaus Ichorowic.

Iaropolcus filius.

Vlodimirus Iaropolci.

Iaroflaus.

Swiatopolcus.

Iaroflaus iterum.

Mscislaus.

Zaslans.

Viseslaus.

Wsenoldus.

Swiatopolcus.

Iaroflaus.

Mscislaus.

Iaropolcus.

Wsenoldus.

Ichor

Roscislaus.

Ichor iterum.

Isaflaus Dauidowius.

Mscislaus.

Hlebus.

Romanus.

Iaroflaus.

Sniatoflaus.

Iaroflaus

*Iaroslav iterum.
Rosciflaus Kurik.
Suentoflaus.*

*Isaflaus.
Vlodimirus Wsewoldo-
uicius.*

Et sub hoc Vlodimiro S. Hyacinthus venit Kijouiam, cuius sanctitate permotus, nam cæcam filiam eius lumine animæ & corporis donauit, locum in Blonie obtulit illi pro Fratribus & Conuentu, vbi Ecclesiam B. V. Mariæ erexit, & è lapide fundamenta iecit. At postmodum veritus ne ritus Græci in pessum vadat religio, exire illos Anno 1233. è Kijouia, iussit, vt habet Dlugoffus. Sub hoc anno erat institutus primus Prior à S. Hyacinto F. Godinus. Pulsus verò est à Vlodimiro F. Martinus de Sendomiria. Cromerus quoq; sub Anno 1253. De his Ducibus Kijouiæ latiùs scripsimus in splendore Orbis Poloni.

De Religione Russiæ.

Idololatrias fuisse Roxolanos apertè constat. Nam Siconâ cum Lecho & Czecho venit quoq; ad oras transalpinas ab Italia Ros, à quo Roxolani seu Russi deducuntur, dum illi erant Pagani, & Paganismum in has oras induxerunt, etiam & Rhos seu Ros paganus fuit. Docent idem illorum Idola in Russia erecta & venerata plurimis ætatibus, vsque ad tempora S Hyacinthi. Christianam verò religionem colere cæperunt, primò à prædicatione S. Andreæ Apostoli, qui Russis præcipuè Kijouiæ prædicauit, de quo explicitè habet Surius in Commentario Historiali. & Stricouius. Et traditio hæc adhuc Kijouiæ perse-

perseuerat, & commonstrat locum, in quo nunc est parua Ruthenorum Ecclesia, sub nomine S. Andreæ erecta.

Deinde, vt inquit Zonaras, amplexi fuerant dogmata temporibus Basilij Magni, Anno 863. sed hæc conuersio non diu mansit. Quòd verò Lambertus Suffraburgensis Russos Orthodoxam fidem accepisse dicit Anno 960. hoc Cromerus Historicus Regni Poloniae de Rugijs, non de Russis intelligendū docet. in quo Sarnicius corrigend.

Tertiò acceptarunt Russi fidem per Ducissam Kijouiae Halkam, seu Helenam conuersam ad Dominum, & Constantinopoli Baptisatam 963. Sed hæc quoq; licet inter optimos zelatores fidei plantata fuisset, quod ardor comprobatur fidei in Halka & Nouoramico: cito tamen suppressa fuit, sicut in Orbe Polono in armis Salaua clariùs de origine.

Quarto. Dum Vlodimirus nepos Holhæ per Oratores explorabat fidem, & tandem Græcam suscepit, conforte ab Imperatoribus Constantinopolitanis & fratribus, sorore Anna accepta; vbi contracto Matrimonio in Cercas, cæcus factus, & in Baptismo accepit visum, vt Historiæ Russorum & Polonorum affirmant.

Quinto. Illustrata fuit Russia per S. Hyacinthum fide Catholica Romana, dum Moschouiam, Czerniehouiam, Kijouiam, Zytomirum, Owrucium, Volodimiriam, cæterasque partes Russiae peregrinando sacra fide instruxit. Probant hæc litteræ primo à Ducibus Russorum S. Hyacintho datæ, quorum copia aureis litteris notata conseruatur Czerniechouiae. Probant imagines Moschorum, quibus

quibus illi primos in fide promotores & instructores exprimunt, inter quas aspicitur persona in habitu candido Ordinis Religiosi circumamicta desuper pluuiali vermiculato abauro. Probant Kijouia erecta ab antiquo, seu à tempore S. Iacinthi fundamenta Ecclesiae & claustrum in Blonie ruinae supposita, quibus sine omni controuersia, nunc quoque utitur Conuentus Ordinis nostri. Probant Priuilegia & scripta tam Conuentui ab antiquo concessa, quam contiguis postmodum Fratribus Ordinis S. Basilij donata. Ad vltimum probant grauissimi Historici Regni. Surius in Vita S. Iacinthi, Successores in Prioratu Chiouien nominando.

Dlugossus, qui erat ex Canonico Cracouien Archiep: Leop: nominat. 1480. Hic sub Anno 1233. dicit: Vlodimirius Kijouiae Dux, veritus ritum suum Graecum per Fratres Praedicatores, videlicet Martinum de Sendomiria Priorem Kijouensem, & alios Fratres eius, utpotè Viros Religiosos & exēplares pessundari & confundi, praefatos Fratres de Ecclesia S. Mariae in Kijow Ordini praefato consignata, & circa quam habebant suum Conuentum expellit, redeundi facultatem illis interminans.

Idem Dlugossus sub Anno 1238. habet: [Apud Haliciensem Ciuitatem Monasterium Ordinis Fratrum Praedicatorum fundatur, & Fratres Prouinciae Poloniae illic domum recipiunt] Idem superiori Anno 1228. ait: Boleslaus Leskonis Albi Ducis ex Monarch: Regni filius ex Grimislaua Baptizatus est à Fratre Herardo Prouinciali Ordinis Praedicatorum] Qui quidem Gerardus, seu Herardus post modum Episcopus erat Russorum, ut Cromerus lib: 9. Anno, 1253. de hac praedicatione S. Iacinthi etiam Cromerus habet sub Anno 1220. Et exinde vsque ad diem praesentem augetur fides in illis partibus cum in Kodak propè Tartaros, in Nouogrod Seueriae ad fines Moschorum, & inter Cercassos, inter Cosacos Ordo Praedicatorum splendet.

Cromerus verò Varmiensis Episcopus sub Anno 1220. ita de S. Hyacintho reliquit: Iuo Episcopus Cracouiensis Sauli filius Romam profectus, lacum seu Iacinctum gentilem suum de territorio Opoliensi Canonicum Cracouiensem, atque tres alios de comitibus suis à Dominico institutum vitae illius edoctos atq;

professos Cracouiam secum reduxit. Complura eidem Societati cænobia in Polonia condita sunt. Qui Kijouiam quoq; & Haliciam paulò post colonias suas deduxit. Sed non potuit ea diu ferre Volodimirus Kijouia Dux, veritus ne Russi sui à Schismate & ritibus Græcorum abstraherentur. Quapropter R. P. Magister Seuerinus in libello de Vita S. Hyacinthi & Canonisatione lib: 1. cap: 5. dicit: [Beatus Hyacinthus ex Prussia in Russiam transiit, & ad Ducem magnum Kijouia, qui totius Russiae Rubrae & Albae, quæ nunc Moschouia dicitur, longè latèq; dominium tenebat, penetrauit, & ibi Monasterium amplum Fratrum Prædicatorum, in honorem B. V. Mariæ ædificauit, Fratribusq; dignissimis, qui eam plantationem verbo & exemplo rigare, essent idonei, relictis illis Socium suum sanctitate & morum honestate fulgentem in Prælatum præstituit.

Hinc primum Prælatus post S. Hyacinthum Priorem Kijouensem in additionibus ad Surium in Vita S. Hyacinthi Fratrem Godinum lego, sicut R. M. Bzouius in Thaumaturgo posuit. Huic successit Frater Martinus, de quo Dlugossus dicebat, quod coactus fuerat recedere à Kijouia cum Fratribus. Hic post in Galliam ad Ludouicum legatus à Pontifice, vt Dlugossus 1237. Anno.

Talem ac tantam promotionem fidei in Russia excitarunt postmodum in Kijouia, Halicia, & fundarunt Leopoli Patres peregrinantes inter infideles, vt infra patebit & ex Priuilegio ipsorum.

De Fratribus Peregrinantibus inter infideles propter Christum.

DVm S. Hyacinthus peregrinationem suam per Prussiam, Lithuaniam, Moschouiam, & Russiam continuaret, atq; per B. Cæslauum Silesiam, Morauiam atque Vratisslauiam fidei sacralum lumine illustraret, & B. Paulus cum Socijs Hungariam, cæterasq; gentes doctrina Euangelij imbuerat. Motus tanto animarum fructu Sanctissimus D. Gregorius Papa, nouos coadiutores misit ex Fratribus Prædicatoribus & Sancti Francisci.

Igitur

Igitur ad Saracenos, Græcos, Bulgaros, Cumanos, Æthiopes, Syros, Iberios, Gazaros, Gotthos, Iacobitas, Nubianos, Georgianos, Armenos, Indos, Tartaros, Hungaros. &c. Missi Fratres Christi Domini vitam verbo & exemplo prædicare inchoarunt. Ex his quoque in Russiam, Podoliâ, Volhiniam, Moldauiam ad finem temporum vitæ S. Hyacinthi peruenerunt. Sicut ex Bulla Gregorij IX. sub Anno 1234. & Innocentij IV. sub Anno 1244. & 1251. apparet. Hinc Archiepiscopum Haliciensem à Tartaris fera sectum in monumentis nostris legimus, & plurimos Episcopos ex peregrinantibus, in nostris monumentis admiramur, quorum priuilegia & aliqua nomina mox enumerabimus.

Priuilegia Peregrinantium.

Primum Gregorij IX. Anno 1234. incipit: *Cum menses multi. &c.* In hoc conceditur audire confessiones in omnibus partibus, Excommunicatos absoluerè, super irregularitate dispensare, & ea facere, quæ ad salutem animarum pertinent. Datum Anagninæ 6. Calend: Septemb. Pontificatus Anno VII. *Seruatur Leopoli.*

Innocentij IV. Anno 1244. incipit: *Patri Luminum. &c.* In quo conceditur, vt cum illis qui ritum Ecclesiæ Romanæ non seruant, non obstante Excommunicatione, in Verbis officio & cibo, communicare valeant: non tamen in eorum Ecclesiis celebrent. Vt excommunicatos absoluant, & dispensent, quod in Excommunicatione celebrant, & qui Ordines infra legitimam ætatem vel tempus indebitum, vel quod eadem die, vel qui Superiores, minoribus prætermisiss conferre, vel recipere præsumserunt. Et quod Apostatas à fide ad gratiam reconciliationis admittant. Datum XI. Calend: Aprilis. Pontificatus Anno 1. Laterani. Meminit Felicianus Episcopus Scalens. in Enchiridio de Censuris.

Eiusdem Innocentij incipit: *Cum hora vnderima sit. &c.* In hoc concedit, baptizare, minores Ordines conferre, vt gaudeant ad Ordines recepti gratijs Clericorum, absoluant occisores Clericorum Regularium, fundent Ecclesias, Rectores prouideant, re-

conci-

conſcient loca, & Eccleſias, conuerſis permittant manere cum vxoribus. Et præteritas confirmando gratias, alia iſſis legitime facienda concedit celebrare in hoſpitijs, dare indulgentias, benedicere camiteria, Vota commutare, vt alia Sacramenta ab alijs Episcopis Catholicis accipiant, veſtes, corporalia, pallas benedicere. Datum Aſſiſi, 1251. x. Calend: Auguſt. Pontific. 9. Ponit eam Ioannes Baptiſt. Conſectius in lib: Priuilegiorum Mendicantium. Eandem Bullam conceſſit Clemens IV. Peruſij 1265. xv. Calend: Iulij. Potific. 1. Tranſumptam. *Seruatur Leopoli.* Eandem contulit Nicolaus IV. Reate. 3 Nonas Septembris. M. CC. XCII. eſt in antiquo Bullario. Eiſdem Innocentij incipit: *Cum hora vndecima ſit diei.* Concedit facultatem diſpenſandi cum Irregularibus, in quibus ſolent Legati Sedis Apoſtolicæ diſpenſare. Item, vt cum Clericis defectum natalium patientibus diſpenſent. Ibidem Scaſenſ. Datum Auij. x. Calend: Aug. Pontific. xi. Anno, 1255.

Ioannis 22. incipit: *Gratias agimus. &c.* In qua confirmat Innocentij Bullam de Conuerſatione cum Excommunicatis, & baptiſmo dando, & redeuntibus ad fidem, abſoluere & diſpenſare cum Irregularibus, & qui conuerſi ad Eccleſiam inter ſuos velint conuerſare. Et alia, quæ Innocentius conceſſerat, concedit. Insuper cum Clericis, Simoniacis diſpenſandi, Indulgentias Archiepiſcopis anni vnus. Episcopis 100. dies. Presbyter 40. dies. Dat licentiam loca mutare, domos vendere: inſuper vt Vicarius poſt annos elapſos, regat ad alterius aduentum. Datum Auinioni Calend: Maij. Pontificat. Anno 2. *Seruatur Leopoli.* Bulla eiſdem Ioannis 22. Dat: Auinion x Calend: Nouemb. Pontific: Anno 6. in qua Confirmationis Sacramentum conferre etiam veteri Oleo & Chriſmate concedit. conuerſis in gradibus contractum Matrimonium tenere. Indulgentias proficiſcentibus inter gentes conſeſſis pœnitentibus concedere. Et alia præcedentia confirmat priuilegia, eadem concedendo quæ ſupra. *Seruatur Bulla Leopoli.* Eiſdem Ioannis 22. In qua his qui eos euntes inuitarint commorantes, redeuntibus, conductum fecerint 100. dies Indulgentiarum habeant. Dat: Auinion: 8. Calend: Maij, 1334. Pont: 16.

Est Leopoli. Eandem Gregorius XI. concessit Auinioni 2. Non : Martij. Pont : IV. Christi , 1174. *Est Leopoli.* Gregorij XI. Qui omnes impediētes per se vel per alium , peregrinantes supponit Excommunicationi , à qua nisi speciali iussu Sedis Apostolicæ & in articulo mortis Excommunicatione liberari poterint. *Est Leopoli.* transumptum Auinioni. Pontific. 4. 2. Non : Martij. 1314. Eiusdem Gregorij , quæ præsentata fuit Bernardo Archiepiscopo Halicien. in qua concedit citare Romam impediētes. Registrata Lembergæ 1236. in Natiuitate Ioan : Bapt. *Est Leopoli.* Eiusdem Gregorij 11. præsentata eidem Archiepiscopo Halicien Bernardo. In qua impediētes peregrinationem & officium , excommunicat , & terras eorum excommunicat , & nullis Indulgentijs , Priuilegijs posse absolui , explicat , nisi à Romano Pontifice , vel in morte. Eodem anno præsentata. *Est Leopoli.*

Eiusdem Gregorij XI. In quo concedit , vt decedente Vicario Generali Prædicatorum Peregrinantium , alium sibi possint eligere , & electus habebit auctoritatem gubernandi , quam habet ipse Magister Ordinis quousque duxerit electum eiusmodi Generalis amouendum. Romæ. Pontific. Anno IV.

Eiusdem Gregorij XI. In quo Conuentus in Russia pertinere ad Societatem Peregrinantium , Helia Generali instante declarantur : nempe Lembergæ , Camenecen : Smotricen : Lancuten : Præmyss : & Ceneten. Dat : Romæ , 5. Calend : Februarij. Pont : 1374. vel octauo. Hæc duo Priuilegia extracta ex Bibliotheca Bononien. ex Priuilegijs impressis Venet. M. D. XVI. *Conservatur Leopoli.*

Eiusdem Gregorij XI. Qui concedit , vt quilibet Confessor Ordinis Prædicat : in articulo mortis cuiuscunque plenariè contententi Indulgentiam plenariam peccatorum tribuat. Oblata fuit Iacobo Archiepiscopo Halicien. quam iussit Notario publico subscribere susceptam , præsentatamue præsentauit Fr. Maternus Prior Leop. 15. Octobr. Anno , 1406. In præsentia Petri de Tavera Vicarij Generalis Ord : Prædicat. *Servatur Leopoli.*

Alexandri Papæ IV. Qui Anno 1259. Mandat Generali Ordinis Prædicatorum mittere Fratres in Russiam , & concedit omnes

omnes gratias, quas modo prænominati concesserant, aut melius quam Diplomatis confirmarant. Dat: Viterbi. Pont. 4. Idibus Februar.

Clementis Papæ. Vbi Humberto Magistro FF. Prædicat: mandat, vt Fratres mittat in diuersas partes mundi, & inter eos mittat Fratrem Vas in pace, qui ibi laudabiliter ante conuersatus est. Dat: Viterbi. 6. Idus Febr. Pont: 2. Hæc desumpta Bulla ex Bibliotheca Teruissiana, de lib: antiquissimo Pargamen.

Pij II. quæ confirmata à Sixto IV. incipit: *Dum leuamus in circuitu oculos.* Concedit etiam à Casibus Papæ reseruatis absoluiendi ab Excommunicationibus, à iure & ab homine latis, ab irregularitatibus, excepta bigamia, Extremam Vnctionem conferre, vt confessi Fratribus plenariam Indulgentiam habeant, imo si non sint Sacerdotes ibi, contriti eandem consequantur in morte. Loca erigere, Conuentus fundare, & vt omnes gratias haberent, Vicarij Peregrinantium, quas Prouinciales terræ Sanctæ & Fratres Ordinis Prædicatorum habuerunt. Super defectum natalium infra annum ætatis 23. ad Ordines promouere. Notarij eos ad actus publicos creare, qui adfuerint prædicationi illorum 40. dies indulgentiarum habeant: Sorores de pænitentia recipiant; Vicarij sint Inquisitores, & alios quoque instituant & ordinent. Integrat insuper Societatem diuisam, præsertim Conuentus Lithuania, Russia, Podolia, Valachia, Vniti Armeni Fratres vt Vicario subdantur. Dat: Romæ, 1464. pridie Idus Iunij. Pontific. Anno 6. Et tales gratiæ concessæ fuerunt Christophoro de Viterbo Ordinis Prædicat: Professori, Vicario Generali Peregrinantium ad instantiam Martialis Auribelli Generalis Ordinis, 1473. Calend: Aprilis. Pontificat: Anno 2. addendo Excommunicationem, qui hanc Societatem diuiderit, impedierit. Subijcit quoq; Fratres Chienses huic Societati.

Vrbani Papæ de Vnitis Armenis Fratribus. Dat licentiam, vt hi Fratres ad Ordinem transeant Prædicat. (erant enim alterius habitus) & qui erant sub suo gubernatore, ante suam dispersionem per Paganos, sint sub Vicario Generali Peregrinantium. Dat: Romæ, Pontific: 3. Anno. Ex his igitur & alijs plurimis

rimis Summorum Pontificum gratijs & Priuilegijs manifestè apparet, Societatem peregrinantium pro Christo inter infideles fuisse, magnificam ante domum atque Christi Vicarios, fuisseq; Conuentum Leopoliens, quam Urbem à Leone Duci Russi Lwow, Germani Lemburgam, hoc est Leonis propugnaculum, & Latini Leopolim nuncupauerant, primum fuisse apud Fratres Peregrinantes in Russia.

Nomina aliquorum Vicariorum Generalium peregrinantium in Russia.

Primus ante omnes illuminator Russiæ Catholicus Romanus; à S. Dominico missus B. Hyacinthus Polonus: De cuius felici morte in Cathalogo mortuorum Fratrum in pargameno descripto hæc leguntur Leopoli, Anno Domini, 1259. in die Assumptionis Virginis gloriosæ Dei genitricis Mariæ hora 9. tempore D. Prandotæ Episcopi Cracouiens. Obijt Sanctæ memoriæ Venerabilis Pater noster Fr. Iacko, qui ferè quadraginta annis laudabiliter & virtuosè, sicut à B. Dominico Patre nostro didicerat, rexit Conuentum Cracouiens: & totam auxit moribus & vita Prouinciã.

R. P. Ioannes Beszensis Commissarius ab Innocentio 4. in Russiam, dum Canonizatio Sancti Stanislai Martyris procuraretur, Anno, 1255. Dat: illius Breue Renissjs, 8. Calend: lunij. Pontificat: 9.

R. P. Vasin pace Vicarius Generalis Peregrinantium, vt patet in Bulla Clementis Papæ.

R. P. Felicianus Ninguarda, cui Vicario concessum fuerat à Pio II. vt Armenos pulsos ab hostibus fidei, ad habitum Ordinis & Constitutiones susciperet.

R. P. Christophorus de Viterbio. [Hic exprimitur in alia Bulla Pij Secundi.]

R. P. Baptista Fatinanti de Genua (de hoc in Bulla Sixti 4.)

R. Pr. Petrus de Ierrena. (de hoc in Bulla Gregorij 9.)

R. Pr. Maternus. Hic Iacobo Archiepisc. Haliciens præsentauit

tauit Bullam supra nominatam Gregorij IX. Erat quoq; Prior Leopoliēn. de illo in Cathalogo mortuorum antiquo caractere scriptū: Obijt Fr. Maternus Prior huiusloci, qui multa bona fecit.

R. P. Nicolaus Cingulatoris. Hic fuit Prior Leopoliēn: & Vicarius per 25. annos (de illo in Cathalogo mortuorum Feria 6. Dominica I. post Octauam Trinitatis.)

R. Pr. Ioannes Ianitoris. Hic litteras Episcopi Ceretens. Indulgentiarum Notario Apostolico præsentaui Cameneciā in Podolia, 1403.

RR. PP. Matthias, Conradus, Michaël, Ioannes Euangelista (hos literæ antiquæ Archiuij Leopoliēn referunt.)

*Imagines Frarum Peregrinantium, Habitus, & Sigilla
in Russia.*

INter præcipuas Icones in altaribus erant, stans Saluator cum cruce, plagis, sanguineq; madens. A lateribus B. Virgo, & S. Ioannes Euangelista, iuxta quos Sancti Apostoli Petrus & Paulus. Si verò in plura altaria disponebantur Imagines, tunc in alijs Sancti Apostoli, in alijs B. V. Mariæ, in alijs ipse Saluator fuerat. Altaria quoq; Sanctissimæ Eucharistiæ erigebant. Hinc Leopoli vsque in præsens Saluator stans cum cruce nudus cernitur, ante verò Apostoli Paulus & Petrus visebantur. Arque ipsa Ecclesia Diuinissimæ Eucharistiæ cum Principibus Apostolorum consecrata manet.

Ratio verò talium Iconum erat, quia Fratres Peregrinantes parati fuerant sanguinem pro Christo fundere, & pro Sede Apostolica legatione fungi: sicut notatum est in Vitis Ordinis. Aut quod idem Sancti Apostoli Petrus & Paulus B. Patri Dominico filijsq; eius, vnus cum baculo, alter cum libro ijs verbis: *Vades, prædica Verbum, ad hoc enim electus es.* demandauerunt. Et talem Iconem in altari S. Vincentij Leopoli vbi Missio S. Dominici & benedictio SS. cum Sanctis Apostolis exprimebatur, conspiciebamus. Quod quidē altare reformatum fuerat ex antiquo retracto, prout Patrum memorijs inhaerent. Sed iam in hoc altari Imago

Imago Sancti Dominici à Suriano asseruatur. Illa verò imago in altari ad ingressum Ecclesiæ posita manet. Desuper verò est Saluator cum cruce stans, sanguine à latere madidus, inter B. V. Mariam & S. Ioannem subscripta sunt carmina duo.

Russia quos coluit purganda errore Magistros

Pressa malis, voluit sibi perpetuo esse Patronos.

Habitus quoq; Ordinis Prædicatorum ab Innocentio IV. in Peregrinantibus illustratus, & super additus amorem Christi & zelum fidei referebat. Habebant enim pileas coloris sanguinei, cingulos & calceamenta pedum coloris rubei. His enim symbolis sanguinis Christi pro salute hominum fusi, ac sui quoq; pro eius gloria fundendi perpetuo monebantur. Docent hoc imagines antiquæ in altari S. Vincentij Leopoli asseruatæ vsq; in præsens, ubi sculpta imago in bireto rubeo, zona & calceis rubris, tenens manu cor scintillans visebatur, modo crucem tenere conspicitur. Et Patris cuiusdam cadauer Anno, 1567. ibidem in tali repertum fuit habitu. Quod etiam scriptis Fr. Sigismundus Ferrarius S. T. Magister in descriptione Hungariæ fol: 381. tradidit. Et quia Leop: præcipuus erat peregrinantium Conuentus, atq; in eo grauiora negotia definiebant, seruatur in diem præsentem, sigillum peregrinantium in eodem Conuentu, in quo nudus Christus stans, sanguinem à latere in calicem immittit, & circumscriptum antiquis literis est Sigillum Conuentus Leopoliens. Hoc vnum deest Annus. Fratrum Peregrinantium fundatio hæc in Russia, licet habuerit initiũ à Sancto Hyacintho in Anno 1222. attamen peregrinantes pro Christo missi in diuersas partes, primam originem habuerunt à Gregorio IX. in Anno 1234. sicut patet ex Bulla eiusdem, quæ Leopoli conseruatur in Conuentu nostro SS. Corporis Christi. Quæ incipit: *Cum messis multa.* etc. Dat. Anagninæ XI. Cal: Septembr. Pontific: Anno 7. Vbi à tergo scriptum. In terras Ruthenorum & Paganorum proficiscentibus. Tum 1244. Est Innocentij IV. Bulla, quæ incipit: *Patri Luminum.* Datum Laterani XI. Cal: Aprilis. Pontific: Anno 1. Altera eiusd. 1255. Sed de his latius supra diximus.

Durauit hæc Societas licet diuersis modis peste, bello, in die consumeretur vsque ad annum 1553. Nam in hoc anno vt patet ex Capitulo Generali, confirmabatur Vicarius Peregrinantium. Vnde inter confirmationes legitur:

Confirmamus in Vicarium Societatis Peregrinantium Patrem Fratrem Benedictum de Filicaria Florentinum, vsque ad aliud biennium, & ultra, ad placitum Reuerendiss: Generalis, cassantes & annullantes quancuncq; hætenus factam præfata Societatis ad proximas Prouincias nostras Græciæ. &c.

Inchoatio Prouinciæ Russiæ Ordinis Prædicatorum.

QVia dispersi Fratres Peregrinantes inter gentes, ob cædes varias hostiumq; incurfus non poterant per Vicarios suos hætenus gubernari in Podolia & Valachia, erant commissi post in Anno 1456. per Capitulum Generale à monte Pessulano Iurisdictioni Prouincialis Poloniarum, quod ipsi acceptarunt in Capitulo Posnaniæ & Glogouiæ. Demum Pius 2. Pontifex Maximus per posterius Priuilegium non obstantibus quibuscunq; litteris & ordinationibus Capitulorum Generalium supposuit eos suo proprio Vicario. Quod confirmauit Sixtus 4. Et licet per Annos plurimos vsurpabant sibi Prouinciales Iurisdictionem, nullo modo tamen cum præiudicio Summorum Pontificum. Et quia propter plurimas desolationes Tartaricas Cõuentus in Russia quasi annihilati fuerant. Nam Succamien, Czeruonogrodë, Trebouleinen, Zytomirien Colomien, Ostrogien. penitus sublati fuerant, & Kijouiæ, Mosticiæ, vix vnus reperiabatur Frater. Cameneciæ tres. Nec Vicarij peregrinantium accedebant in Russiam. Ipsa
Leopo-

Leopolis visitata sæpius ab illis fuit : Mouit amissum meritum tantorum Patrum in peregrinatione desudantium. Russia Patres præcipuè quibus natale solum dulce & Cōuentus regenerationis in religionem, amabiles fuerunt, & meditari cæperunt quomodo collapsos in Russia Conuentus sui reintegrare possent & peregrinantium Patrum refulscitare merita. Primus igitur Pater Andreas Prior Leopoli: vna cum Isaia Doctore vocarunt ad se Antoniū Præmissiē, Leſt: Hyacinthum Barfzczyk, Christophorum Præmissiē, L. Gregorium Præmissiē Leſt. qui propositis laboribus suis & necessitatibus fidei in Russia coram Reuerēdissimo Magistro Generali Hyppolitho Mar. Beccaria à monte Regali obtinuerunt, vt descenderet ipse in persona in Poloniā & Russiam. Hic visis & perspectis omnibus quæ ipsum, bonū fidei & Ordinis concernebant, vbi redijt in Italiam, facto consilio cū grauioribus Patribus Ianuæ in Conuentu S. Mariæ de Castello, instituit Vicarium Generalē nationis Russiæ R. P. Antoniū per modum prouisionis, donec aliter decretum esset per Capitulum Generale proxime celebrandū. Dat. 30. Decemb. 1595.

In Anno vero sequenti Valentia in Capitulo Generali erecta fuit Prouincia xv. Iunij 1596. vbi omnes Conuentus Russiæ fuerūt applicati ad Prouinciā Russiæ, & primus Prouincialis A. R. P. Antoninus Præmissiensis institutus fuit atq; titulus Prouinciæ S. Hyacinthi assignatus, acceptarunt Decretum 1597. Ianuar. 28. & subscripserunt, sed quia graue fuerat Prouinciæ Poloniæ tot amittere Cōuentus, post decessum S. M. Hyppolithi Generalis Romæ ele-

mæ electus Franciscus Xaverius sustulit Prouinciam, & autoritate Clementis Octavi instituta est Congregatio Russiæ, ex Conuentibus istis Leopoliens. Camenecens, Kijouiens, Rubei Castri, Iazlouecens, & Mosticens. Quibus Vicarius R. Pater Antonius præfectus fuit. Factum hoc Præmisliæ per P. Landium in præsentia Matthiæ Pstrokonski Episcopi. Successit postmodum Vicarius Gabriel Zawieszko de Leop. Huic A. R. P. Fr. Thomas Burlamachius Lucensis, sub quo erecti Conuentus Laticzouiæ, Szaraucijs, Iezupoli, Czartkouiæ. Huic successit A. R. P. Fr. Cyprianus à Castellione ex Prouincia reformata Aprutina magnæ deuotionis Vir & pietatis, qui sub Galaminio Generali & Magistro Ordinis Parisijs 1611. limites cum Patribus Poloniæ conscripsit, & loca Toporow & Constantinow spectare ad congregationem Russiæ decreto obtinuit. Erecti sunt sub illo Conuentus Potocia, Bari, Iauorouia. Et restaurati collapsi in Colomia, Smotrycz, & Podkamienie, Anno 1622. Idem A. R. P. Fr. Vicarius Cyprianus à Castellione Romam iuit, dum Capitulum electionis subleuato Reuerendissimo Generali Galaminio ad Cardinalatum, & electo A. R. P. Fr. Seraphino Sicco Papiense, ibidem cura prænominati Vicarij Russiæ, Auctoritate Apostolica à S. D. N. Paulo V. Reuerendiss: in hoc specialiter concessa, in Prouinciam iterum erecta fuit, & termini vice altera confirmati. Nempe Luceoria, Klewań, Czartorysko, Voiatyl, Slonim, Rozanka, Wilno, Nemestlin, Suintrauia, Dyda, Dismer. Hæc cum tantus Promotor Prouin-

Prouinciæ nostræ effecisset, A. R. P. Fr. Cyprianus promouit in Prouincialem primum R. P. Gregorium Præmissiē Lectorē. & ipse remansit in Prouincia sua Aprutina, nolens accipere aliquid à Prouincia, præter paruum Viaticum: imò in eodem habitu conseruato sibi rediit, aut potius remansit, in Italia R. P. Adamus de Korab, qui Socius ipsi datus fuerat, institutionem Prouincialatus deportauit in personam dicti Gregorij. Erat tantæ religiositatis prænominatus R. P. Vicarius Cyprianus, vt omnia ieiunia Ordinis strictè obseruauerit; ad matutinas quotidie etiam visitando Cōuentus, & ea ipsa nocte quando in Conuentum veniebat. Mihi suo seruitori & Fratri, nec permisit tangere sua lectisternia, imo dum occupatus circa currum in itinere fuisset, ipse nostra aptabat lectisternia; semper in Choro, semper ad Sacrum, semper ad mensam, contributiones non recipiebat à Conuentu, nisi id quod erat necessarium paulisper ad iter conficiendum. In itinere specialis erat illius deuotio Officium defunctorum, in quo hanc habuit confidentiam, vt dum inter Kijouiam & Lubartouiam grassarentur passim Tartari, & omnia igne & cæde vastarent, Socij ipsius qui pauci erant, nunquam enim nisi duobus equis vehebatur, dicebāt, fugiamus: ille respondebat. *Fugite vos, & accipite equos, ego Tartaros non timeo, quia hodie recitauit Officium Defunctorum.* & ita ipsius profectò oratione inter medios Tartaros & ignes transierunt incolumes, & omnibus mirantibus peruenerunt Lubartouiam. O quam erat fælix Con-

gregatio tanto gubernatore, sælicissimaq; fuisset, si ab ea non recessisset. Erat demum in Prouincia sua Prouincialis, & annos plurimos vixit Confessarius Illustrissimi & Eminentissimi Cardinalis Galaminij, cui Dominus sit retributor perpetuus in cælis.

Notandum est hic. Quod hæc Congregatio in Russia est posterior. Nam quando in Græcia assignauerat pro peregrinantibus S. D. Gregorius xi. Conuentus quatuor. Chiensem, Caphensem, Trapesoneñ, & terræ Peijræ, etiam pro eisdem in Russia & Valachia instituerat sex Cōuentus Lemburgeñ, Camenecēñ, Smotriceñ, Lancicieñ, Præmisliēñ, & Ceretensem. Erat datum priuilegiū Romæ apud S. Petrum 5. Cal. Febr. Pontific. Anno viii. Et Vrbanus vi. Inquisitores tres instituit, sicut Ioannes de Gallo Ordinis Prædicatorū, quem Gregorius xi. ante posuerat. Vnum in Armenia & Georgiana, alterum in Græcia, & Tartaria, tertium in Russia & Valachia. Postmodum hæc Congregatio in Russia instituta fuit post diuisionem à Prouincia poloniæ per SS. D. Clementem 8.

DE AVGMENTO PROVINCIAE RVSSIAE.

Non audeo quidem dicere de hoc Augmento. Sed libentius dico: Serui inutiles sumus. Verum ne dubitationi locus daretur, proponere primū cupio eandem quæstionem à Sanctis patribus iam ante ventilatam. In vitis Patrum de Prouidentia & contemplati-

one,

one, sicut inducit A. R. P. Magister Antonninus in libello, Bona causa. Sancti dicit Patres de Scithia prophetauerunt de vltima generatione dicentes. Quid operati sumus nos? Et respondens vnus ex illis vir magnæ vitæ Cyprianus dixit: Nos mandata Dei custodimus. At illi responderunt dicentes. Hi vero qui futuri post nos, quid erunt facturi? Qui dixit eis. Dimidium operis nostri operaturi sunt. Et dixerunt ei. Hi autem qui post ipsos fuerint, quid facient? Qui respondit. Omnino non habebit operationem generatio illa. Venturæ sunt autem illis tentationes, & qui reperti fuerint probati in tempore illo, meliores quam nos & Patres nostri erunt. Dicere igitur liceat, inspectis Ecclesijs, Conuentibus & Fratribus à Prouincia stabilita in Anno 1612. Fecimus quæ potuimus. Fecimus dicam magna. Nam expleuimus in hoc paucotempore ad quæ à primis promotoribus nostris & Patribus stimulati fuimus & instruebamur.

DEBVMVS REDDERE ET RED-
DIDIMVS

SVmmo Pastori Ecclesiæ, subiectionem: Ecclesiæ S. Dei & Romanæ charitatem. Rñdmo Patri Magistro Ordinis obedientiam; Sacro Ordini suo fidelitatem.

Fratribus Prouinciæ mutuum amorem.

Prouinciæ Poloniæ omnem beneuolentiam.

Reuerendissimis Episcopis dignam reuerentiam.

Serenissimo Regi, continuum debitūque honorem.

Illustrissimo Primati in Regno reuerentialem obseruantiam.

Regno Poloniæ, totam gratiam

Russiæ omne obsequium.

Valachiæ, spirituale ministerium.

Orienti lucem.

Septemtrioni fidem.

Cunctis vires, studia, preces, & labores, vt benedictum sit no-
men Maiestatis Dei in æternum, & repleatur maiestate eius
omnis terra. Fiat, fiat.

FECIMUS augmentum illud de quo prædicebat R. M.
Bzouius in suo Thaumaturgo, dum de diuisione à Pro-
uincia Poloniæ, Germanorum, Silesitarum, & Russiæ di-
cebat. Ibi enim de Russiâ dixit. Et hæc diuisio est omni-
um periculossima. Bonum Omen. Nam in annis Qua-
draginta aliquot post diuisâ Russiâ à Polonia, ita tota Rus-
sia, Alba, Nigra, Rubea ab ordine sacro illuminata in fide
stetit, vt Confinia Moldauiæ, Moschouiæ, Kijouiæ, Tur-
carum, Scytarum, fidem Catholicam sentiant.

Procefferunt namq; Conuentus Russiæ vltra Smolen-
scum prope Rigam, ad Albam Regiam Turcarum, ad fi-
nes Crimi, & Oczakow, ad cataraclas Boristhenis. Quod
clare edocent nominibus suis Conuentus ibidem locati.
Nesteruari, Kodaci, Cercasiæ, Nizini, Nowogrodi Seue-
riæ, Tysmienitiæ, Sniatiniæ, &c. Et hæc erat profecto vt
Magister Bzouius dicebat, periculossima diuisio. Nam
plurimos Fratres in captiuitatem Scythicam abduxerunt,
alios trucidarunt.

Quid

Quid dicendum, quod inter Cosacos, Prædones, Schismaticos, Hæreticos, Arrianos negligentes & in sylvis manentes Catholicos, ducimus vitā. Effecit tamen Sacra Religio & maiorū Prouinciæ diligētia, vt Fides S. Catholica Romana inter medios hæreticos, Arrianos, Ruthe nos, floreat, inter Calvinistas germinet, inter Schismaticos fructificet. Et quod maximum & delectabile est, ad disseminatam fidem, & Verbum Christi per Fratres Ord: nostri, in desertis illis partibus Regni, concurrunt nunc, & alij sacri Ordines. Peruenerunt, enim Patres Soc: IESV in Nouogrodum Seueriæ, & Pereaslaiam. Patres Bernardini, Kijouiam, Lubniam, & post recessum PP. Soc: IESV Fauſtouiā. Item in Alba Russia, dum fidem per Illustrissimum D. Palatinum Trocensem Alexandrū Chodkiewicz in Skłow fundauimus, & in Smolensko; peruenerunt Patres Carmelitæ Bialiniciam & Mscislaiam. Patres Bernardini Smolenscum, Dubrowna, Minscum, Mohilouum, Regulares Canonici Bychouiā. Patres Soc. IESV Orszam, Smolenscum, & Vitepsciam. Est igitur, periculosa hæc diuisio omnium diuisionum factarum à Prouincia Poloniae. Nam tantam Zizaniorum, Loliorum, & fasciculos colligatos in ignem æternum, felici omine, feliciore labore, in horreum Domini intulerunt, & inserunt, dum quotidie noui appareant Conuentus extruendi, & nouæ occasiones, pro Nomine IESV colla submittendi. Sed ne ipsa spe demulceam, fructus & augmēta Prouinciæ Russiae, inducam Conuentus singulos.

IN ARCHIEPISCOPATV LEOPOLIEN: ANTE HALICIENSI.

Conuentus Leopoliē ante Lemburgensis SS. Corporis Christi.

Conuētus Leopoliensis S. Mariæ Magdalene.

Conuentus Cołomiensis.

Conuentus Iezupoliensis.

Conuentus Rohatinensis.

Conuentus Buscensis.

Conuentus Ianorouiensis.

Conuentus Potocensis.

Conuentus Czartkouiensis.

Conuentus Tisminicensis.

Conuentus Monialium S. Catharinæ Senensis Leopoli.

Locus Sniatinia oblatu.

Conuentus Halicia desolatu.

Conuentus Treboulensis desolatu.

Locus Ianouiensis desolatu.

Locus Toporouiensis desolatu.

IN EPISCOPATV PRÆMISLIENSI.

Conuentus Mosticensis.

IN EPISCOPATV CAMENECENSI.

Conuentus Camenecensis S. Nicolai.

Conuentus Laticzouiensis.

Conuentus Barenfis.

Conuen

Pars Prima.

27

Conuentus Szarauensis.

Conuentus Iazlouecensis.

Conuentus Monialium S. Michaelis Cameneciae.

Vicariatus Smotricensis.

Locus Morachouiensis.

Locus Hyacinthopoli oblatus.

Conuentus Rubei Castris desolatus.

Locus Sokolecensis oblatus.

IN EPISCOPATV LVCEORIENSI.

Podkammien
Conuentus Sublapidensis, quem Archiepiscopus Leopoliensis
suscepit, & introduxit Fratres.

Conuentus Lachouensis.

Conuentus Constantinouiensis.

Conuentus Nesteruarensis.

Conuentus Vinnicensis.

Administratio Sacramentorum Lubartouiae.

IN EPISCOPATV CHIOVIENSI.

Conuentus Chioniensis S. Nicolai.

Conuentus Czerniechouiensis.

Conuentus Czarnobilenensis.

Conuentus Nouogroden. Seueriae.

Conuentus Lubartouiensis.

Conuentus Adamgrodenensis.

Vicariatus Owrucensis.

Conuen-

Russiae Floridae,

Conuentus à S. Hyacintho fundatus Chyonia, per benefa-
ctores restauratur.

Locus Niziniensis.

Locus Chodacensis.

Locus Sokoloniensis.

Locus Czerkasensis.

Locus Lubecensis, qui in Capitulo Iezupoli 1644. Priori
Kyoniensi committebatur, promouendus.

Conuentus Ostrogienſis deſolatus.

Conuentus Zytomiriensis deſolatus.

IN EPISCOPATV VILNENSI.

Conuentus Skloniensis.

Conuentus Ostrowicensis detentus à Pol. P.

Conuentus Minsensis.

Conuentus Nonogrodi Lithuaniae.

Conuentus Stolpcensis.

Conuentus Ostrounensis.

Vicariatus Rzecicensis.

Vicariatus Ziembinensis.

Vicariatus Vitepsensis.

Locus Klecensis ex fundatione oblatus.

IN EPISCOPATV SMOLENSCENSI.

Conuentus Smolenscensis.

IN EPISCOPATV VALACHIAE.

Conuen-

Conuentus Ceretensis desolatus.

Sint igitur Deo Ter. Opt. Max. laudes qui alta benedictione sua, ita peregrinationem S. Hyacinthi, atque intentum sanctissimi Patriarchæ Dominici promouere dignatus fuit, vt per ipsius merita illuminata sit Russia, & ex odore suo viuens non se posse amittere æternam gloriam omnipotentis gratia saluante gloriatur.

Faueas O Sancte Hyacinthe Europæ bella timenti.

Nam truculentus eas gentes seu Turca fideles maxime ad eos depopulatur agros. Indè Germaniæ, Italiæ, Galliæq; minatur bella, vt in Hispanos arma mouere queat, impediatur Christus, tot tantaque futura bella. Placatus precibus D. Hyacinthe tuis, respice nos, serua, miseros tutare clientes, nostra vt seruentur crimine corda malo.

IN RVSSIA NATI ET EDVCATI,

cur ab antiquo viri docti & Deum timentes fuerunt.

Quatuor ex præcipuis causis, teneo huius Capituli sen- sum. Prima ardens benedictio S. Hyacinti & specialis protectio Russis. Cum enim S. Hyacinthus Russiam proximam instabili Græciæ vidisset, permixtamq; gentibus probasset, cum Schismate perplexam sentiret, & plus Marti quam fidei deditos conspexisset, beneuolentia D. Russiæ munificæ suscepta benedixit illi, & pro ea Domino supplicauit. Præcipue autem inde colligo benedictionem, quia Kijouiæ ad se loquentem imaginem B. V.

E

Mariæ

Mariæ audiuit, & pullos dæmones ab arboribus per medium Boristhenis, fugientes ficcis vestigijs persequabatur & fugabat. Addo quod Russia, vltimæ peregrinationis suæ fætus & desiderium fuit. Vnde sicut Iacob Patriarcha filium in senectute genitum summo dilexit, & maxime benedixit, ita S. Hyacinthus Russiam senectutis suæ fætum benedicendo benedixit, & Domino recommendando, recommendauit. Fundamentum dicti erit mihi A. R. P. Seuerinus, qui in vita S. Hyacinthi ita habet. Porro B. Hyacinthus, sic in Kijouia vrbe principali Russorum, fundata latissime, multisque post se relictis singularis sanctimonix testimonijs, & miraculorum operationibus, excedit. Post modum Cracouiam in qua thesaurum Corporis sui, diuina disponente prouidentia, spiritu ad cælestia euocato positurus erat, se contulit. Hæc lib. 2. Cap: 5.

Dici Hyacinthe potes Christi firmissima gemma

In qua Christicolis, nobile sistet opus.

Sis igitur præsens tutor Patronus & idem

Innixa est humeris, anchora nostra tuis.

Secunda ratio est: Virorum Peregrinantium inter fideles perfecta conuersatio, sanctimonia, religio. Plurimos namq; Sanctissimus Pontifex Gregorius Nonus Fratres ex Italia in Russiam miserat, qui peregrinatione, sanguine, ieiunijs, austeritate oras Russia sanctificauerunt, & ex Neophitis ad religionem receptis, ex Armenis, Croatis, Serbis repleuerunt. Quorum Sedes Lemburga, Kijouia, Camenecia, Smotriciū, Ceretum fuerāt.

Quapro-

Quapropter Alexander Geradinus è Societ. Iesv vt ardorem Charitatis in S. Hyacintho erga infideles, atque illius successores exprimeret, talem Dialogum inter Hyacinthum & Angelum composuit.

Ang. Heus quo pergis? *Hyacint.* Amore trahor. *Ang.* Quæ queris? *Hyac.* Amorem. *Ang.* Quiste huc duxit? *Hyac.* Amor. *Ang.* Ecquis? *Hyac.* Amoris amor. *Ang.* Quod tibi nomen? *Hyac.* Amor, flos, mēs. Ia: gēma, Hyacinthus, (namq; amo, floreo, sto, verno, corrusco) vocor. *Ang.* Tot comites? quis amor? *Hyac.* Quis? Amans. *Ang.* Quis amās? *Hyac.* Ia: gēma. *Ang.* Mox adsis. *H.* Referes astra, Hyacinthus adest.

Tertia ratio est. Continua incurfio Scytharum, Valachorum, Lituanoꝝ, Piecinigoꝝ, rebellium Schismaticoꝝ. Nam si in mari cum periculo nauigans nouit orare, profecto optimus religiosus, inter infideles & hostes fidei, barbaros & tyranos viuens, nouit, recte viuere, Deum æternitatemq; colere. Et sicut nulla est hora, quæ non repræsentet noctem & diem, ita nullū momentum timenti Deum & mortem bonam præstolanti est, quo se paratum mori in periculis hostium fidei, ille qui pro Christo peregrinatur, non recogitet. Et hoc Societas Peregrinatioꝝ pro Christo sanguineo habitu efformabat. Quocirca in vitis Patꝝ Ordinis, ab Humberto Magistro Ordinis conscriptis parte quarta legitur. Cum quidam frater tēpore Innocenti j 4. Summi Pontif: super dæmoniacum oraret, clamauit dæmon. O quot mala facitis nobis vos Prædicatores, sed in breui vindicabimus nos de vobis.

Cumque eum frater per crucifixum adiuraret vt diceret quomodo? coactus respondit. Duo de Magnis Principibus nostris exierunt contra vos, vnus, vt Prælatos & Principes concitaret contra vos, ali^o vt vos mutationibus locorum & ædificiorum & librorum & opinionum impedi- at & perturbet.

Vltima ratio est. Obseruantia summa eorum quæ religionis erant. Sicut enim enutriti erant in sancta peregrinatione ad Sanctitatem, pietatem, humilitatem, patientiam, obedientiam, zelum, Prædicationem, ieiunia, austeritates vigilias, meditationes, orationes, & lachrymas pro peccatis suis & credetium, ita quoq; iactis fundamentis religionis in Nouitiatu Leopoli. in cordibus Fratrum eadē radicabant. Hinc Mater Monachorum Leopoli vocabatur. Non solum ob confluxum Peregrinantium ex varijs nationibus, vt Magister Seuerinus. lib. 7. cap. 5. in vita S. Hyacinthi asseruit, sed etiam ob disciplinam, & educationem religiosam. Comprobarunt hoc Magistri Reuerendi & modernis temporibus, Mosticenses, Melchior, Fœlix, Nicolaus, Leopolienses, Zauiescij, Lucas, Andreas, Isaias, Præmisslienses, Gregorius, Antoninus, Procopius, Christophorus, & alij quorum nomina sunt in libro vitæ. Erant odor Sancti Patres sicut quidā Anagrāma ponebat.

HYACINCTVS ODROVONS.

Io hic thus odorans.

*Plaudite Io Iuuenes, & Io depromite Cantu:
Fundite Io: dulci carmina dante chely*

*Hic thus spirat bonor Libani cen montis odorans
Isthic nectareo thura vapore calent
Thus certat thuri, vincit prius illud odorans,
Nempe calens alti, thus petit astra Poli.*

ACTA CAPITVLORVM GENERALIVM PRO PROVINCIA RVSSIÆ.

VEnetijs Anno Domini, 1592. Sub R. P. Fr. Hyppolytho Maria Becaria, Ord: Generali 28. In Conuentibus Poloniæ. Cracouiæ, Leopoliensi, Posnaniën. Vilneën: studia omnino erigantur.

Romæ, 1608. Sub A. R. P. Galam. Augustino Brasi-chelensi pro Congregatione Russiæ, acceptamus studium Generale in Conuentu Leopoliën. Volumus & Ordina-mus, vt Studentes formales gaudeant Priuilegijs Almi Studij Bononiensis.

Promouemus ad Magist. Christophorum Præmissliën. Ad Baccal. Alexium de Leopoli. Seuerinum de Iarossa-ua, Victorinum de Busko, Symphorianum de Szczerzec.

ACTA CAPITVLI GENERALIS VALENTIÆ, Anno, M. D. XC. XVI.

Sub Reuerendissimo P. F. Hyppolito Maria Becaria.

DEnunciamus pluribus de causis maturè valde ab ipso Diffinitorio consideratis, sancitum fuisse, vt Con-

uentus nostræ Prouinciæ Poloniæ, qui in Prouincia Russiæ continentur cum nonnullis alijs nominandis, in nouam erigerentur Prouinciã à Prouincia Poloniæ seiunctam, quæ diceretur & esset Prouincia S. Hyacinthi de Russia, sicuti præsentì decreto erigimus, & instituimus cū omnibus gratijs & priuilegijs, quibus aliæ Ordinis nostri Prouinciæ ritè institutæ gaudere solent, & consueuerunt; dantes illi in Prouincialem A. R. P. Magistrum Fratrem Antoninum Præmissiensem; cum omni auctoritate solita dari Prouincialibus ritè institutis conformiter ad leges, & Constitutiones nostras. Omnibus autem, qui huiusmodi Conuentuum administrationem habuerunt, siue regimen; & non reddita ratione suæ administrationis ab ipsis recesserunt, & ad Prouinciã Poloniæ se transtulerunt, vel bona aliqua ad præfatos Conuentus, vel loca spectantia, alio asportauerunt, mandamus in virtute Spiritus S. & sanctæ obedientiæ, & sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ, vna pro trina Canonica admonitione præmissa, vt infra terminum quindecim dierum, quorum quinque primos pro primo, secundos pro secundo, tertios pro tertio, & vltimo peremptorio termino assignamus, teneantur se præsentare R. P. Prouinciali præfatæ Prouinciæ S. Hyacinthi de Russia rationem reddituri: pariterque restituere, siue per seipsos, siue per alios, quæcunq; quomodolibet vt supra per se, siue per alios ablata siue translata fuissent. Porro Fratribus omnibus, qui ad præfatam Prouinciã Poloniæ se transtulissent, sub eodem formali præcepto, &

pro, & sub eadem excommunicationis latae sententiae poena sub eisdem terminis mandamus, vt infra prætaxatum tempus, ad Conuentus Præfatæ Prouinciæ S. Hyacinthi de Russia, se transferre debeant in eo loco mansuri, in quo eiusdem Prouinciæ Prouincialis eosdem collocauerit. Prouincialis autem Prouinciæ Poloniæ ita hæc omnia executioni mandare curabit, nec vlllo pacto impedit, aut alios impedire permittet: quod in virrute S. obedientiæ eidem vt faciat iniungimus. Nomina autem Conuentuum qui Prouinciæ S. Hyacinthi de Russia adscripti fuerunt, litteræ patentes de prædictis omnibus ad Patrem Prouincialem dictæ Prouinciæ S. Hyacinthi à Reuerendiss: Patre Generali, quamprimum mittendæ continebant.

**EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS NEAPOLI,
ANNO DOMINI, M. DC.**

Sub Reuerendissimo Patre Hyppolyto M. Beccaria.

Confirmamus diuisionem Prouinciæ Poloniæ factam in Capitulo Generali proximè celebrato Valentia, Anno 1596. denuntiatione 5. in Prouinciam Poloniæ, & Prouinciã S. Hyacinthi declarantes, quod prædicta diuisio potuit fieri authoritate Ordinis à Reuerendissimo Patre Generali, & prædicto Capitulo Valentia celebrato, & nõ solum conuenienter fuit tunc facta præfata diuisio, sed modò necessariò est sustinenda. Quare eo modo quo in præfato Generali Capitulo facta fuit, & à Reuerendissimo Magi-

Magistro Ord. executioni mādāta vna cum distributione Conuentuum, & applicatione eorundem vtriq; Prouinciæ à nobis approbatur & confirmatur. Statuimusq; nihil circa ambas præfatas Prouincias Poloniæ, & S. Hyacinthi innouandum, & quousq; mittatur Commissarius, qui Conuentus visitet, & omnia benè ac religiosè disponat. Qui si viderit aliquem, vel aliquos Conuentus vni magis, quam alteri Prouinciæ ex rationalibus causis conuenire, certiore reddet Magistrum Ordinis, vt pro sua prudentia eos tali Prouinciæ possit applicare. Cuius quidem dispositioni, omnes stare omnino debebunt, nulloq; pacto contradicere præsumunt. Sanctissimus enim D. N. Clemens Papa octauus, volens quod huic causæ tandē finis, perpetuumq; silentium imponatur, viuæ vocis oraculo per litteras Illustriss: & Reuerendiss: D. Cardinalis S. Georgij Datas Romæ die 12. Maij, 1600. R. Magistro Ord. & toti Diffinitorio directas mandauit, quod omnes huic nostræ declarationi & sententiæ obedire teneantur, ac si ab ipsamet sanctitate emanasset. Electionem interim Prouincialis in Capitulo Plocensi factam cassauimus, & quatenus opus sit cassamus, & irritamus dignis iustisq; de causis, ordinantes Reuerendiss: Generali, vt habita relatione à Commissario prædicto de Compositione rerum ipsarum Prouinciarum, vtriq; Prouinciæ det Prouinciales viros aptos ad illas regendas, & in Regulari obseruantia debitaque superioribus obedientia continendas. Dolentes quam plurimum, quod tam parui fecerint Superiorum
Ordi

Ordinis auctoritatem, totque scandalis occasionem dederint sua inobedientia. Mandantes illis, vt se humiliant Magistro Generali Ordinis, & obedientiores in posterum sint. Quod si fecerint (vt credimus) prout etiam ipsorum nomine fecit, & promisit eorundem Procurator in præsenti Capitulo Pr. Frater Seuerinus Cracouita Magister, quæ ex mera benignitate, (cum electio de ipso in Diffinitorem Capituli nulla esset, in Diffinitorem auctoritate Apostolica Magister Generalis instituit, & admisit.) Rogamus eundem Magistrum Ordinis, vt illos benignè ac paterne veluti obediens filios recipiat.

EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS, ROMÆ
CELEBRATI, SVB ANNO M. DC. I.

Sub Reuerendissimo P. Fr. Hieronymo Xauierre.

Diffiniēbat A. R. P. F. Antoninus de Præmislia Magister Prouincialis S. Hyacinthi de Russia, cum Fratre Nicolao de Leopoli Diffinitore eiusdem Prouinciæ.

ACTA CAPITVLI GENERALIS VALLISOLETI,
ANNO DOMINI, M. D. CV.

Sub Reuerendiss: P. F. Hieronymo Xauierre Casaraugustano.

Deuunciamus fælicis recordationis Clementem 8. Motu proprio, & de plenitudine potestatis Apostolicæ, sub annulo piscatoris die 30. Iulij, 1601. Prouinciā S. Hyacinthi, ac nomen titulū, & essentiā illius omnino extinxisse, & in locū eiusdem Congregationē nouā in Russia ex Conuentibus Leopoliē. Camene-

ceñ. Kijouieñ. Rubei castri, Iazloueceñ. & Mosticensi à Prouincia Poloniae separatâ crexisse. Conuentus vero alios, qui in Capitulo Generali Valentiae à Prouincia Poloniae separati & Prouinciæ S. Hyacinthi assignati fuerant, vnâ cum Priuilegijs eorundem Conuentuum in Conuentu Leopoli: depositatis, restitui decreuisse silentiumq; perpetuum in virtute Spiritus sancti, & sanctæ Obedientiae, nec non sub pena excommunicationis latae sententiae, & alijs, de nihil innouando imposterum vtriusq; parti imposuisse, non obstantibus ordinationibus Capitulorum Generalium Valentiae & Neapoli immediate celebratorum, & alijs tam literis Apostolicis Pij Secundi, & Sixti Quarti pro Societate Peregrinantium, quam etiam quibusuis decretis ab Ordine emanatis in Contrarium. In quorum omnium exequutionem R. P. Magister Frater Dominicus Landius ab eodem Clemente 8. & Reuerend: Patre Generali executor & visitator missus est. eaq; in Conuentu Præmislien. Prouinciæ Poloniae; assistente Illustris: & Reuerendissimo Episcopo loci illius in præsentia vtriusque partis citatæ & comparentis publicauit & executus est. Patres vero & Fratres tam Prouinciæ Poloniae, quam Congregationis in Russia huiusmodi Diffinitionem & executionem laudarunt, approbarunt & subscripserunt, prout clare constat per acta Ioannis Crosnensis. sacra auctoritate Apostolica publici Notarij prima die Iulij 1602. facta. Quæ omnia prædictus Pontifex Clemens Octauus, videlicet tam decretum, quam executionem illius per literas, sub plumbo datas Romæ apud S. Petrum 1604. Nono Calendas Maij. Itemq; per alias literas sub annulo piscatoris Datas Romæ die 23. Aprilis eiusdem anni Confirmavit non obstantibus litteris suis in forma breuis, quibus inhihetur, ne Prouincialis Poloniae prætendat iurisdictionem super Conuentus in Russia, & etiam Capitulo Generali Romæ 1601. in quo ex mera gratia Sedis Apostolicæ Fratres Rutheni pro rata suæ Prouinciæ voces, loca & diffiniendi auctoritatem cum alijs Prouincijs habuerunt. Nos igitur cum omni reuerentia dictas literas, decreta & diffinitiones Apostolicas earumque exequutionem acceptamus, præcipien-

ciipientes sub panis à Sede Apostolica taxatis, omnibus Fratribus ad Prouinciam Poloniae & Congregationē in Russia pertinentibus, ne directe vel indirecte præfatae Ordinationi Apostolicæ Cōtradocere, vel aliquid circa hoc in posterum innouare audeant.

EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS ROMÆ, M. DC. XII,

Sub Reuerendissimo Generali Seraphino Sicco Papiensi.

A Vthoritate Apostolica à S. D. N. Papa ^{paulo} V. ad hoc specialiter concessa, erigimus in Prouinciam Congregationem nostram Russiae, sub titulo Prouinciæ Russiae annuente toto Diffinitorio, & A. R. P. Prouinciali Prouinciæ nostræ Poloniae consentiente, cum omnibus gratijs & Priuilegijs aliarum Prouinciarum Ordinis. Manētibz stabilibus ac firmis & in perpetuū duraturis ijs omnibus & singulis, quæ in Capitulo Præmisliens: proxime celebrato 16to. circa diuisionē Cōuentuū, & terminorū inter dictā Prouinciam Pol. & præfatam Russiae decreta, sancita & ordinata sunt. Nempe vt vtrumque limites & termini, quos neutri partium in posterum licebit transgredi, tam in fabricandis domibus, quam in quæstibus faciendis. Sintque isti. Luceoria, Kleuan, Czartorysko, Woiatyl, Słonim, Rozanka. Vitua, Nemenstin, Suintiaua, Drisla, Driemet. Loca vero Toporow, & Constantinow pertinent ad eandem Prouinciam Russiae, quia sunt intra ipsorum terminos, iuxta declarationem eiusdem Capituli. Super quibus omnibus post hac perpetuum silentium imponimus.

EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS BONONIÆ
M. DC. XV.

In quo Diffiniuit pro Prouincia Russiae, Frater Ambrosius Vrzedonius Magister, Socius eius Gabr. Drohob. Bac.

Confirmamus erectionem eiusdem nostræ Prouinciæ Russiae in Capitulo Romano, sub titulo Russiae factam. Et ne iam à multis

multis annis inter Polonos & Ruthenos exorta lites amplius ser-
pant, super quibuscunq; eorum controuersis diuisionibus Con-
uentuum, aut Prouinciæ titulis, vtrique parti perpetuum silen-
tium imponimus.

Mandamus omnibus vtriusq; Prouinciæ Pol. & Russiae Præla-
tis, vt iuxta Decreta Summorum Pontificum neuter illorum al-
terius Fratres profugos sub panis arbitrarijs, à Reuerendissimo
Magistro Ord. decernendis recipere aut retinere audeant.

Acceptamus loca in Prouincia nostra Russiae, Sublapidensem,
Trebouliensem, Rohatineñ, Laticzouieñ & Zalescensem. Decla-
ramus: Baccalaureos iuxta ordinationes præcedentium Capitu-
lorum Gen: locum tenere debere à die promotionis eorum.

Admonemus Patrem Prouincialem, vt de consilio grauiorum
Patrum aut à Capitulo suo Prouinciali præscriptum graduato-
rum numerum Reuerendissimo M. Generali offerat. confirmandū.

Quoniam eadem ratio Prouinc. Russiae nobis habenda vide-
tur sicut & Prouin: Pol. circa Lectores sufficienter in Theologia
eruditos, quibus prædicationis munus committi solet. ideo con-
cedimus Prouinciæ Russiae, vt Lectoribus Theologis, qui in Ca-
thedra Leop. conciones habent, aut habituri sunt, præmia li-
teraria graduum secundum formam pro Prouincia Polo. in præ-
senti Capitulo præscriptam concedantur.

Approbamus Magisteria R. P. F. Christophori Præmislieñ.
R. F. Gabrielis Drohobicensis, seruatis seruandis.

Promouemus ad Magisterium P. F. Ambrosium Vrzedouium
præsentis Capituli Diffinitorem. Ad Baccalaureatum R. P. F.
Antoninum Crosnensem, seruatis seruandis.

Damus in Regentem Studiij Gen. Leop. R. P. F. Marianū Cre-
picensem. In Baccalaureum, P. Fratrem Ambrosium Vrzedo-
uium, in Magistrū studiij P. Fratrem Gabrielem Drohobicensem.

Ordinamus iuxta aliorum Capitulorum præscriptas leges, vt
nullus Regens actu, Officium suum exercens in Priorem eligi, &
electus confirmari possit & valeat.

EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS VLI-
SIBONÆ, M. DC. XVIII. CELEBRATI.

*Diffiniēte ex Prouincia Russia A. R. P. Fratrem Magistro Ga-
briele Drohobicien. & socio eius R. P. F. Fabiano Premisl: P. G.*

Confirmamus erectionem huius nostræ Prouinciæ Russia.
Ad petitionem Prouinciæ; transferimus studium Generale,
Conuentus Leopoliē Sanctissimi Corporis Christi, ad Conue-
tū S. Mariæ Magdalenæ extra mœnia Ciuitatis, & hoc cum
cellæ necessariæ fuerint constructæ.

Commitimus A. R. P. Commissario Reuerendissimi P. Ma-
gistri Ordinis, vt decernat, super tempore celebrationis Capituli,
& declaramus quod Patres Prouinciales non debent vltra trien-
nium in officio perseuerare, quod quidem eo tantum temporis
spatio, in officio perstitit, Primus Prouincialis Auctoritate Apo-
stolica institutus. Et Vicarij triennium in officio non excedant,
neque Patres Priores.

Remittimus P. Reuerendissimo assignationes pro studijs Ge-
neralibus extra prædictam Prouinciam, ad tollendam occasionē
vagationum.

Statuimus, vt nullus instituatur Prædicator Generalis, nisi ser-
uatis ijs omnibus & singulis, quæ à nostris constitutionibus præ-
scribuntur.

Declaramus quod socius Prouincialis pro tempore dum tali
fungitur officio, intelligitur assignatus in eo Conuentu suæ assi-
gnationis, ex quo fuit assumptus.

Declaramus quod Præd. Generales ad Baccal. pro moti non
alijs gaudeant Priuilegijs, quam ijs, quibus vsque modo gaudere
consueuerunt, donec Reuerendissimus Magister Ordinis fuerit
informatus.

Declaramus quod Patri Prouinciali non soluantur contribu-
tiones, nisi actualiter & personaliter visitauerit Conuentus.

Ad petitionem Prouinciæ reducimus numerum Magistrorum;

ad octo, Baccal. ad nouem, Prædicat. Generalium ad tot quot sunt Conuentus.

Concedimus ad petitionem Prouinciæ, vt tertiarij post vnum annum probationis ad habitum Conuerforum admitti, & vno anno probationis peracto professionem emittere possint.

Ad petitionem Prouinciæ promouemus in Magistrum R. P. Gabrielem Drohobicensem, præsentis Capit: Diffinitorem, & P. Fratrem Mariannum de Crepicia Baccalaureos. Ad Baccal: gradum titulo prædicationis P. F. Fabianum prædicti Patris Diffinitoris sociũ, seruatis seruandis, & saluis Prouinciæ suæ iuribus.

Assignamus in studio nostro Bononiensi pro loco primo vacante, & pro rata suæ Prouinciæ Patrem Fratrem Modestum de Cremenecia.

EX ACTIS CAPITVLI GENERALIS MEDIOLAN.
IN CONVENTV S. EVSTORGII CELEBRATI.

*In quo Diffiniũt ex Prouincia A. R. P. Fr. Marianus Krzepiceñ
Magister, & socius eius R. P. Fabianus Præmis. P. G.*

DEclaramus & declarando decernimus huius Prouinciæ Pol. limites esse, Ciuitatem Vilnensem, aliasque in vltimo Capitulo Parisiensi expressas, non tantum cum sub vrbijis, sed etiam cum districtu quatuor tantum milliarium Polonorum, ac propterea nostrum Conuentum Ostrouiensem adiudicamus, & incorporamus nostræ Prouinciæ Russiæ; perpetuum silentium vtrique Prouinciæ, in hac parte imponentes. Hoc scriptum est sub titulo Prouinciæ Polonia.

Concedimus vt in Prouincia Russiæ vacante feria quarta, fiat Officiũ de S. Hyacintho, excepto Conuentu studiij Leopol. in quo de S. Thoma officium persolui debet.

Confirmamus iam tertio erectionem nostræ Prouinciæ Russiæ, decernentes eam ex vi constitutionum nostrarum inter Prouincias Ordinis esse numerandam.

Prouincialis quam primum fuerit electus, tanquam Vicarius Prouin-

Prouinciæ eam regat, & interea dum confirmatione caruerit, quæcunque per ipsum fient, rata sint, & firma, prout alijs Vicarijs peregrinantium à Gregorio xi. fuit concessum. Poterit enim iure suo vti, donec de reuocatione huiusmodi Pontificis concessionis constiterit.

Ad instantiam Prouinciæ concedimus, vt Priores Conuentuum sint triennales, & in Capitulo Prouinciali prius eligantur Diffinitores, quam Prouincialis.

Concedimus vt si fuerit dubium aliquod circa electionem Prouincialis, vel quod non sit rite facta, & secundum ius, ad euitanda scandala PP. Magistri Prouinciæ & Baccal. cum Diffinitoribus determinent & diffiniant quid sit agendum. In qua congregatione præsidebit antiquior diffinitor in professione. Ipse tamē Prouincialis electus non intrabit cum prædictis Patribus ad consilium. Et quicquid ipsi definierint, videlicet, vel quod maneat electus, vel quod procedatur ad aliam electionem prorato habeatur, & inuiolabiliter obseruetur, vsquequo ad Reuerendissimittatur Decretum, & factus sit certior de omnibus, & eius responsum habeatur.

Promouemus ad Magisterium R. P. F. Leonardum de Houo. R. P. F. Symphorianum de Szczerzec, R. P. F. Damascenum de Leopoli. Ad Baccalau. R. P. F. Erasmum de Luceoria, P. F. Cælestinum de Leopoli. P. F. Ceslaum de Præmisliæ Præd. Generalem ratione Prædicationis, seruatis semper Iuribus suæ Prouinciæ, vt nemini sit iniuria.

Erigimus in Conuentus loca nouiter recepta, nempe Smolenscensem Titul. S. Hyacinthi Confess. Schouienssem & Minscensem Titul. S. Thomæ Aquinatis. Insuper acceptamus & quatenus opus est approbamus Conuentum Iezupoliensem Titul. Assumptionis B. V. M. Constantinouensem S. Ioannis Baptistæ. Buscensem Assumptionis B. V. M. Laticzouensem Tit. S. Thomæ Aquinatis, Barensem S. Annæ. Szaraucensem B. V. M. Potocensem S. Stephani Protomart. Czarkouienssem S. Stanislai Episc. & Mart. Leopoli. S. Mariæ Magdalenæ.

Damus

Damus in Regentem Studiij Generalis Leop. R. P. F. Victorinum Buscensem Magistr. In Baccal. P. Fratrem Leonardum; de Magistro studiij provideat. A. R. P. Prouincialis.

Capitulū Prouinciale, in quo erit electio canonica pro Dominica: Deus qui errantibus 1624. celebrabitur. Extunc intelligatur A. R. P. Prouincialis moderni officium expletum esse.

Statuimus ne mittantur ad studia Generalia, qui non perfecterint cursum artium, & inceperint studia Theologica.

EX ACTIS CAPIT. GENERAL. IN CONVENTU
S. THOMÆ AQVINATIS, TOLOSSÆ CELERA-
TI XI. IVNII. ANNO M. DC. XXVIII.

*Ex Prouincia Diffiniuit A. R. P. F. Celestinus Despot
Magister, & Socius eius R. P. Ceslaus Præmis. P. G.*

DEclaramus quod Priores cum sint in hac Prouincia triennales non gaudent Priuilegio Iulij 2. vt scilicet durent vsq; ad Capitulum, si infra Septuagesimam & Pascha tempus sui Prioratus expleant. Cum ibi Priuilegia tantum de Prioribus biennialibus loquantur.

Declaramus non esse celebrandum Capitulum intermedium, quando quidem Prouinciales in hac Prouincia sint triennales, sed in Capitulo electionis summendam esse ab ipsis Prouincialibus, rationem tum sumptuum, tum suæ administrationis & regiminis, iuxta constitutiones nostras.

Erigimus in Prioratus domos nouiter receptas, si tamen ex certis redditibus, vel consuetis eleemosinis alere possint, vel per annum aluerint duodecim Fratres iuxta

Decre-

Decreta Apostolica, & constitutiones nostras, & dum modo præscriptos limites non excedant.

Concedimus vt de Consilio & assensu Prouiciarum Prouinciæ, id est Magistrorum Prouinciæ, & eorum qui fuerunt Prouinciales iustam aliquam contributionem vltra ordinariam R. Pater Prouincialis pro nouorum Conuentuum satis remotorum visitatione imponere possit.

Si numerus Magistrorum non sit completus, promouemus ad Magisterium R. P. Fr. Fabianum Præmshien, & R. P. F. Cælestinum de Leopoli huius Capituli Generalis Diffinitorem. Ad gradum vero Baccal. Patrem Fratrem Petrum de Vilno.

Damus facultatem Patri Prouinciali, vt de consilio grauiorum Patrum electionem trium Priorum, videlicet Iazłoueceñ, Sublapideñ, & Ostrouneñ Conuentuum, ad Reuerendissimum Magistrum Ordinis deuolutam efficere possit.

Assignamus in Studio Generali Bononiensi pro rata pro Prouinciæ & locis vacantibus: Patrem Fr. Stephanum Chmielnicki, Pr. Fr. Christophorum de Leopoli. In Studio autem nostro Patauino pro rata eiusdem Prouinciæ, assignamus Patrem Fr. Marianum de Iasliska. In Studio S. Dominici Neapoli P. Camillum de Pigatki.

EX ACTIS CAPIT. ROM. DIE II. IUNII.
ANNO, M. DC. XXIX. CELEBRATI.

Sub Reuerendissimo Patre Nicolao Rodulphi Electo.

In quo diffiniuit A. R. P. F. Marianus Crepicensis Magister.

Ordinamus, vt Prouincialis pro tempore electus immediate post suam electionem, regat Prouinciam tanquam Vicarius Generalis, & ab ipso electionis die sui officij tempus incipiat, volentes, vt quæcunq; per ipsum ante confirmationem, iuxta nostras Constitutiones, acta fuerint, rata & firma omnino maneant, iuxta consuetum aliarum Prouinciarum huiusmodi Priuilegio gaudentium.

Ordinamus Patri Prouinc. pro tempore, ne Lectores actu legentes, eorumq; discipulos in alio Conuentu assignet, quousq; cursum Philosophiæ, & Theologiæ absoluerint. si secus fiat extra euidetem necessitatis casum, assignatio nulla omnino sit.

Ordinamus, vt Philosophicus cursus triennio, & Theologicus quadriennio persoluatur, quo absoluto Lectores eorundem sint, & intelligantur, suo munere suoque iure perfungi.

Concedimus huic Prouinciæ, vt Socius P. Prouincialis pro tempore, gaudeat titulo, locoq; tantum Prioris Rubei castri, donec huiusmodi Cōuentus dirutus reedificetur.

Acceptamus & erigimus in Conuentus loca nuper recepta. nempe in Czarnobyl, Ostrown, Stolpce, Nouogrod Seueriæ, Nouogrod Lithuanæ, dummodo possint alere duodecim fratres, & non aliter.

Promouemus ad gradum Magist. R. P. Fr. Erasmus de Luceoria. Instituimus Baccal. R. P. F. Petrum de Vilna, Si-

na, Simonem de Camenecia, Modestum de Cremenecia, Thomam de Mosciska, Dominicum de Samotulij, Franciscum de Petricouia.

Instituimus Præd. General. P. Fr. Adalbertum de Leopoli. Adamum de Zakroc. Adamum de Leopoli, Raymundum de Mosciska, Hilarium de Busko, Ludouicum de Nouostauce, Bernardum de Varecia, Paulum Præd. Constantinouiensem.

Damus in Regentem A. R. P. F. Symphorianum in Baccalau. Nicolaum de Kryczow pro primo biennio, pro secundo Simonem de Camenecia, in Magistrum Studij pro primo Anno Patrem Fr. Franciscum de Petricouia, pro secundo P. Fr. Petrum de Vilna, pro tertio P. Fratrem Bartholomæum de Rohatyno.

A assignamus in Studio Bononiensi P. F. Chrisostomum de Leopoli, Fratrem Ferdinandum de Potocia. In Patauino Octauianum de Rohatyno. Mediolani ad S. Eustorgium Frat. Nicodemum de Potok, Fratré Gasparum de Rohatino, In Querquensi Fratrem Gabrielem Deszpoth. Confirmamus in Prouincialem A. R. P. Frat. Cælestinum Deszpoth.

EX ACTIS CAPIT: ROMÆ M. DC. XL. IV.

*Vbi diffiniuit in Capitulo Generalissimo A. R. P. Marianus de Iaslska, Magister & Regens Studij Generalis Leopoliensis,
& R. P. Isaias de Busko P. G.*

OR dinamus, & omninò obseruari mandamus, id quod
G 2 alias

alias pro hac Prouincia Ordinatum fuit, vt Lectores, post suam institutionem, per Sexenium legere vel saltem prædicare teneantur; secus ad nullos possint promoueri gradus: quare ex nunc prout ex tunc irritam & nullam decernimus, quamcumque promotionem factam, vel faciendâ huic Ordinationi non conformem.

3. Confirmamus Acta Capituli Prouincialis vltimi in Conuen: Lubartouien: celebrati.

4. Concedimus huic Prouinciæ denarium numerum Magistrorum, & duodenarium Baccalaureorum.

5. Dispensamus cum R. P. Stephano de Leopoli Baccalaureo, vt sit liber ab officio Baccalaurei ordinarij, habito respectu, quòd in officio Prouincialiatuſ valetudinē corporis insumpserit: Similiter cum P. F. Ioseph de Slumijs vt nō teneatur ad mun^o Mag: Studentiū, cō quòd multas in Prioratu Cōuentus Leop: perpeſſus sit difficultates.

6. Approbamus & acceptamus Scolasticos actus eorum, qui in Generali huius Prouinciæ studio officia Moderatorum peregerant: Similiter & promotiones ad gradus eorum, qui post primum Generale Capitulum Romæ celebratum, sunt promoti, seruatis seruandis.

7. Approbamus, obligationem, certas celebrandi Missas pro Gener: Dño Philippo Rikowski: factam à Conuentu Iauorouienſi.

In eodē Cap. R. P. Iſaias de Busco factus est Bacc. atq; vt Priores vbi sunt moniales non fiant nisi qui habeāt annos 40. & nisi Prior fuerit ante in alio Conuentu determinatum fuit.

Vicarij

*Vicarij Generales & Prouinciales Prouinciæ S. Hyacinthi
& Russiæ.*

ANno 1594. Fr. Hyppolytus Maria Beccaria de Monte Regali, Magister totius Ord. Gen. sub Prioratu P. Andreæ Leopoli. visitauit Conuentum Leopoli. & separatis Conuentibus nationis Russiæ à Polonia Prouincia istos Vicarios supposuit. Primus igitur Vicarius fuit Congregationis A. R. P. Magister Antoninus Præmisli. Authoritate Reuerendiss: Generalis in Cap. Aragon Valentiniæ celebrati. Anno 1596. Vbi omnes Conuentus in in Russia adiuncti fuerunt Conuentui Leopoli. & primus Prouinc. institutus erat A. R. P. M. Antoninus Præmisli. celebravit Capitulum Prouinciale 1698. Leop. Definientibus R. P. Hyacintho de Leopoli Priore Leopoli. R. P. F. Bartholomæo Mostic. Priore, Gregorio Priore Præmisli. Procopio Priore Samboriensi. Et Romæ confirmata fuit Prouincia. Erat in Capitulo Diffinitor A. R. P. Prouincialis Antoninus ex Prouincia sua.

R. P. Fr. Gabriel Zawiesko Vicarius Generalis Prouinciæ S. Hyacinthi. Iterum enim coram Sanctissimo Diuisionis causa ventilatâ à Clemēte 8. omnia sancita de Prouincia S. Hyacinthi, in Russia per Cōmissarium Landium sublata fuerunt; quod in Capitulo Generali Neapolitano sub Xauiere in actis exponitur. Congregatio vero instituta fuit separatis Conuentibus Russiæ, Leopoli. Kijouien, Camenecensi, Mosticeñ, Smotriceñ, & desolatis Trebo-

ulensi, Colom. Iazloueceñ. Primus ergo fuit Vicarius Generalis Gabriel Zauieszko. celebrauit Leopoli: Capitulum 1604.

A. R. P. Fr. Thomas Burlamachius Lucensis Prouinciæ Romanæ Vicarius Generalis: Congregationis S. Hyacinthi in Russiam Authoritate Vicarij Ord. institutus. Celebrauit Capitulum Leopoli 1607. In quo Capitulo loca suscipienda denuntiata Rohatini, Bari, Potociæ, Laticzouiæ & Busci. Et restitutus erat Prioratus Conuentui Colomiensi, omnia hæc ipsius singulari vigilantia & zelo sunt peracta, & ad finem deducta. Aliud Capitulum Iezupoli celebrauit 1607. Nouembr. 19. vbi locum Szarauensem receptum nominat & dat Vicarium. Et committes Priori Kijouiensi vt in locum Lubacensem mittat fratres & ipsum promoueat.

A. R. P. F. Cyprianus 1609. à Castellione Prouinciæ Aprutinæ Vicarius Generalis, celebrauit Capitulum Leopoli 1609. pro festo S. Agnetis. Accepit in illo domum & locum S. Mariæ in Szarauka, & S. Georgij in Busko. Aliud Capitulum Iezupoli celebrauit 1610. vbi ordo Conuentuum statuitur. Conuentus Leopoli. Kijouiens, Camenecens, Colomien, Mosticens, Iezupolien, potocens, Laticou. Barens, Buscens, Czartkou, Smotricens, Szarauces. Statuuntur etiam termini Conuentibus ad eleemosinam acquirendam, vt nullus alterum Conuentum præpediat. Acceptantur quoq; Prioratus potocens, Laticou: Buscens, Barens, Czartkou: & locus S. Mariæ Magdalene Leopoli pro stu-

pro studio Generali. De illo in Cap: Constan: 1617. in
fuff: viuorū quod incōparabili affectu & labore & solli-
citudine Prouinciæ suæ recuperationem, absq; vllamer-
cede temporalium maxime iuuauit imo perfecit & nostrā
Prouinciā religiosē subornauit.

A. R. P. Fr. Gregorius Præmiss: S. Th. L. primus Pro-
uincialis, Romæ institutus & datus cum erectione Pro-
uinciæ per benignitatem A. R. B. M. Seraphici Sicci Pa-
piensis tunc electi & confirmati Generalis celebravit Ca-
pitulum Leopoli. 1613. pro festo S. Vincentij Mart. Ac-
ceptauit locum in Lachouee SS. Trinitatis, & Authori-
tate Reuerendissimi in Conuentum ibidem erexit, & Cō-
stantinouieſi cōtributionem instituit Prouincialis, & po-
stea renunciavit.

^{arius}
A. R. P. Antoninus Vice Generalis post renunciatio-
nem Prouincialatus A. R. Patris Gregorij 1614. fecit
Capitulum. In quo locum in Toporow acceptat, sed ibi
antea Priores ex Prouineia Poloniae collocati fuerant,
qui ex Decreto Reuerendissimi recesserunt. At nostra
Prouincia nunquam ibi habuit suos fratres. Instituit Vi-
carios Rohatini & Sublapid. Anno 1617. Prouin-
cialis Capitulum Laticouiae celebrat & erigit Priora-
tus Sublapidi Rohatin: Iauorouieſi, sub hoc Prouinciali
venerat ante annum 1617. Raphael de Bononia Visitator
Prouinciæ, inter præteritum & præsentem Prouincialem.
Capitul. Leop: celeb. 1617. erexit Prioratus Sublapid.
Rohatin: Iauor.

Sub eodem Prouinciali Anno 1618. In Conuentu Leopoliē, Sanctissimi Corporis Christi die vltima Ianuarij. A. R. P. S. Damianus à Fonscca sac. Theol. professor, Commissarius ac Visitator Gener: Apostolicus Prouinciæ polon: & Russiæ Ord: Prædic. scripsit pro regulari obseruantia Ordinationes necessarias.

A. R. P. F. Ambrosius de Vrzedouia Magister Prouincialis electus Leopoli, Anno 1619. in præsentia Commisarij A. R. P. M. Fratris Damiani à Fonscca in Iauorow sancti Nicolai in suburbio, vbi locus à Generoso Domino Rikowski oblatus fuerat Vicario eum prouidit à Domino Rikowski. Alter locus à Domino Petro Milowski in Ciuitate Sancti Petri est fundatus in quo nūc fratres resident. Et Monasteria Monialium S. Catharinæ Senensis Leopoli. S. Michaelis Cameneciæ acceptata sunt. Instituti quoq; Vicarij nationū seu Contratæ. Pro Contrata Russiæ prior Conuentus Leopoli. Sanctissimi Corporis Christi ad quem spectabant Conuentus S. Mariæ Magdal. Leopoli, Mosticeñ, Iauorou: Busceñ: Sublapid. Lachouic. Constantinou. Kijouieñ. In Vicarium Podoliæ prior Cameneciæ institutus, cuius Cōuentus Smotricensis, Szarauceñ, Laticouieñ, Bareñ: Czartkouieñ. In Vicarium Pocutiæ prior Iezupolien: Cuius Cōuentus Rohatineñ Golomieñ Potoceñ. Sed modo aucti sunt Cōuentus ad istas contratas, & erecti Vicariatus iam noui Albæ Russiæ in Schlouia, cis & vltra Boristhenem in Kijouia sicut infra patebit.

Anno 1620. die 27. Octobr. Capitulum erat determinatum Electionis Potociæ, sed quia in itinere à Tartaris A. R. R. Fr. Zacharias Prior potocensis ad quem Vicariatus Generalis Prouinciæ spectabat post decessum Prouincialis, occisus fuit, congregati Fratres in incursione illa Tartarica in Podhaice Ciuitate per R. P. Raphaelem de Belza Præd. Generalem Priorem Leopoli. quia antea erat Capitulū Leopoli Prouincialis, elegerunt A. R. P. F. Marianum Krepicensem S. Th. Magistrum & Regentem studij Generalis. Adnumerati sunt ibi ad Cōuētus loca Miniscens. Schlouen: & Smolensc. Fecit hic Prouincialis Cōuocationē Leopoli 1622. eundo ad Capitulum Generale Mediolan. Prouisio ibi facta est pro studio à Cōuentibus.

Anno 1622. Capitulum ab eodē celebrabatur Busci, vbi denuntiatur acceptatio Conuentus in Ostrouno, cuius Ecclesia tituli B. V. Mariæ Assumptæ & Sanctorum Apostolorum Hyacinthi & Cessai. Et loca in Conuentus erecta, Schlouensis S. Thomæ Aquinatis, Smolensc. tituli S. Hyacinthi, & Minscens. S. Thomæ Aquinatis. Et approbatur Cōuentus Iezupolieñ tituli Assumpt: B. V. Constantinou. S. Ioannis Baptistæ. Buscens: Assumptionis. Laticzouieñ S. Thomæ. Barenf: S. Annæ. Szarauceñ B. M. Potocens: S. Stephani. Czartkouieñ S. Stanislai. & Leopoli S. Mariæ Magd. extra muros.

Anno 1624. Aprilis 27. Electus Laticzouia A. R. P. Victorinus Buscensis Magister Regens studij. Ibi receptus Conuentus in Stolpce denuntiatur. Et Conuentus Iazlo-

ueceñ. à Nicolao Iazłowiecki, Sokal. Sniatiñ, Gzerwonograd. Capitaneo restitutus. Approbantur Sigilla Cōuentuum, Constantinou. Buscens. Iezupol. Czartkou.

Anno 1626. Ianuarij 19. Post decessum A. R. P. F. Victorini Prior Leopoli. congregauit Capitulum. Electus fuit A. R. Pater Damascenus Magister. Committitur ibi Vinnicēsis Cōuentus procuratio subsidio Domini Czerlenkowski. Acceptatur Conuentus in Nouogrod Seueriæ & Czarnobili. Fecit Conuocationem Leopoli 1628. vbi contributio stabilita pro Capitulo Generali euntibus.

Anno 1629. postquā finiuit Ioannes Damascenus (licet imminebat Capitulum Generale electionis in eodem Anno, ille non controuertebat ob pacem Prouinciæ, quod tamen vt erroneum in Generali Capitulo melioratum extitit) electus fuit A. R. P. Cælestinus Deszpot Leopoli. Acceptata ibi loca in Morachua, Rzezzyca & Lubarow, statuta quoque est contributio in eodem Capitulo pro R. P. Prouinciali cum concessu A. R. P. Magistri in Capitulo Tolossano. Celebrauit Conuocationem Leopoli 1631. Ianuar. 21. Ziembinum Locus acceptatur.

Anno 1631. Post mortem Patris Prouincialis Cælestini deuoluitur authoritas ad Priorem vbi celebrandum erat Capitulum Camenec. R. P. Fr. Ambrosium Grocholscium Præd. General. Et conuocauit pro Anno 1632. Electus A. R. P. Fabianus Præmisliensis Magister. Venit Visitator Pol. & Russiæ Ioan. Spina Magister, qui electi-

onē noui Prouincialis intimauerat renūtiatione acceptata R. P. Prouincialis Fabiani nunc pro tunc facta. Sed quia mortuus erat postmodū Cōmissarius & Leopoli sepultus, magna facta turbatio in Prouincia per dictū A. R. P. Fabianum. vnde Cōmissarij veniebāt in Prouinciā, & electio cassata fuit. Institutus postmodū Vicarius Prouinciæ per R. P. Generalē Rudolphiū, sed per ipsum R. Generalē pacata Prouincia dum in Prouincialem dederat A. R. P. F. Iacobum Dominicum Potocki S. Th. L. qui ex Prouincia nostra se se transtulerat ad Prouinciam Poloniae. Hic nulla acta fecit, & postmodū infirmitate correptus sensim moriebatur exrra Prouinciam in villa sororis suæ, sepultus Leopoli. Rexit 3. annis: Eius tempore Commissarius & Visitator Apostolicus fuit A. R. P. Augustinus de Immo-la, qui conuocauit electores pro Anno 1640.

Electus 1640. Anno A. R. P. Stephanus Chmeler S. Th. L. Leopoli 1. Februar. Ibi aucta est cōtributio Prouincialis in aliquibus Cōuentibus. Ita quod hæc sit contributio moderni Patris Prouincialis. Conuentus Leop. aureos 8. Kijouieñ 15. Cameñ 8. Mosticeñ 3. Colom: 7. Iezupol. 8. Potocens. 6. Laticou. 8. Busceñ 8. Czartkou. 10. Constantinou. 10. Lachouec. 5. Sublapidens 9. Rohatineñ 3. Iauorou. 6. S. Mariæ Magd. 2. Smotricens. 3. Barenf. 3. Szarauceñ 6. Nesteruareñ 20. Czerniech. 20. Nizinenf. 5. Nouogrod. Seuer. 16. Czarnobil. 16. Owruceñ 6. Sclouenf. 20. Rzeczyceñ 6. Smolensc. 10. Ostro-uneñ 10 Lubartouieñ 10. Morachueñ 5. Modo ex Conuē-

tu Tisfmenicēn. Ad āgrodeñ, Sniatiñ. Vitepscen. Zēbineñ. Kodacensi, Sokolouceñ, &c. adhuc augetur contributio.

Fecit hic A. R. P. Prouincialis conuocationem Leopoli 1642. Ex qua iuit ad Capitulum Genuense Generalissimum, sed postmodum cassata sunt omnia cum electo Generali. Venerunt sub illo ad Prouinciam plenæ amoris paterni à Reuerendissimo Generali Rudolphio litteræ.

Item factus est Præfectus Missionariorum cum Authoritate ex quolibet Conuentu constituendi missionarios. Item obtinuit Authoritatem creandi Notarios Apostolicos aliquot ex suis fratribus. Celebrauit Capitulum Lubartouiæ pro Difinitoribus Generalissimi Capituli 1643. sub illo erectus est Conuentus Adamgrodenſis, Sokoloucenſis, finiuit Prouincial. 1644. in Februario, sed quia Capitulum Generalissimum imminabat Romæ in Anno præfenti, Authoritate Bullæ Iulij Papæ prolongata ipsi Authoritas ad finem Capituli Romani. Et quia infirmus discesserat redijt Leopolim, & in vitā translatus meliorem.

Anno 1644. 3. Septemb. Electus fuit in Conuentu Iesupoliensi A. R. P. Fr. Hieronimus Grocholski S. Th. Baccal. Conuocauerat Capitulum R. P. Andreas de Raisko P. G. Prior & tunc Vicarius Prouinciæ. In illo Capitulo, declaratum fuit quod in Generalissimo Cap. Romæ celebrato electus fuerat Reuerendus Gener. Thomas Turchius. Acta quoq; pro Prouincia ibidem facta lecta fuerūt. Curauit aliquod loca pro Cōuentibus erigendis. In Lipouiec hæreditate Illustris: Vladislai Dñici Ducis in
Zaslaw

Zasław & Ostrog. per Gen: D. Wilga suū consanguineum,
In Przyłuka per Illustrissimū Ducem in Wisniowiec Iere-
miam Palat: Russiæ. Ipsius tempore post decessum Vrba-
ni 8. Sum: Pont. successit Innocentius Decimus. Oblati
quoq; Conuentus D. Sapieha Paulo, & in Mozer. Debi-
liratam obseruantiam in austeritate religionis promouit,
visitauit Prouinciā ipse in persona, licet esset debilis,
studia florere diuersis in Conuentibus fecit.

C A T H A L O G V S

Archiepiscoporum, & Episcopo- rum in Prouincia Russiæ, quorum aliqua mentio est in Historijs & Priuilegijs.

FR Bernardus aut Bernardinus Archiepisc. Haliciæ antequā
ibi fides fuerat Catholica, & ante omnem Archiepisc. fundatū
à Serenissimis Regibus, occisus in deuastatione Haliciæ à Tart.

Fr. Bernardus Archiepisc. Haliciensis, eiusdem nominis se-
cundus, qui Anno inferiori à Tartaris occisus. Hinc oritur quæ-
stio, quis horum duorum Bernardus sera sectus fuerat? De hoc
habet Bzouius in propagine S. Hyacinthi sol. 49. Et in Consi-
torio Leopold. ubi tota Archidiœcesis conscripta est nominatur Ber-
nardinus de Crema Italus & assignatur, Anno 1317.

Fr. Gerardus ex Prouinciali primus Episcopus Ruthenorum,
de quo Cromerus meminit, quod fuerit prasens ad subleuationem
reliquiarū S. Hyacinthi Craconiæ tempore Prandota Episcopi

Cracou. Ibi erat quoq; Beatus Vitus Episcopus Lituatorum.

Fr. Ioannes Episcopus Helmenfis primus. De quo Cromerus lib. 15. Anno 1417.

Fr. Stephanus Armenus Leopoli. Episcopus Helmenfis de quo Bzouius in thaumaturgo fol: 50.

Fr. Gregorius Wiszkot Archiepisc. Leopoli sepultus 1481. sed cuius loci Archiepiscopus fuerit non apponitur in sepulchrali.

Fr. Gregorius Episcopus Volodimirien' antequam sedes fuisset translata Luceoriam, subscripsit Privilegium M. Ducatus Lituaniae 1413, de nobilitate Lituatorum ad arma nobilitatis Poloniae receptorum. Stricouius fol: 542. Henricus Episc. Chjou. 1321.

Fr. Philippus Episcopus Chioniensis, de quo Bzouius in Thaumaturgo fol: 50.

Fr. Michael Episc. Chioniensis, Anno 1413. vt Stricou: lib. 16. fol. 542.

Fr. Ioannes Episcopus Kyouiensis, qui vna cum Ianussio confirmato Episcopo Vilnensi subscripserunt Casimiri, vt Magister Corona in Speculo Conuentuum S. Francisci in Russia exprimit.

Fr. Iacobus Episcopus Kyouiensis, qui Leopoli sepultus 1377. vt patet ex eius sepulchrali.

Fr. Michael secundus Episcopus Kyouiensis 1439. de quo manuscripta Cracouia, & Bzouius in Thaumaturgo.

Fr. Andreas Episcopus Kyouiensis vir integerimus & doctissimus, qui Sanctae Crucis Lignum Lublinum intulit, de quo metrica Cracouiensis beneficiorum, & historia Lublinensis de sancta Cruce referunt.

Fr. Moy.

Fr. Moyses Prior Kyouiensis ad Episcopatum assumptus 1514.
ut patet ex Actis Prouinciæ Polon. Luceoriæ celebratis.

Fr. Petrus de Armis Powała Episcopus Camenecensis 1302.
ut in arce Episcopali Czarnokozinensi adnotatur.

Fr. Ioannes Roza Episcopus Moldauia de quo in propagine
Bzou: fol. 50.

Fr. Stephanus Episcopus Ceretensis in Moldauia, de quo Dlu-
gossius in Anno 1380.

Fr. Ioannes Episcopus Ceretensis in Valachia inferiori, quem
acta Camenec. Anno 1403. referunt, quod Ecclesiæ S. Ioannis
Ceretensi concesserit Indulg. fratribus.

Fr. Ioannes Sartorius Episcopus Ceretensis de quo Bzoni in
propagine.

Fr. Ioannes Zamoyski Episcopus Baccouiensis modernus Epi-
scopus in Moldauia, postquam translatus erat Episcopatus à Cere-
to in Baccouiam.

Fr. Sladkowski Episcopus Suffra-
ganeus Chelmenfis in Russia.

Alios liber viræ inscriptus retinet.

SECUNDA PARS
 FLORIDÆ RVSSIÆ
 IN QVA CONVENTVS
 ANTIQVIETNOVIPOST DIVISIONEM
 à PROVINCIA POLONIÆ
 Fundati describuntur.

A D V L T I M V M

Literæ Summorum Pontificuum
 Reuerēdissimor: Generalium
 Sacri Ord: Præd: & Gratia
 Sedis Apost: erga Pro-
 uinciam Rufsia.

Fratres à Tartaris, Turcis, & Valachis occisi.

*Fratres in Captiuitatem, Turcicam, Tartaricam & Moscho-
 uiticam deducti.*

Fratres à Prædonibus, spoliati & percussi.

Fratres pie Defuncti.

Fratres Illustres Scientia, & Prædicatione adnotantur.

PARS SECVNDA

R V S S I Æ F L O R I D Æ.

Conuentus Haliciensis.

A Sancto Hyacintho Odrouonzio Polono erectus. Dlugossus de illo sub Anno 1238. Erat namque Halicia principalis in Russia Rubea Ciuitas, & Sedes Ducum Russiæ, ne dum particularis, sed etiam vniuersalis. Quæ demum in Regnum erecta, dum Colomanus Andreæ Regis Vngariæ Filius Haliciam occupauit, & postquam Sororē Boleslai Pudici Poloniæ Regis Salomeam in Consortem accepit, ab Episcopo Cracouiensi coronatus fuit, dictusq; est Rex Haliciæ, seu Galaciæ & Laodimiræ. vti Cromer: lib: 7. fol: 127. Herbult post alios fol: 137. referunt. Demū extincto Colomano, Romanus Dux à Lescone Albo, vt Cadlub cap: 24. sublimatus. Tum Daniel Russorum Dux à Pisone Legato Pontificis Max. primò Coronatus fuit Kijouiæ 1246. post Drohicini 1253. Et nominabatur Rex Russiæ, & Haliciæ, Princeps Kijouiæ. &c. De quo omnes Historici Regni. ex quib⁹ Neoterico. &c. in isto carmine:

*Fraternis posthac Daniel successit habenis,
Viribus indomitus; famæq; cupidine clarus.
Hunc redimit sacro, Summi Diademate flamen
Præsulis Hæsserij Regna ad Plantanda vocatus.
Christiadum ac fortem Regnis Heroa coaptat,*

*Nam latè tenuit vergentia Sceptra per Austrum
Bellatorq; suum terrarum diues in oris
Extendit Borea imperium viresq; feroces.*

In tam ergo Clarissima tunc Ciuitate S. Hyacinthus erexit Conuentum, vt apertè habet Cromer: lib: 7. fol: 130. Complura, inquit, eidem Societati Præd: Cænobia in Polonia condita sunt. quin Kijouiam quoq; & Haliciã paulo post Iacicus siue Hyacinthus colonias suas deduxit. De quo etiam Dlugos antea sub anno 1238. apud Haliciensẽ Ciuitatem Monasterium Fratrum Ord: Præd: fundatur, & Fratres Prouinciæ Poloniæ domum illic accipiunt. Sed quod maximè cõmendat Ordinem sacrum Haliciæ commorantem, & pijs animabus inscriuẽtem sincerè, dum illic nullæ vnquam Catholicæ Ecclesiæ adhuc superessent, neque circumcirca, hoc inter alia est, quod R. P. Magister Bzouius in Thaumaturgo cap: 5. ex vetustis manuscriptis Cracouiæ conseruatis, & ab Origine Ordinis in Regno Poloniæ conscriptis asserit, & affirmat. Haliciam inquit, S. Hyacinthus veniens, illud inter maiores laborum suorum fructus intulit, par coniugum cælibum, Colomanum & Salomeam Duces seu Reges Haliciæ, quos ad sanctioris vitæ fastigium flammate lingua protraxit, dum par insigne turturum voto emissio castitatis perpetuæ ab utroque esse voluit. Apud hos Ruthenos ex parte idolorum cultura maximis contentionibus sublata, ex parte unitate Ecclesiastica restituta, sui instituti diuinæque disciplinæ Fratrem Gerardum seu Herardum Præsidiij dignitatem

tatem à Summo Pontifice primo obtinentem aspexit. Cùm enim S. Hyacinthus Odrouonzius pro humilitate cordis officio Prouincialatus in Capitulo Parisijs celebrato, vt meliùs Apostolatus munere vacare posset, sese abdicasset, in eodem Capitulo Generali à Beato Iordano Prælatus Prouinciæ prædictus Gerardus seu Herardus natione Vratisslanienſis institutus fuit. Apparet hoc ex Dlugoffio, qui sub anno 1226. ait. Griniſlaua Conſors Leſchonis albi Ducis & Monarchæ Regni Poloniae, filium pulcherrimum apud arcem Nouæ Ciuitatis Korczyn enixa eſt, cuius natiuitas in magnum gaudiũ ceſſit. Baptiſatus autem à Fratre Herardo Prouinciali Ord: Præd: & Fratre Artungo eiufdem Ord: & Satrapis Regni, & Boleslaus vocatus eſt Patre Leſchone iubente. Hic poſtmodum Prouincialis Poloniae à Pontif: Max: Gregorio IX. Episcopus Ruſſorum ſeu Ruthenorum primus creatus fuit anno 1234. vt Bzouius in propagine S. Hyacinthi cap: 2. & 7. & hoc ad inſtantiam Ducum Ruſſiæ, vt ibidem fol: 12. Miechouius de Ruſſorum Episcopo primo dicendo Gerardum nuncupat, ſed fuiſſe de Ordinis Ciſterciensium aſſerit, ſed manuſcriptum antiquum Cracouiæ Ord: Præd: fuiſſe clarè demonſtrat. Et hoc maximè inde patet, quia Gregorius IX. poſtulantibus Dominis in Ruſſia, Episcopum ſibi iuxta aliarum Prouinciarum conſuetudinem concedi, prius id Iacobo Prouinciali Poloniae Succellori Gerardi & Domaslao commiſit, vt illi inquirant ſtatum, circumſtantiasq; gentis, & Regionis Ruthenorum, cæteraq; omnia quæ ad

creationem Episcopi cernerent spectare, datis ad eos litteris sub plumbo. Interamnæ 4. Cal: Maij Pontif. Anno 6. quarum initium est: *Significante Dilecto Filio Gnesuensi.* &c. Quibus exploratis dum Summo Pontifici referunt, datum est illis Polonum concessisse velle, vti proximum linguæ & nationi, illumq; quem ante probitatis & Religionis obseruantissimum nouerat, qualis profecto ille fuerat, qui & Leschoni Albo dilectus, & Prouincialis officio recte administrato notus fuerat. Erant namq; ad ipsum litteræ Gratiarum ab eodem Pontifice, dum esset Prouincialis directè, in quibûs concessit, vt Fratres in Russia causas Matrimoniales emergentes discutiant, matrimonia non rectè contracta dirimant, inhibeant, dispensent à peccatis enormibus Sedi Apostolicæ reseruatis absoluant. incipit Diploma: *Quæq; nobis erronea displicent. Datum Anagninæ 6. Calend: Martij, Pontific: Anno 6. Christi, 1232.* Hic Episcopus Russorum Gerardus vna cum Vito Lithuanorum Episcopo adfuerat Cracouiæ, Anno 1252. dum Prandora Episcopus Cracouiens S. Stanislai Martyris Sacri corporis Reliquias subleuabat post Canonizationem. vt Cromer. lib: 9. fol. 155. à principio. Habuit quoq; Halicia Archiepiscopum ex Ord: Prædic. temporibus ante Sedem Halicianam Archiepiscopum ex viris peregrinantium inter infideles Fratrem Bernardinum, vt in Consistorio Leop. scriptum legitur. Alij Bernardum notarunt de Crema Italum Martyrem, qui à truculentis hostibus fidei Turcis & Tartaris sera diuisus fuit, & in ignem iniectus. De quo in antiquo

antiquo manuscripto Ord: in Conuētū Leopoli: fuerat ad Martyrologiū vbi demortui adnotantur Fratres adscriptum. Et in manuscripto Cracouiensi reperitur. vt Bzou: in propagine fol: 49. & in Thaumaturgo fol: 34. & Leander in Historia Ord: alijque adnotarunt. Sed hic longè posteriori tempore fuit. Nam in Actis Consistorij Leop. legitur Anno 1319. Patris Bernardi in literis Iacobi Archiepiscopi Halicieñ fit mentio illius, qui per medium se-
ra sectus est à Tartaris. Debet mentio esse ante extinctio-
nem Conuent: Halicieñ in Annis 1264. & 1281. vt infra patebit. vnde non immeritò Bernardinus dicitur, vt alter à Bernardo Halicieñ fuisse intelligatur. Miserat namq; Gregorius IX. Anno 1234. Cuius Bulla incipit: *Cum messis multa* Datum Anagninæ. Calend. Sept. Pontif. 7. Anno. Demum Innocentius 4. Pontif: Max. instituta Societate Peregrinantium inter infideles propter Christum, ex reli-
gione Sancti Dominici & S. Francisci plurimos Fratres, ex quibus Archiepiscopos & Episcopos consecrarat. An-
no 1252. Et ex his erat Fr. Bernardinus, cuius Sedes in Rus-
sia fuerat in Principali Ciuitate Haliciæ, vnde & Archie-
piscopus Haliciensis vocatus extitit. Cū ante Halicia, viuentibus Romano & filijs Daniele & Leone post paren-
tem Ducibus Latinum non habuissent Episcopum, imo nec fidem Christi Catholicam Romanam, nisi per S. Hyacinthi labores, qui fortè ad vnionem fidei Daniele disposuerat. Obijt namq; S. Hyacinthus 1257. Et hæc Socie-
tas PP. Peregrinantium 1234. Primus verò Archiepisco-

pus Haliciensis vt R. D. Scrobisouius Canonicus Leopoli. refert, institutus fuit 1367. Cristinus à Serenissimo Rege Ludouico. &c. fundatus fuit. Qui Ecclesiam Cathedrallem S. Magdalenæ in Halicz ædificauit, ex annis colligere licebit. S. Hyacinthus hunc Bernardinum Prælatum Haliciensem fortè Haliciæ persuaderat manendum, qui fortè postmodum, vt Gerardus Ruthenorum & Vitus Lithuanorum Episcopi creati fuerant, ita ille quoq; Haliciæ Archiepiscopus: ad instantiam Ducum vel Regis institutus remansit.

Attulerat quoque S. Hyacinthus ibidem ex Kijouia Imaginem Alabastrinam B. V. M. quæ ex manuleua tenet natum Filium, altera dextra imaginem Crucifixi, ad cuius pedes sunt arma Dueatus Kijouia, Sanctus Georgius draconem feriens. Hæc imago locuta fuit ad S. Hyacinthum, dum ob Tartaros iam inualescentes recedere vellent cum Sacramento Eucharistiæ ex Ecclesia reportato. Dixit ei: Et me relinquis? Verecundia obfusos, accepit imaginem cubitis altitudinis, quæ ita facta est leuis, vt penna volucris, & detulit eam vsq; Haliciam. Eiusmodi imagine plurimum ad deuotionem incitati Archiepiscopi contulerunt Indulgentias, præcipuè Bernardus & Iacobus Archiepiscopus: Halicienses plurimum affecti Ordini Sacro, de quo extant monimenta in Consistorio Archiepiscopus: Leopoli. Delata postmodum fuit Leopolim, & ibidem veneratur, obsessi ab illa fugiunt, peccatores poenitentiam sumunt. Tenor Indulgentiarum concessarum est.

Iacobus miseratione Diuina, Archiepiscopus Haliciensis.

Dum excellentiam meritorum & laudum præconia, quibus gloriosissima ac Sacratissima Dei Genitrix Virgo semper Maria Angelorum & hominum imperatrix potentissima præ cunctis Sydereis ciuibus extollitur, & per nos mortales & exiguos quomodo & qualiter ad plenum sit attollenda intra cordis nostri Secreta perscrutamur, ignoramus quia quem cæli comprehendere non voluerunt ipsa suo Sacratissimo gremio nobis contulit Saluatorem, & quasi sol in suo perfectissimo meridiano calore persistens, suos radios super omnia inferiora potenter calefaciens & mittens diffundit, sic ipsa pietatis mater & humani generis consolatrix suæ charitatis viscera super afflictos & mæstos corde cõpatiando & superabunde, ac misericorditer effundit etiam pro omnibus, & digne famulantibus eam quoq; inuocantibus effundere non desinit, & qui mole vitiorum præmuntur, tanquam sedula & peruigile xoratrix ad Filium, quem de se genuit incarnatum benignissime intercedit. Cum ergo dignum & iustum arbitremur, ut ipsius Dei Genitricis nec non Angelorum, & hominum Imperatricis iugis & peruigil memoria Christifidelibus condignis orationibus laudibus honoribus frequentetur, omnibus vere pænitentibus confessis & contritis ad Ecclesiam Corporis Christi inscriptis Solemnitatibus. Videlicet. Natiuitatis Domini, Circumcisionis, Epiphaniæ. Parasceue. Resurrectionis, Ascensionis, Spiritus sancti missionis, Trinitatis, & omnibus

omnibus feſtiuitatibus ipſius Virginis glorioſæ venientibus & geniculantibus ante imaginem ipſius Beatæ Virginis de Specie, Alabaſtrum factam ad laudem omnipotentis Dei & honorem ipſius genitricis, Dominicam orationem cum Aue Maria ſalutatione Angelica deuote dicentibus, de iniunctis eis pœnitentijs XL. dies Indulgentiarum, de omnipotentis Dei miſericordia & Auctoritate Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum confiſi miſericorditer relaxamus, harumquibus Sigillum noſtrum præſentibus eſt appenſum teſtimonio literarum. Actum & Datum Lemburgæ ſub Anno Domini M. CCCC. primo Feria tertia poſt Dominicam quæ ſolet in Domo Domini Oculi decantari.

Erat proſecto Haliciæ Conuentus grauis, tam opinione ſanctitatis virorum, quam numeroſitate Fratrum, & prouidentia victualium. ſed nunc dicendum venit de illo:

Plena tot paſſim generoſis atria ceris,

Ipſa ſua tandem ſubruta mole iacent.

Calcantur olim ſacris onerata trophæis

Limina, diſtractos & tegit herba Deos.

Tot decora artificumq; manus tot nota ſepulchra,

Totq; pios cineres vna ruina premit.

Nam vbicunq; S. Hyacinthus fundator ſui Ord: ſtegit, confluebant omnes ad religionem, & gratias fratribus conferendas, præcipuè quod à filia Ducis Leſchonis Albi, qui Ordinem Sacrum mirificè promouebat in Regno, & Colomano Rege, quem reddiderat iam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ obedientia receptus fuiſſet. Hinc enim ſecuritas,

ritas, hinc promotio, hinc prouisio accesserat, sed quia & tempore Colomani, & magis post decessum ipsius plurima incitarunt bella, Romanus atque filius ipsius Daniel, & huius Leo cum Polonorum Regibus continuis bellis labefactatus fuit, atque ad extremum incursionibus Tartarorum & Valachorum vna cum Ciuitate attritus & igne deletus fuit; quod plurimi Historicorum testantur, sub Annis 1264. 1281. 1289. 1300. Sed dices? Cur postquam in Russia meridionali, seu ad Haliciam mascula progenies Danielis Regis defecit, ibidem non redierunt. Respondeo primo, eadem bella in causa fuisse. Maxima enim cum Valachis & Tartaris bella fuerant, & omnia ferè in Pocucia ad Haliciam cum Stephano, Petro, & Bohdano Palatinis Valachiae, cum quibus vel simulerant Tartari ut ad Obertinum quoque, vel post illos subito ut illi recesserunt veniebant, vel ipsi Reges sua à Russia repetebant: sicut ostendit Cromerus, Herbort sub Anno 1329. 1349. 1450. Respondeo secundò: quia tantus zelus in fratribus non fuit postmodum, qualis erat tempore Sancti Hyacinthi, & in Peregrinantibus Fratribus inter gentes. Respondeo tertio: Quia non visitarunt Prouinciales in Russia distantes Conuentus, Kijouienssem, Colomienssem, Ceretensem, ideo collapsi steterunt: sed argues. Diuisa Prouincia iam est, alijsque submisserunt curandam. Respondeo; Ita sane, & sicut Deo dante collapsos Conuentus suscitauit Prouincia ab Annis 41 erecta Succamienssem, Colomienssem, Smotricensem, & alios quadraginta excitauit, ita hos quoque;

ab Annis 200. obsoletos, Halicienssem, Ceretensem, Treboulensem, Rubei Castri subleuabit, sicut incepit erigere & subleuare. Sed velim respondeant scriptis dulciter R. P. Abraham Bzouij, cur in Thaumaturgo fol. 8. dixerit Conuentus in Ducatu Russiæ & Palatinatibus adiunctis sex seuncti à Prouincia Poloniæ à Clemente 8. in Congregationem Russiæ, dempto Halicienssi, si quod Priuilegium est, litteræ vel quod diploma vt horum animabus, qui ibidem ex Fratribus Haliciæ extincti sunt citiùs suffragari possit, docete velim & exponite oculis. Nam nec Tituli Ecclesiæ, nec loci, nec vnius litterulæ prouisionis notitiam indagare valemus. Est iam promotio dicti Conuentus inchoata per nobilem D. Thomam Pinczowski, qui nobis Curiam obtulit, cætera merita Patrum ibidem sepultorum impetrabunt à Domino.

Casimirus Magnus post multas clades illam munierat. Cromer: ad finem lib: 12. Cætera diuina scitu de Halicia in Splendore Orbis Poloni adiungemus.

*Conuentus Leopoliensis SS. CORPORIS CHRISTI,
seu Lemburgen.*

FVndationem atque erectorem primum nominarunt aliqui fuisse S. Hyacinthum. Quis nostrum non magno perfunderetur gaudio, quod vmbra S. Hyacinthi ne dicam plantæ pedum consecrarent Lemburg. (sic enim Leopoli antea vocabatur) solum & aream: sed veritati locus dandus Leopoli cum à Leone Romani filio condita primitus fuerit, qui si non successisset in Halicienssem Principatum post tempora S. Hyacinthi, certè post illius tempora Leopolim ædificauit Anno 1268. Hinc conscribendo Duces Haliciæ ad Radoszouium Boxâ Episc: Kiouien ait:

Extin-

*Extincto Daniele Leo tenet obuia Sceptra
Urbem qui proprio, primum de nomine condit
Nutritus bellis Princeps, & magnus in armis
Orbe Patris similis, Patrem virtute ferebat,
Romaniq; neppos animum spirabat auitum*

Hic addit in margine Leo Danielowicz Russiæ, Haliciæq; Rex Leopolum condit Anno Christi 1268. Cromerus principia Lechi Nigri describendo à Leone Leopolum conditam non dissidit asserere lib: 10. Stricouius indagator attentus Russorum negotijs lib: 8. cap: 6. inquit: Leo Russiæ & Volodimiria venit cum patruo suo Vaszko Duce Haliciensis, & Suarmo Patruale Fratrem Volodimiriam. Vbi Vasilcus Dux Lithuania, Samogitia cum exercitu venerat contra Leonem & fratrem eius Romanum, & astutus fraude occidit ipsum 267. Quo securus tactus Leopolum quoq; ex nomine suo fundauit Anno 1268. Dlugosz sub Anno 1265. occisionem Voysilki, Mendog filij à Leone ponit. Quæ omnia asserunt Leopolum fundaram post dies felices S. Hyacinthi, & consequenter quod Leopoli seu Lemburgæ Conuentus Ordinis Prædicatorum non S. Hyacintho erectus, sed à Patribus Peregrinantibus fuerat.

Fundatum erectumq; Conuentum Leopoliens SS. Corporis Christi à Patribus Peregrinantibus missis vice secunda in Russiam ab Innocentio 4. Pontifice Maximo circa Annum 1270. Nam Leschus Niger Poloniae Monarcha ex bello victor persecutus fuerat, Leonem fugientem Leopolum Anno 1280. Viuente autem Leone Conuentus fundatus fuerat Ord: Prædic. Nam Curiam suam Ducalem, constitutis duobus præsidij seu arcibus, superiori & inferiori Ordini Sacro impetrante B. Constantia Danielis Regis Consorte & Sorore B. Cunegundis concesserat. Erat autem in eadem Curia à primæua foundationis terræ, & Ciuitate Ecclesia ritus Ruthenorum tituli S. Ioannis Bapt. & Monasterium, qui ad imaginem B. V. ab Imperatoribus Constantinopo-

lit: Ducibus Russiæ datum Psalterium decantabant. De hoc memoria asseruatur in proximo Monasterio Ruthenorum. Ratio autem cur hæc relicta Vidua Constantia Regina Haliciæ locum à filio impetrauerat Ordini, quia ratificata in fide Christi à Patribus Peregrinantibus constituerat consecrare Domino dies vitæ suæ. Quapropter suscepto habitu sororum Ordinis in proxima Ecclesiæ habitatione vna cum Virgine Magdalena Armena, atque cæteris Virginibus dies Sacros in pænitentia & oratione finiuit, & clara miraculis in eadem Ecclesia sepulta fuit. De hoc sunt monumenta, sed locus ignoratur. Etenim ex illa Ecclesia Ruthena parua postmodum è ligno fabricata fuerat, altera quæ vna cum Ciuitate postmodum consumpta fuerat: sicut Priuilegium Vladislai Iagellonis testatur, nam multoties igni data fuit, 1408. 1511. 1527.

Eidem Ecclesiæ & Fratribus quia inter Schismaticis fieri victus congruus non potuit. Gregorius X. Pontifex Maximus dedit facultatem generalem, vt degentibus Fratribus in Russia, bona immobilia conferri possint. Quapropter Ladislaus Dux Opol: qui pro Ludouico Poloniæ & Vngariæ Rege Russiam administravit, bona Krotoszyn Fratribus Anno 1297. contulit. De bonis concessis Scalensis folio 646. Est quoque Reuerendiss: General: concessio, Ligneam Ecclesiam & Monasterium iam ex lapide fieri postmodum curarunt Chorum tituli SS. Apostolorum Petri & Pauli, Corpus verò SS. Corporis Christi. Interuenit postmodum biennio pestis 1438. ideo non completum eorum ædificium, ob plurimos demortuos atq; fundos Ecclesiæ præoccupatos, quod vsque in diem præsentem aperte cernitur.

Erat Conuentus Leopoliens dum ob deuastationem Halicensem Kijouien, tum ob concursum virorum Peregrinantium nobilissimus, in quo erat Seminarium & Archiuum omnium Priuilegiorum Peregrinantium, in quo omnia Capitula sua perficiebāt. Quapropter à Pruthenis & Germanis Mater Monachorū appellatus fuerit, hoc ex Cōsistorij Leopoli: notatis colligitur, & ipsa res edocet; omnes orientales non alibi potuisse securius cōmorari.

De Eccle-

De Ecclesia Leopoliē SS. Corporis Christi.

Ecclēsiā ignē toties consumptam ligneā, ex muro Patres Peregrinantes erigere ceperunt, quo anno non apparet ex scripturis; constat tamen, quod cum bonā à Duce Opoliēsi collata sibi per dispensationem Pontific: Summi & Reuerendissimī Generalis Ordinis acceperunt. Finiebantq; aliī ex bonis collatis sibi à Serenissimis Regibus, & à Nobili Domino Bienkone.

LITERÆ DISPENSATIONIS ERANT A REVERENDISSIMO HÆC.

IN Dei Filio sibi Charissimis Præsidentibus & FF. Conuentuum Leopoliē & Belzēnsis de Societate Fratrum propter Christum Peregrinantium Ord. Præd: præsētib; & futuris Fr. Bartholomæus Texerij S. Th. Professor ac eiusdem Ord: humilis Magister & Seruus. Salutem in Domino Iesu & Spiritualem consolationem. Pro parte dictorum Conuentuum fuit mihi humiliter supplicatum, quatenus possint de Ord: Authoritate & licentia census tenere & alia eisdem Eleemosynaliter elargita. Et potissime cum dicti Conuentus inter Schismaticos existant, nec fratres eorundem ex Eleemosynis inter paucos fideles valeant sibi victum & vestitum acquirere. Super quibus habito discretorum consilio tenore præsētium vobis cōcedo, vt casu quo Eleemosynæ Christi fidelium pro victu & vestitu vobis non sufficerent, villas, census, & allodia, quō iam à diu dictis vestris Conuentibus eleemosynaliter sunt relicta in communi tantum & non in particulari, ea duntaxat quæ secundum exigentiam temporis pro victu & vestitu vobis sufficiunt tenere possitis. Super hoc quantum mei Authoritas

Officij se extendit vobiscum gratiose dispensamus. In quorum testimonium Sigillum Officij mei duxi presentibus apponendum. Valete in Domino & orate pro me. Datum Columbanæ post nostrum Generale Capitulum Die 23. May, Anno 1434.

Erant etiam plurimi benefactores, qui iuuauant ædificium Ecclesiæ & Conuentus, patet ex eorum gentilitijs in testudine chori expressis, vbi datur intelligere præcipuos nostros benefactores fuisse de Domo Leliutarum, Topororum, & Odrouaniorum. Media verò pars Ecclesiæ seu Corpus non fuit finitum, nisi ab alijs benefactoribus, & præcipuè à Domino Nicolao Michael Bohemo Ciue Leopoliens de quo in Cathalogo demortuorum legitur, quod fuerit magnus benefactor Conuentus Leopoliens, & maiorem partem Ecclesiæ nostræ, & Conuentus tertiam partem è lapide à fundamento erexerit. Dum verò per voraginem ignis testudo Ecclesiæ in corpore 1571. prostrata fuisset, eandem R. P. Vitus Leopoliens Baccalau: restaurauit. Hoc dicit Cathalogus mortuorum. Conuentus quoque satis humilis fuit, nam inter ligna & armillam lignis obductam ædificatus mansit, ad paucum ædificium de muro inferius erectum. Verum diuisione vltima & constitutione Prouinciæ, qualiter Ecclesia ornata, Conuentus verò extructus fuerit, inferius describemus.

Vt verò redeamus ad intermissa: Ecclesia Ord: Prædicat. Leopoli: fuerat ante omnes Ecclesias Catholicas, & illi Parochialem functionem peragebant, vt etiam in notatis Consistorij Leopoli: legitur, & ipsa fundatio loci Leopoli: à Leone Duce Fratribus in Curia propria concessa, edocet.

Celeberrimam autem à principio fuisse Ecclesiã Ord: Prædicat. Leopoli, hoc ipsum declarat, quia præter Sacrificia incruenta frequentata, & Prædicationes singulares, atque præter Confraternitates SS. Rosarij & Nominis Dei, quæ cum Ordine Sacro simul promouentur, habuit Confraternitatem SS. Corporis Christi multis Indulgentijs honoratam ad expositionem Sanctissimi Sacramenti. Afferre non est necesse Priuilegium cum à R. D. Cano-

Canonico Leopold. Scrobiszouio in Archiepisc: Leopold. sub Iacobo Archiepisc: Halicien: ponitur, & à R. Patre Marco Corona in Speculo. ubi ad expositionem Vener: Sacramenti in Monstrantia Feria 5. cuiuscunq; Hebdomadæ in Ecclesia Corporis Christi Fratrum Prædicat: intra muros Ciuitatis Lemburg: Diæcesis Haliciensis concedit 40. dies Indulgentiam, & confirmat concessas ante se videlicet à D. Bernardo Archiepisc: Halicien. D. Petro Lubuc. Iacobo Kijouienfi, Emerico Agrinensi. Stephano Chelmenfi Episcoporum RR. Datum in Lemburga 1394. Die 4. Nouembr. in domo habitationis nostræ. Afferuatur hoc Priuilegium Leopoli, & durauit Altare Corporis Christi in hoc loco, ubi nunc Rosarium est vsq; tempora ante diuisionem. Sed quia Confraternitas hæc Confraternitates SS. Rosarij & Nominis Iesv, & quia Metropolis Ecclesia eandem quoq; apud se instituerat, licet vsq; modo vix habere effectum incipiat refriguerat, intermissa.

Habet hæc Ecclesia quatuor Imagines in quatuor Altaribus B. V. Mariæ magna celebritate à populis frequentatas. Prima & antiquissima est in Capella B. V. Mariæ, quam quidem Illustr: D. Ioannes Swosowski Succamerarius Leopold. post diuisionem erexerat, & propter maiorem commoditatem deuotionis populi transferi de Capella S. Magdalenæ procurarat, sed postmodum Magnificè ab Illustrissimo D. Adamo Stanislawski Castellano Podoliæ, atq; illius Consorte Marianna Czurilowna, ubi consensus & donatio fundi à pientissimo Senatu Leopoliens. accesserat, sub Prouincialatu A. R. P. Fr. Stephani Chmeler, & Prioratu R. P. Hyppolyti Zaklika è fundamento erecta & dilatata remansit. Imago originem habet ab Imperatoribus Constantinopol. & assignant pictorem, sicut in Actis Consistorij Leopold. lego, fuisse fortè S. Lucam. Illam Ducibus Russiæ illi pro ingenti munere, tum ob sanguinis propinquitatem, tum ob fidem à Græcis susceptam, tum ob amicitiam conseruandam, donarunt. Quam Duces Russiæ in bellis deportabant, ac demum Haliciam cum Monarchia transtulerunt, & postmodum Leo Dux Russiæ filius Roma-

Romani Leopold: erecta in Curia suae Capella collocauerat, illamq; Patribus Ordinis vna cum Curia concesserat. Quod nedum traditio ipsa, sed literae quoq; Monachis Ruthenorum in fundationem datae commonstrabant. Declarant quoq; propositum plurima. 1. Quia imaginis Sacrae figura Graecam refert in picturis consuetudinem & coloris speciem. 2. Quia ad vtrumq; latus est scriptum Graecis literis, ab vna parte Mater Dei, ab altera Iesus Christus. 3. Quia continua cura seruata fuit in Cōuentu à Fratribus. 4. Quia depicta est in Cupresso, qui & antiquitatem & pretiositatem significat. 5. Quia Religiosi S. Basilij ritus Graeci dicunt se habere fundationem ab antiquo à Ducibus, vt Psalterium ante ipsam decantarent. Vltimò. Quia Corona de puro auro licet simpliciter elaborata fuerat haec imago insignita. quae non ita pridem ad proportionem alia efformata, in sumptam Capellae S. Michaelis, nunc ob nouam fabricam ruinatae conuersa fuerat. De quo planius in Historia B. V. Mariae diximus. Clinodia verò de puro auro, margaritis, & lapidibus pretiosis. Item vota argentea & apparatus altaris tanta sunt, vt excedant valorem 4. millium florenorum, licet plurimi exinde Calices Altaris & alia elaborata fuerint. Nam quia Leopoli haec solum vnica fuit imago, miraculis plurimis clara, plurima quoq; ante aduentum aliorum Religiosorum Leopolim, retulit dicata vota. Sed neq; cessant in dies, quod continua Eleemosyna, Sacrificia, dona, nouiter fundata & collata repraesentant. Seruatur ibidem Lignum viuifica Crucis Saluatoris Nostri in Cruce Aurea.

Altera Imago B. V. Mariae est de candido Alabastro. Imago iucunda & dulcis aspectu: Leua sustentat Saluatorem natum, dextra Crucifixum, coronata auro, sub pedibus serpens pressus gemit. In fundo verò sunt Insignia M. D. Russiae S. Georgius super equum lancea feriens Draconem. Hanc donum fuisse Volodimiri Ducis Kijouiae, quam S. Hyacintho contulerat, ipsa insignia & pretiositas operis demonstrat: Quam dum S. Hyacinthi excedens Kijouia audierat sibi loquentem: Hyacinthe, & me cui relinquis? non aufers tecum? deportauit Haliciam, & inde Leo-

de Leopolim post deuastationem Haliciæ transportata fuit, ita testantur notata in Consistorio Leopoliensi. Ad quam Imaginem Illustrissimus & Reuerendissimus Dominus Iacobus Archiepiscopus Leopoliensis concessit Indulgentias orantibus in Anno 1401. Asseruatur intra altare S. Nicolai à Reuer. D. Canonico Zamoscensi Nicolao Kislicio erecto & fundato. Hæc ex libro Consistorij Leopoliens. & Indulgentiarū litteræ sunt eiusmodi.

Tertia Imago est SS. Rosarij B. V. Mariæ; vnum ex septem Altaribus, ad Stationes quoque Romanas exposito. Et ne dum frequentatur à populo quotidiana recitatione Rosarij, sed etiam retinet plurima oblata insignia populorum vota, candelabra argentea aliquot parium, cum imagine crucifixi, & pixide ad SS. Sacramentum, Corona atq; lampadum ornatu.

Quarta Imago B. V. M. est tota de argento, Coronam pretiosis lapidibus ornatam habens. A latere itidem de argento sunt S. Stanislai Episcopi & Martyris, S. Matthiæ Apostoli imagines. Habet hoc Altare marmoreum & argenteum fundatum Calicem cum patina de puro auro; Crucem argenteam, aliosq; apparatus. Frequentatur a populo, quia est vnum Altare ex Septem Altaribus ad Stationes Romanas expositum. Fundator illius est Illustriss; & Magnif; D. Stanislaus Wlodek, gente Pradzicius Palatinus Belzensis, Haliciensis Capitaneus.

Adest quoq; nunc Altare Sacrarum Reliquiarum, Valentini, Hippolyti, Basilij, Antonini, Iocundi & Lucillæ Virginis, a SS. Urbano VIII. Pontifice Max. Vrbi Leopoli: 1629. concessarum, quas inclitus Senatus, quia erant deportatæ per R. P. F. Cælestinum Mag: Ord: Nost: ex Vrbe, in Nostra quoq; Ecclesia in Capella DD. Swirsciorum deposuit. Est Altare Argenteum, transparens tamen vt Reliquiæ Sacræ conspiciantur. Adsunt ibi appensa vota argentea, & Cereæ, & populus deuotione & sacrificijs frequentare procurat.

Adest quoq; nunc Altare S. DOMINICI a Suriano, quam Imaginem Sacram Reuerendiss: Magister Ordinis Nicolaus Rodulphus per R. P. F. Ioannem Damascenum Magist: Conuentui

Leopoliensi transmisit & donauit. Hanc tantis miraculis illustrat Omnipotens Dominus, vt a votis oblati vix præter faciem & manus appareat, iterum sit hominis integri, liliū & liber, candelabra, lampades argenteæ. Preces, Litanix, Sacra præcipue dum præsentatur Die Martis omni Septimana frequentes. Erat Capella S. Dominici ab antiquo. Affixa sunt hæc Disticha ad clausuram Imaginis.

Quas Surianicolæ ditauit imagine Virgo

Christiparens: eius hic simulachra vides.

Magdalis adstat, erat Diuæ & Catharina dicanti

DOMINICI effigiem cælica ab arce datam.

Quid tibi Virgo poli pro munere quid dabo? pro me

Magdali de lachrymas; fer Catharina preces.

Sic erit Hispanis, Calabris quæ splendet in oris

Gloria Dominici, clara Polone tibi.

Est quoq; S. Michaelis Altare ex voto a Patribus factum, 1578. 27. Maij. quia a Iudæis ignis Ecclesiam non absumpserit, dum omnibus circumcirca domibus absumptis, & in Altari, titione iam per fenestram collapsa, incinerata nihil læsit mapparum: quod Dei gratiæ & potentiæ singulari tributum est. Sunt plurima quoq; alia ornamenta huius antiquæ Ecclesiæ per modernos Patres procurata, quod suo splendore nitenti, & valore specioso apertè exprimit sacrarium.

Conuentus verò quante minatus ruinam fuerat, & numero Fratrum mediocri prælucebat, nunc opera PP. præcipue R. P. Hyacinthi Balczyk Leop. qui reformationem quoq; Aprutina ibidem sumpto sacro habitu, ad Leopoliē Conuentum & Prouinciam Russiæ intulerat, de nouo erectus & ædificatus est, & ita dispositus vt octuaginta Fratres perpetuò alat, Nouitiatum sustineat, Studium Generale Prouinciæ sustentet, Bibliothecam, Medicinalia, & cætera magnifica in Sacro Ordine & necessaria salutis corporis & animæ conseruet.

Præterea est Ecclesia plurimorum Magnatum sepulchris illustrata. Nam ibi existunt sepulchra Tartorum, Sieniawsciorum, Herburtorum, Chordoroufciorum, Danilouiciorum, Wlodkonum, Halionum, Suirsciorum, Dzidufciorum, Firleiorum, Haliciorum, Stanislawsciorum, Hermanoufciorum, Pieczychoufciorum, Lesnioufciorum, Wilczkonum, Dawidowfciorum, Zapolskiorum, Kruszynsciorum, Poradoufciorum, Skotniciorum, Konarskiorum, aliorumq; magnorum in nobilitate & Re-pub: virorum, quorum animabus sit Dominus misericors, & requiem æternam concedat.

Sed quod præcipue commendat hanc Ecclesiam Corporis Christi Ord: Præd. hoc inter cætera est, quod magnorum Religiosorum Ordinis ibi ab antiquo sepulchra conseruata fuerunt. Ex quibus aliquos in mentem reduco, quos in antiquo Cathalogog vidi.

Reuerendissimus D. Gregorius Archiepisc: Frater noster.
Reuerendissi: D. Iacobus Episc: Kijouiensis.

Matthias Inquisitor hæreticæ prauitatis, Prior & Vicarius
Russiæ.

Fr. Andreas Inquisitor 1505.

Fr. Nicolaus Bohemus Prior Leopoliens.

Clemens Prior Leopoli. Anno 1514.

Georgius Prior Leopoli. & Vicarius 1532.

Andreas Iubilarius 1534.

Sigismundus Vicarius Russiæ.

Michael Burza Prior Leopoli. Vicarius Russiæ.

Nicolaus Lodzia Vicarius & Prior Leopoli.

Nicolaus Cingulatoris, qui 25. annis Vicarius fuit.

Isaias Magist. qui 16. Annis Conuentui præfuit.

Bernardus Iubilarius qui Russiæ præfuit.

Ioannes Iubilarius, qui 80. annos in religione habuit.

Marianus, qui vixit ferè annis Centum.

Iacobus Martisdorphius Prior Holomucensis Carthusianorum insignis pietatis Vir, qui Hospes Leopoli venit & obiit.

Alios innumeros vt Antoninum, Hyacinthum Basczyk, Ignatium cæcum, Laurentium Senem. &c. viros religioſe defunctos in libro ſuo Dominus ſcriptos habeat.

Quia verò Sorores de Pœnitentia S. DOMINICI factò voto-caſtitatis à primæuis locus hic habuit, non illos ob ſanctitatis meritum, & humilitatis decorem, Cathalogo Ord: ſilentio obdulerunt.

Soror Conſtantia Ducis Leonis parens, quæ Fratribus Curiam à Duce obtinuit, factò voto, in orationibus & ieiunijs compleuit dies ſuos, & hic Leopoli ſepulta eſt. De qua R. Magiſter Bzouius in ſuis S. Hyacinthi coloribus.

Soror Catharina de Pœnitentia S. Dominici in Cathalogo ad Marryrologium adnotata.

Soror Magdalena Armena in eodem Cathalogo antiquo adnotata. Adnotatur quoq; Sophia ſæmina, & ſicut ibi additur in Cathalogo ſamulæ Domini deuota auſteritate, pietate & Eleemoſynâ celebris.

Soror Anna Habitus Tertij, quæ dies ſuos plurimos, in continuâ oratione, deuotione, & ieiunijs conſumpſit, ex cuius Eleemoſynis quas habuit à diuerſis illa viuente Altare S. Annæ comparatum fuit.

Sunt & aliæ quoq; deuotiſſimæ Virgines à prima ætate votis ſuis Domino redditæ, quæ felices dies vixerunt & cõpleuerunt.

CONVENTVS COLOMIENSIS.

Colomia in Pokucia nuncupatur quaſi Colonia. Credunt enim olim Romanorum Colonias eo deductas fuiſſe. Aut dicitur à Colomano Rege Haliciensium, conſicitur ibi circûcirca Sal niuei coloris, & aliud quod odorem frixorum, & aduſtorum ouorû ſuauiſſe redolet. Fundatus eſt à Wladislao Iagellone cum certis fundis ipſi collatis.

latis. Approbatus Anno 1413. ab Illustriss: & Reuerend: Dño Episcopo Præmisł: Matthia, dum vacantem Sedem Archiepiscopalem administraret. Dat: Præmisł. in crast: Natiuit: Domini. Plurimis periculis hostium fuit exagritatus Conuentus, miro tamen modo conseruatus semper & integratus fuit. Cùm verò Ciuitas Coloniensis ob fluminis rapidi Pruth demolientis ædificia, in alterum locũ translata fuit, translatus quoq; est Conuentus. Habet Sacer Ordo Ecclesiam & Conuentum ex lignis constructum, sed decenter sunt omnia constructa. Erexit Ecclesiam R. P. Prior Adamus de Zakroc Prædic: Generalis. Conuentum R. P. F. Petrus Chlasczouius Mag. Ornauerunt hæc benefactores cura subsequentiũ Patrum. Habuit post diuisionem à Polonia iste Conuentus Villam Szadzawka, sed propter continuas lites cum Domino Bełzecki vendita est, & ex summa, quam ad manus sui benefactoris præcipui in vim census reemptionis M. D. Ioannis Iablonski Ensiferi Regni dederat, atq; ex prouentibus villæ alere potest quindecim Fratres. Mieczykowka fundata est à Domino Iacobo Korycinski in quandam obligationem sacrificiorum.

Fratres ibi sepulti.

R. P. F. Adam Prior 1500. Alios in Cathalogo demortuorum Fratrum non lego, & hoc ideo, quia vix vnus manebat Frater ob incursiones Valachicas & Tartaricas. Hæc traditio ibidem refert, quod Prior cum aliquibus Fratribus ibi fuerit à Valachis suspensus in Conuentus

pomario, & sunt viuentes qui locum arboris cōmonstrant, prout ex traditione acceperunt. Referunt quoq; quod in hoc loco vbi est antiqua Ecclesia sapius de nocte conspiciebat lumina quædam, sed accurrentes nil videbant.

CONVENTVS S. MARIÆ MAGDA- LENÆ LEOPOL.

Prophetico spiritu prædixerat Conuentum S. Mariæ Magdalænæ Iacobus Archiepisc. Haliciësis in Año 1394. Dum enim antiquas Indulgentias datas Ecclesiæ Lemburgensi Ord: Prædicatorū confirmaret, & nouas de Auctoritate sua Archiepisc: adiungeret, dicit: Concedimus & de iniunctis sibi pænitijs misericorditer in Dño relaxamus 40. dies Indulgentiarū in Ecclesia Corporis Christi Fratrum Prædic: Ord: S. Dominici intra muros Ciuitatis Lemburg. Quasi prophetasset, consurget adhuc Conuentus Ord: Fratrum Prædicatorum extra muros, quapropter addo, quod Indulgentias confirmauerim & concesserim Ecclesiæ Prædicatorum intra muros.

Fundatus est Conuentus iste pro studio Generali Prouinciæ, præeunte pio affectu & opere R. D. Thomæ Pirawski. I. V. D. Decani Vicarij & Officialis, qui postmodum erat primus Suffraganeus Leopol. Episc: Nominatus Nicopolienfis. Erat iam ibi studiū actū, sed ob fabricā Ecclesiæ Translatum ad Conuentum Corporis Christi, sed intentio Prouinciæ & Reuerendissimi Generalis Ordinis est, vt iterum transferatur, disposito Conuentu in quo nec Prioris locum tenere debet nisi qui fuerit in gradu.

Initia hæc habuit D. Sixtus Doctor Medicinæ propriam aream contulit, Capellam paratam ex curia sua D. Lahodowska Castell. Lubacouiensi consors trāsferre permisit. Illustrissimus & Reuerendissimus D. Archiepisc: Leopold. Ioannes Zamoyski consensit & benedixit. Anna Pfrokonska bonorū suorum hæredem Ecclesiam S. Magdalenæ elegit. Nicolaus Węglinski dotem assignauit. Summam scilicet pecuniæ 10. Millium & villam Sieliska luuit Illustrissimus & Reuerendissimus D. Archiepiscopus Ioannes Zamoyski. Illustrissimus D. Archiepiscopus Pruchnicki. Illustrissimus Dominus Pirawski, & Eleemosinæ piorum. De quo clare in Actis Capitul. Leopold. 1614. in Suffr: Viuorum.

Erecta est Ecclesia media de muro, in qua Diuina Sacrificia iam celebrantur. Erectus quoq; Conuentus cum cellis duodecim de lapide. Ornatum Ecclesiæ habet in argento & apparamentis satis cōpetentem. Bibliothecā ex libris numerosis à Famato Domino Stanislao Madrowicz Consulo Leopold. donatam, auxit. Aluit & multo magis modo alere potest Fratres viginti. Est locus iam satis cōmodus sanus & prouisus, ipsa fabrica translationem studij retardat. Priores erant Ioannes Damascenus, Magister. Antonius de Krosno.

Fratres qui ibi obierunt & sepulti Resurrectionem expectant, ceu religiose Viuentes.

Reuerendus P. F. Hyacinthus Czechowicz Lector Leopold. qui ingressus est Religionē, in Italia creatus iam Doctor

Doctor Medicinæ, tamen pro Prouincia Russiæ habitum suscepit, Eximius Prædicator, & vitæ religiosæ cum bona dispositione obiit.

Pater Fr. Reginaldus de Lancuth, qui Supprioris officium ibidem multo tempore peregit. Obijt cum sancta dispositione.

CONVENTVS IESVPOLIENSIS:

Est tituli B. V. Mariæ Assumptæ. Origo Conuentus, Anno 1598. sub Antonio Præmis: Prouinciali. Ex voto ipsiusmet hæredis Oppidi & Fundatoris Illustris: D. Iacobi à Potok Potocki, Palat: Braslauiensis Generalis Podoliæ. Camenec. Laticouieñ, Bialokamin: Præfecti. Hic circumuentus à Tartaris in eo loco vbi nunc est Ecclesia & Conuentus (arx enim ibi lignea erat) dum in defensione incautus puer Magnifici ignem in sulphureum puluerem immisisset, ne dum combustione faciei affecit Magnificum Dominum. Sed etiam igni tradidit arcem. Tanto in periculo conscenso equo Magnus, per medios hostiũ cuncos penetrauit & liber euasit. In rei gratitudinem in loco Arcis combusto erexit Ecclesiam & Conuentum atq; dotauit. Consortes quoq; Magnifici Prusinowska & Tarnowska, apparatus Ecclesiasticum eidem pretio ingenti compararunt & prouiderunt, Filius Illustrissimi Domini, Nicolaus Palatinus & Campiductor tunc Ecclesiam è lapide inchoat eripere. Conuentus quoque vna pars erecta est. Habet apparatus Ecclesiasticum argenteum decentem

centem Bibliothecam cōmodam, prouisionem quadrantem ad quindecim aliendos Fratres. Est Conuentus ille habens Priorem, Vicarium nationis seu Contrata Pokutia. Imago B. V. Mariæ deuoto cultu & affectu ibidem celebratur, ornata coronis, toga, scepro, votis & lampade. Primus Prior ibi fuit Pater Iosephus vir deuotus & simplex, Prædicator Generalis, qui initia multorum Conuentuum feliciter inchoauit. Acceptatus fuit Prioratus in Capitulo Mediolanensi, sub Reuendissimo P. Seraphino Sicco Papiensi.

CONVENTVS BVSCENSIS.

ERectus fuit Conuentus cum Ecclesia tituli Assumptionis B. V. Mariæ Año 1608. Ex Concessione Ioan: Demetrii Solikowski Archiepisc: Leopoli. Fundauit eum Georgius Dux in Wisniowiec Castell: Kijouiensis cum Conforte Ducissa Czaplitzowna, cui bona Derzow contulerat cum Molendinariorū iure in Busco. Legauit & Summam Decem Millium florenorū. Est Ecclesia lignea cum Conuentu, sed decenti structura. Optimè habet dispositum Sacrarium, Bibliothecam competentem, areas amplas, alit Fratres duodecim. Acceptatus est Conuentus Mediolani sub Reuerendissimo Seraphino Sicco Papiensi: consecrata est à Reuerend: D. Thoma Pirawski Episc: Nicopolienfi Suffraganeo Leopoliensi.

Habet iste Conuentus Fratrem Iacobum, qui cum in Religione sacra factus fuisset cæcus, ex occulta quadā capitis infirmitate, didicit postmodum sonare Organa &

Cantum ita memoria tractare, vt Musicam cantantem ad Organa moderetur & adæquet sonando.

Primus Curator huius Conuentus & Prior fuit R. Pater Georgius de Præmissa S. Th. L. qui postmodum erat Prouincialis primus post Vicarium Congregationis, vltimum A. R. P. Cyprianus à Castellione ex Prouincia Aprutina nobis à Sâctissimo Papa Paulo V. vita ceu Angelum Missum: Adiecit modernis temporibus, testamenti R. D. Starnigelij Præpositi Zamoyscensis executor Illustrissimus D. Palatinus Russiæ Iacobus Sobieski, certam Intratam huic Conuentui. Cuius animæ sit Dominus misericors vna cum fundatoribus. Amen.

CONVENTVS TISMIE NICENSIS.

IN Oppido à fluuio Tismienica denominato post deuastationē à Tartaris 1631. fundauit Conuentū M. D. Nicolaus Potocki Palat: Braclauienſis, Iacobi filius, Notarius Căpestris Regni Generalis Podoliæ, Camenec. &c. Latic. Cap. Modo iam Palatinus Braclauienſis & Campiductor Exercituū Regni, Nizinenſis & Czercasensis Capit. Cōfundatrix erat Confors ipsius Sophia Andreæ Firley Palatini Lublinensis filia. Ecclesia est S. Nicolai Confessoris & S. Zophiæ. Habet in fundationem villam Markowice & certos fundatores ad Tismieniciam. Decimam manipularem, & aliquot centena pecuniæ. Obligatur ad administrationē Sacramentorum ex concessione loci ab Illustrissimo & Reñdissimo Dño Andrea de Pruchnik
Pruchni-

Pruchnicki Archiepiscopo Leopold. Auxit provisionem altera Consors Illustrissimi D. Fundatoris Elisabeth Kazanowska, Martini Palatini Podoliæ & Campiductoris Exercituû Regni filia, quæ ex summa reformationis decem millia summæ inscripsit in censum perpetuum. Habet omnia apparamenta satis pretiosa. Monstrantiâ, Calices diuersos à fundatoribus ex munificentia Illustrissimæ Confundatricis Elisabeth Kazanovvska.

Habet Imaginem B. V. Mariæ à Fundatrice prima Fierleiovvna donatam, ad quam multi pij beneficia à Domino cōsequuntur. Donata illi hæc Imago fuerat à Guardiano Camenecēsi Ord: S. Francisci Benedicto, qui postmodum Prouincialis Hungariæ fuerat. Quocirca deuotionis & reuerentiæ gratia, coronis splendidis adornata est, primò à Fundatrice prima, secundò à Confundatrice, atque veste pretiosa quæ nunc videntur.

Benefactores habuit paucos, sed ipse Fundator & Fundatrices curam promotionis admovent.

Thomas Pinczovvski specialis nunc benefactor, qui Calicem deauratum, Organa, Lampades argēteas, vrceolos argenteos, Imaginem in Tabula ærea Gedani depicta B. V. quæ nunc in Altari Rosarij conseruatur, candelabra de Aurichalco, Campanas duas. Graduale in Pergameno, Altare Nominis Dei, & alia plura ad ornatum Ecclesiæ istius comparauit, & prouidit.

Sebastianus Omiécinski pro Sacratissima Eucharistia conseruanda pixidem elegantem argenteam & deauratam

comparauit. Administrator loci atq; Vicarius in fundamentis primis ego fueram; tum Fr. Simon Strijenſis: modò primus, Prior Fr. Bartholomæus Rohatinius S. Th. Baccalaureus. Ego ſecundus.

CONVENTVS POTOCE NSIS.

POtok erectum Oppidum ex Villa Zachaypole, in æuiter-nam memoriam bonorum Potok in Terra Cracouiensi ad Andrzejouiam, à quo Potocij notant Familiam ſuam in Podolia exiſtentes, atque in Pokucia.

Erexit Conuentum Illuſtriſſimus D. Stephanus Potocki Teſtinenſis Capitaneus, qui poſtmodum Palatinus Braclauienſis Generalis Podoliæ, Camenecenſis, Laticzouiẽ, Litineẽ Præſectus, & Notarius General: Campeſtris fuerat, ſub titulo S. Stephani Anno 1604. cuius Conſors Maria Mohylæ Palatini & Principis Moldauiæ Hieremiæ filia, licet ritus Græci fuerit obſeruatrix, non immodica tamen confundatrix fuerat. Illa enim inſcriptam ordinationem victus annualem reddere obſeruauit, & multis Eleemoſynis collatis & fundis, ſortes in Villis Piotrow & Siekieczyn inſcribere conſenſit, atque poſt deceſſum mariti, è lapide Eccleſiam erigendam procurauit.

Habet Eccleſia hæc præter ornamenta Calices, Cruces, Monſtrantiã. &c. Imaginẽ B. V. Mariæ ornatã, & piorum orationibus frequentatam; quod Corona & argentea vota cõmonſtrant.

Habet Fundatorem Illuſtriſſimum ibidem ſepultum, cuius arcophagum luminis argenteis ornatum: Vexillum verò cathenis globis, & Circulis argenteis onuſtum conſpicitur.

Inter Fratres ibidem ſepultos eſt ibi Fr. Ceſlaus S. Th. Bac: qui primus in Albam Ruſſiam miſſus Prædicator & Fundator fuit, & ex Sclouenſi fundatione ibidem propagauit religionem & fidem, Chodkieuicio Palatino Trocenſi promouente & fundante Ordinem.

Erat in hoc Conuentu deſtinatum Capitulum poſt mortem
Patris

Patris Ambrosij Mag: Prouincialis, sed quia Vicarius Prouinciae tunc Prior Potocensis & Vicarius Prouinciae Zacharias à Tartaris occisus fuerat ad Narauiam, dum iter faciebat ad Conuentum suum immediatè ante Capitulum à Leopoli, ideo Patres fecerunt Capitulum in Podhayce (vbi non erat Conuentus Ordinis) die statuta veniente, quia non poterant Potocum ob pericula venire. Electus ibi erat sub Parocho Parol in Ecclesia antiqua A. R. P. M. Marianus Krepicensis, & Confirmatus à Reuerendiss: Generali Sicco Papiensi. Ecclesiam è lapide erectam inchoauit derelicta Consors Palatini, quam filij deducere ad perfectum opus satagunt. Ex quibus Petrus S. R. M. Rothmager & Capitaneus Sniatinensis. Alter Paulus ad spiritualem vitam suo beneplacito adstrictus, & Ioannes militiae maiorum suorum votis addictus maximi affectus in Ordinem declararunt indicia.

CONVENTVS CZARTKOWIENSIS IN PODOLIA.

FVndatus est Anno 1610. Die 22. Februarij in Oppido Czartkow, vbi ante fuerat Villa Dominorum Czartkousciorum Czartkowce. Hæc dum venit in possessionem Illustrissimi & M. D. Palatini Russiae & Praefecti Barenensis, hæredis in Podhayce, Stanislai Golski Armorum Rola, in Oppidum erecta fuit. Qui quidem Illustris: & M. D. cum Consorte sua Anna à Potok Potocka, Andrea Potocki Castellani Camenecensis filiâ, prima prole Catholicâ ex parente Hæretico Ecclesiam ex lapide erectam Ord: Prædicat: Prouinciae Russiae obtulerunt, inscripserunt vna cum domo pro Organario & fundis, pro hortis & saretâ, atq; Villa Szmarkowce: vt inscriptio latius habet facta Cameneciae in Actis Terrestribus & Laticzouiae in Castrensibus.

Habet Ecclesia hæc B. V. Mariae Imaginem, ad quam SS. Rosarij deuotio celebratur, ornatam multis votis argenteis ob speciales gratias ad orationem piorum postulantium ibidem impetratas. Habet sui Fundatoris Bustum honorificè collocatum, & multorum Nobilium sepulchra. Fundatrix verò Illustrissima,

quia postmodum Ducis in Korec consors fuerat, ibidem in Korec sepulta est non deducto in effectum voto, ut ibidem Sacerdos Ordo Prædicatorum adesset fundatus, sed Illustriss: filij in parentem piissimam honos & ardor curabit mandare in Executionem desiderium demortuæ parentis. Gloria enim parentum & Corona est filius sapiens & pius.

Cessit prædictum Oppidum tunc ad Stephanum Potocki Palatinum Bracławia Generalem Podoliae, eiusq; posteros. Nam cum Illustrissimus Fundator sine prole decessisset, nec frater suus Castellanus Haliciensis successor in bonis post Fratrem Palatinum ex Zamiechowska Consorte sua prolem suscepisset, inscriptione cessit in hæreditatem Consorti Castellani. Et quia prædicta Zamiechowska in multa debita contracta ex deposito Palatinae Bracławiensis Potocka, & litium lucra detenerat, taxa legum prædictum Oppidum una cum Buczac. &c. in hæreditatem Potociorum & Mohylorum adscriptum remansit.

Sic struxerunt alij domicilia nobis, & nos struximus posteris vel fatis. Faxit Omnipotens, ut benignis & charis.

Erat prænominatus Fundator Vir in toga & sago eximius: Nam ex Rothmagistro eximio Custos finium Regni constitutus, Legationem in Turciam à Republ: expediuit, & ex Castellania Haliciensi ad Palatinum Russiæ & Præfecturam Barensem assumptus fuit: militavit usque ad extremum vitæ suæ. Iam nunc Cameterium muro circumdatum per Isaiam de Sczerzec P. G. & R. P. Marianum Zawisza L.

Sepultus est ibi A. R. P. F. Mag: Christophorus Præmissien: cuius prædicatione & morum religiositate morus fuerat ad fundandum hunc Conuentum Illustrissimus Fundator. Et P. Prior Węgrzynowicz.

CONVENTVS IAVOROVIENSIS.

EST Regalis Ciuitas Iaworow, quam semper Viri præstantissimi, & primi in Russia Capitanei administrarunt. Nunc Illustrissimus Dominus Iacobus Sobieski Castellanus Cracouiensis Præse-

Præfecturam possidet. Fundatus ibi Conuentus Anno 1615. à Generoso Domino Petro Milewski, qui etiam Canonicum Leopoli fundauit, & Sacello è lapide erecto aliquot Vicarios penes ipsam fundauit. Lignea Ecclesia Conuentus consecrata fuit ab Illustrissimo Episcopo Nicopolienensi primo Suffraganeo Leopoli: D. Thoma Pirawski. Habet competentem prouisionem & Librariam decentem, Ecclesia uero apprimè ornata argento, Sacristia apparatus & altaribus. Recepit Censum ex Mille quingentis florenis à Fundatore in perpetuum concessis. Nunc Generosus Dominus Philippus Rykowski, qui unâ cum fundatore eandem fundationem meditatatur, Ecclesiam è lapide proprio sumptu constituit, atque in perfectum reddere accelerat. Cuius propensum in Ordinem affectum recompenset.

Anno 1636. cum tota Ciuitas conflagrata fuerat in medio flammarum, & circumdata igne, illa Ecclesia una cum Conuentu remansit.

CONVENTVS ROHATINENSIS.

EST Ciuitas Regia Rohatinum à flumine Rohatynka nuncupata. Administrarunt Præfecturam eximij Senatores illius Arcis. Quæ quia post decessum Nobilis hæredis, & stirpis in Regiam deuenit potestatem. Ciuitas Nigrâ Cerâ ad sigillanda Acta utitur. Maximam Stragem Tartari ad eandem Ciuitatem aliquoties reportarunt. Initium Conuentus primum habuit à Nicolao Wysocki de Kuoezany ad Annum 1614. Ex Patrimonijs Fratrum, qui Ordinem Sacrum ingressi sunt, ex eadem Ciuitate suscepit augmentum. Demum ex fundationibus Missarum perpetuarum ex sex millibus florenorum referunt annualem censum. Allere potest Fratres duodecim. Habet Ecclesiam ligneam ornata argento & apparatus cõpetentibus. Imago Rosarij multorum votis illustrata deuotos animos affectos Ordini conseruat.

CONVENTVS S. CATHARINÆ SENENSIS MONIALIYM LEPOL. IN RYSSIA.

Initia habuit leuissima dictus Monialium Conuentus, sed promotionem & protectionem altissimi summam. Accepit initium ab vna Virgine Madrouicij Consulis Leopoli. dum sortem suam in aream & fabricam annuente Illustrissimo Zamoyscio Archiepiscopo, & assentientibus ex Senatu illius sororis consanguineis. Breui res aucta dilatatae sunt areae, sed incommoda inter domos Hospitales & plena periculo fundatio. Manserunt tamen ob commoditatem aquae & areae sibi donatae à Magnifica Domina Lachadowska Castellani Lubaczou: Consorte ab Anno 1619, donec peste inter gentes constricta & ad vltimum igne consumpta cum toto aedificio, tandem translatae fierent. Sub Anno 1627. in securiorem & latiore locum, quem illis V. D. Nicolaus

Parochus Socolnicensis, consentiente, & post promouente Leopoliensi Senatu concessit. Transportarunt quoque & demortuas Sorores, inter quas erat Soror Agnes Virgo, in cuius lumbis catena ferrea reperta fuit. Locus verò antiquus ad RR. Patres Ordinis Sancti Augustini cessit, & occupatus Ecclesia illorum reffloruit.

CONVENTVS TREBOVLIENTIS.

TRemboulia antiqua Ciuitas, cuius Arcem muniuit Casimirus Magnus, vt Cromerus fol. 220. curâ Fratrum Peregrinantium stetit, vt patet ex computatione Annorum, tituli S. Nicolai in Anno 1412. fit mentio foundationis alicuius: vbi duo germani fratres ex Gasparo Petrus & Andreas confirmant donationem piscinae in Villa Drychowicz, seu Szczeczouowstau. Dat: in Castro Tremboulen. Feria 3. ipso die Octauae Ascensionis Dñi. Curarunt post diuisionem praedicti Conuentus instaurationem sub Dño Palatino Ozga, sed effectum (Dominus parcat,) non est sortita. Nunc consurrexit Monasterio in ea Ciuitate PP. Carmelitarum, & exinde difficilior erit restauratio. Regia quidem Ciuitas & Iudicialis, sed parua.

Catalogus demortuorum Fratrum.

Leopoli

Leopoli meminit trium Conuentus istius Fratrum, Ioannis ibidem per Turcas truncati 1503. Et Matthiæ Ruzel, qui in eodem Conuentu per Tartaros decollatus fuit, 1508. R. P. F. Ioannem Priorem illius loci. Referebant plurimi quod in loco Ecclesiæ nostræ conspiciebantur quædam lumina de nocte.

SNIATINENSIS LOCUS.

Ciuitas Regalis medio milliari à Valachia distans ad fluuium Pruth. Erat desolata Ecclesia Parochialis in hac Ciuitate, & raro fuit Parochus. Quapropter oblatu fuerat à Capitulo Leopoli: per Illustrem D. Officiale Baranowski loci Ordini cum Ecclesia Parochiali, sed ob paucitatem Fratrum non erat receptus. Quia verò post deuastationem Tartaricam ad meliorem redijt formam Parochia prædicta, Canonicus Leopoli: eandem curat. Nouiter per Magnificum Dominum Petrum Potocki Sniatinensem Præfectum & Rothmagistrum S. R. M. Ordini locus nouus oblatus est. Intentione hæc, quia per Illustrissimos Cardinales de propaganda fide Ordini Missionariatus est commissus, ut igitur ex Valachiâ, & Muletaniâ, Saxoniâ & Belgariâ possint habere receptacula prædicti Missionarij Apostolici, eiusdem locum Ordini obtulit atq; fundare destinauit. Primi Missionarij nunc ibi destinati. A. R. P. Magister Petrus Chlaszcouius cum R. P. Lectore Sękouio. Quod felix faustumq; sit.

IN EPISCOPATV LVCEORIENSI

*Conuentus Succaminiensis seu Sublapidenfis ab Eminentissimis
Cardinali. S. R. E. in Indulgentijs vocatur Saxipolis.*

ERat maximè desolatus Conuentus; nec vestigia apparebant, miracula tamen obliuionem loci refricabant. Est Conuentus iste fundatus & erectus in filiam Conuentus Leopoli SS. Corporis Christi, à M. D. Petro Cebrowski tituli B. V. Mariæ Assumptæ; Anno 1464. Ad què locum ipse Archiepiscopus Leopoli: Gregorius Fratres introduxit, & Romæ ad instantiam præsentis fundatoris, administratio Sacramentorum concessa, & Indulgentiæ ab Eminentiss. Cardinalibus S. R. E. Marco Præsbytero Tituli S. Marci. Ioanne Bapt. Cardinali Præsbytero Tituli S. Anastasiæ. Ioanne Cardinali Præsbyt. Tituli S. Præxedis. Antonio Iacobo Cardinali Præsbytero tituli S. Viti, Francisco Card. S. Mariæ nouæ Diaco: Año 1675. datæ fuerunt. Addit & Archiepiscopus Leopoliensis Gregorius propriæ quoq; Authoritatis Indulgentias. Post diuisionem, & cōstitutam primò Prouinciā beneuolentia D. Cetner illius loci hæredis, qui foundationem & Indulgentias Conuentui obtulit, reintegratus est, magna frequentia populi concurrat ad locum illum, plurimis miraculis clarum, atq; innumeris votis argenteis & oblationibus illustratum. Conscripta sunt miracula, quæ nume-

ro exce-

no excedunt centenaria multa. Habet ad decorem Ecclesie copiam argenti non mediocrē, & ipsa Ecclesia piorum Eleemosynis præcipuè verò moderni hæredis M. D. Alexandri Cetner Vexilliferi Podoliae, vnâ cum Magnificâ Consorte suâ Zamoyska in altum è lapide confurgit, qui etiam locum Conuentus dilatarunt. Adest quoq; ad decliuum montis, in quo Ecclesia hæc erecta cum Conuentu est, Sacellum in quo est lapis maximæ duritiæ, super quem vestigia apparent, quasi ingenita subtilis virginis. Ex visionibus diuersis luminum, processionum, & cuiusdam speciosæ virginis tempore desolatæ Ecclesie concludit vulgus vestigia fore B. Virginis Mariæ, quocirca sacra veneratione ille locus obseruatur. Habuit fundationem celebrem vt Priuilegium declarat, sed temporum iniuriâ & longâ absentatione Patrum post Tartaricam & iteratam desolationem ad diuersos bona cessarunt. Nunc puris Eleemosynis ad tam sacratum locum viuendo alere potest viginti fratres fabricâ cessante. Cætera de hoc Cōuentu in libello de B.V. Mariæ Sublapidensi scripsimus.

Lego in Calendario Ord. Nostri in Cōuentu Leopoldi duo Priores mortuos illius loci ab antiquo.

R. P. F. Vincentium Priorem Caminensem, vt vocabatur. & R. P. Augustinum Priorem mortuum, Anno 1532. Post diuisionem occisus quoque in eodem loco à Tartaris Fr. Conuersus Urbanus.

CONVENTVS LACHOUECENSIS.

Oppidum Lachowce est DD. Sieniutorum in Volhynia. Habet praesidium in medio stagni è lapide erectum & satis munitum. Conuentus initia satis lata fuerunt. Nam Illustris D. Paulus Christophorus Sieniuta postquam à Calvinismo redijt ad gremium Ecclesiae, fundauit sacrum Ordinem, atque eiecto Praedicante ipsius Synagogam & Domum Fratibus reddidit. Inscrispsit quoque ut si Successor suus non fieret Catholicus, bona omnia sua pertinere ad praedictum Conuentum. Romam pœnitentiae causa discessit, at ibi in Diaboli instrumentum Arrianum quendam incidit, atque à fide sacra recessit, animamque Arrianus exhalauit. Reliquit Conuentus plurimas controuersias cum hæreticis quos induxerat, sed aliquæ per Tribunal Regni sunt sopitæ. Habet Ecclesia illa ex concessione Pauli Wołucki Episcopi Luceorientis 1612. Iulij 17. exstructa, omnem ornatum competentem. Ex Octingentis Florenis annualibus praedio, & libera piscatione alit fratres decem. Venit talis census ex quinque millibus à fundatore positus, & ex 3. millibus ab Illustris: Duce in Zaslaw Alexandro Castellanio Wołhyniae. Voluit quoque praedictus fundator atque inscrispsit, ut Ritus Graeci Popones in bonis illius cura fratrum non nisi ab vnitis Vladicis consecratione habeant, ipsique subditi ad vnionem redigantur. Est commissæ cura animarum ab Episcopo circa foundationem Patribus. A.R. P. Magister Victorinus Buscensis dum ibidem Prior fuisset, toto triennio publice cum Arrianis disputauit verbo & scripto, sed reducere ad Fidem Catholicam obstinatum fundatorem non potuit.

CON-

CONVENTVS CONSTANTINOVIEWSIS.

Constantinouia est Ducum in Ostrog Ciuitas, fundata à Constantino Duce in ipso fluminis vado habēs propugnaculum contra Tartaros, illac sæpius transeuntes erectum. Est fortiter ipsa quoq; Ciuitas munita per Illustrissimum Ducem Ianussio Comitem in Tarnow, Castellani Cracouiensem, Wlodimiriensē, Circasiensem Capitaneum. Idem Dux in Ostrog Ianussius dū in eadem Ciuitate erexisset è lapide speciosam Ecclesiam in gratiarum actionē, quod à maiorum Shismate retractus fuisset omnipotentis gratia, eandem Ecclesiam cogitanti quibus Religiosis cōsecrasset, casu adfuerunt nostri Fratres, præcipue Pater Symphorianus Magister vna cum Ambrosio Wrzędouio Lectore. Adiunxit igitur animum illico Dux Illustriss: & eandē Ecclesiā Ordini contulit, Anno 1613, & inscripsit foundationē Lublini 18. April. Est optimè ornata Ecclesia cū apparamentis Sacrarij decentibus. Conuentus verò è lapide constructus, formam optimi Conuentus representat. Bona illius villæ Irszyki, & Piorowka decimæ ex aliquot prædijs, & cēsus ex duobus millib. & quinquaginta. Alii Fratres 28 Est Imago B. V. Mariæ Rosarij, quam fideles plurimos votis illustrarunt. Sepultus quiescit ibi D. David Guzelphi natione ex Circasiæ magnæ Dinastis, cuius parens dum bellum intestinū plurimis annis desieret cum alijs Ducibus superatus in Regnum venit. Post decessum filios Archiepiscopus Gnesnē in tutelam assumpsit, atque in exteris nationibus educauit. Ex

quibus David cælebs mansit, ad vitam militauit à Duce in Ostrog prouisus, ceu Claustralis manens aulam pierate & Eleemosynis celebrem fecit. Ad bella dum procedebat, Sacra Biblia pro Reliquijs deferendo ad latus. Ita viuebat vt benè moreretur.

CONVENTVS VINNICENSIS.

Vinnica Ciuitas Regalis ad fluuium Bogum locata. Præfecturam primis annis Duces in Korec multo tempore administrarunt. Et hoc ideo, quia Dux in Korec Bogusius, arcem præsidiumq; sicut etiam Braclauia erexerat. Nobilium Iudicia ibi peraguntur, cum Braclauia per Tartaros vastata remansit, Senatores igitur nomine vocantur Braclauientes, licet inscribant nomen faciantq; iuramenta in Arce Vinnicensi. Initia habuit ibidem Conuentus à Magnifico Dño Stephano Czerlenkowski Pocilatorem Braclauienti. Hic enim testamento legauit, vt in sua villa fundationem faciant Fratres Ordinis, & reliquit ad initia ad muratam Ecclesiam tria millia florenorum: sed quia nullo modo ibi poterant fundari Fratres ob incommoditatem loci, Successores transtulerunt ea omnia ad Ciuitatem Vinnicensem cum obligatione ad Sacrum peragendum in prænominata Ecclesia villæ Siedliska. Anno igitur Domini 1630. fundatus fuit Conuentus sub A. R. P. Damasceno S. T. M. qui benefactorum suorum munificentia auxerunt prouentum Conuentus in florenos octingentos sexaginta. Demum Generosus Dominus Odrzywolski

wolski Capitaneus Vinnicenfis prædium cum molendino & stagno obtulit, quod Sereniffimus Rex Vladiflaus IV. fua benignitate confirmauit. Fenicidium etiam vna cum færepta fexcentis florenis acquifitam in prouentus augmētum obtinuit. Habet Ecclefia omnem ornatum competentem. Conuentus poteft alere Fratres 12. cum quotidianæ Eleëmofynæ non defint.

CONVENTVS NESTERVARENSIS.

ESt Ciuitas Illuftriffimorum DD. Kalinowfciorum, antequam vocata ab antiquo Tulczyn. Vergit verfus Tartariam Orientale, quæ ad Albam Græciâ domicilia fua conftituit. Nesteruar deducitur ex nomine Ruthenico Nester quod fignificat Tyram fluuium & Var nomine Vngarico quod Oppidū fignificat, quafi diceret: Oppidum non procul à Tyra fluuiio, quod mediat inter Ruſſiam Valachiam, & Bialogradū, Foundationem Illuftriff: D. Valentinus Alexāder Kalinowski de Vſiatyn Generalis Podoliæ, Camenec: Laticzou: Capitaneus animo conceperat, ſed in bello cruento ad Cecoram vna cum Zolkiewski occiſus, perficere propoſitum non valuit, ſucceſſor pius & paternarum virtutum ſtrenuus imitator Adamus filius natus primus, Braclau: Vinnicenfis Capitaneus introduxit Fratres de conſenſu Illuftriffimi & Reuerendiſſimi D. Epifcopi Luceorieſis Boleſlai Radzieiowski Boxa Abbatis S. Crucis. Eſt ex ligno Conuentus magnificè extructus, habens ornatum Eccleſiæ decentem in apparamentis, exi-

mia S. Dominici imagine à Reuerendiss: P. Generali Rudolphio maximè claret, dum plurimis votis argenteis, & magni valoris, illustratur. Ad quam dum fures nocte per fenestram intrarunt, & vota auferre moliti sunt, terrore correpti, deiecti ex Altari nil receperunt votorum. Alit ex duobus millibus foundationis quindecim Fratres. Fundator ipse Adamus Kalinowski ibidem sepultus quiescit in Domino. Fundatrix verò de Illustrissima Familia Srusorum, Haliciens. & Chmielniceñ Capitanei filia, quæ postmodum Ducis in Wiszniowiec Palat: Russiæ Confors fuerat, aduitalicia Domina Nesteruario plurimum loco prædicto beneuolentiæ & Eleemosynæ offert. Hæreditarius autem Dominus & Successor est Illustriss: D. Martinus Kalinowski Palatinus Czerniechouiæ, Braclau: Litenens: Lubecen, Loiouiensis Capitaneus.

LVBARTOVIENS: CONVENTVS, ADMINISTRATIONIS SACRAMENTORVM.

AB Illustrissimo Episcopo Luceoriensi Administratio Sacramentorum concessa in Conuentu Lubartouiensi. Nam quia nulla est Ecclesia erecta in ripa Lubartouiensi, spectante ad Episcopatum Luceoriensem, & plurimæ sunt extructæ casæ, & est Arx ipsa in eadem ripâ, quæ iuxta dispositionem Regni ad Palatinatum pertinet Luceoriensem, atq; proinde ad Episcopatum eundem, ne pereant animæ sine pastore & spirituali alimento, charitate Fratrum administratur cura animarum in illa quoq; parte fluminis, in quo Concessio Episcopi Luceoriensis requiritur & conceditur.

IN EPISCOPATV PRÆMI- SLIENSI.

Conuentus Mosticensis.

Civitas Regalis vallibus munita. Fundatus Conuentus ab antiquo & colligitur ex annis quod à FF. Peregrinantibus in Actis Ciuitatis reperitur nominatus 1432. & Anno 1436. Bernard. Prior. Exiguus est Conuentus, sed tamen nunc post diuisionem locupletior: Prouisio est à Rege in molendino, stagno, area & Syluis, à Sigismundo August. auxit Stephanus Rex: Fælix Erborth, Maximilianus Przerębski. Beata Stadnicka. Ecclesia murata, & aliqua pars Conuentus, Ornatum habet Sacristiæ decētem & argentariam competentem.

Sepultos ibi ab Antiquo Fratres in Cathal. Leopold, videro Priores.

R. P. Fratrem Simonem Priorem.

R. P. Frater Iosephus Prior obiit 1583.

R. B. Frater Ioannes Challer.

Et modernis temporibus sepultus ibidem A. R. P. Frater Raymundus Madrouicz S. Th. Baccal. Prædicator eximius, qui ad Ordinem Sacrum ingressus fuerat Doctor I. V. Obijt Regens Leopoliensis. Extat Memoriale ipsius Ciuitatis liber nuncupatus, in quo compendiosè Art. D. Thomæ I. P. quadam cadentia terminationis compilauerat.

In Episcopatu Camenecensi in Podolia isti sunt Conuentus.

CAmenecensis Conuentus antiquissimus in Vrbe Regali à rupibus præaltis munionem retinentibus nuncupatur, ab ipsis Fratribus Peregrinantibus, sicut & Patrū Fránciscanorum fundatus. Existimamus initia habuisse circa Annum 1370. à Coriatouicijs sicut & Conuentus Smotricensis, quia ab eisdem Camenecia erecta. Erat ante Ecclesia & Conuentus de ligno, sed post conflagratam urbem chorum è lapide struxerunt. Mansit hæc Ecclesia vsq; ad diuisionem Prouinciæ à Poloniâ. Nunc Sacellis Potociorum & Humieciorum, atq; corpore, eximie piorū Eleemosynis aucta Año 1401. Boleslaus Suidrigalius contulit Fratribus villam Zubrouce. vnde in Priuilegio loquitur. Volêtes à paupertate & egestate subleuare prædictos Fratres Præd. inhabitantes ad Ecclesiâ S. Nicolai, qui opera pietatis merè propter Deū & merita exercent illis villam Zubrowce dam⁹, &c. Auxit Vladisl⁹ Rex dum vanos in macellis concessit Fratribus, & ad instantiam Theodorici de Buczac Castellani Camenecensis & Capitanei Generali Podoliæ decimam mensuram cuiusuis grani Anno 1446. de Molendino contulit. Stanislaus Papieski villam quoque Cebulowce Fratribus inscripsit: Demum post diuisionē à Polonia villam Zaluze partim hæredibus susceptis ad Ordinem, partim modo emptionali acquisierunt. Alias quoq; ex foundationibus sacrificiorum perpetuorum habent obuentiones. Alit Fratres viginti & ultra.

& vltra. Habet dictus Conuentus Imaginem Rosarij miraculis claram & votis speciosam. Quæ cum igne facto incendio vrbs & Ecclesiarum vicibus duabus non fuit consumpta ipso Altari combusto, cæpit magno honore venerari. Sed quia pictura ab igne læsa plurimum fuerat, illam renouandam curarunt.

Habet Reliquias plurimas & Altaria speciosa, inter alia S. Hyacinthi Altare adornatum per Dominū Piechocki splendorem Ecclesiæ auget, vbi est Reliquia S. Hyacinthi à me Cracouiæ à Patre Magistro Camillo Sene impetrata. Habuit alias plurimas Reliquias vt Indulgentiæ Anibalis à Capua Legati à latere Archiepisc. Neapolitani & Sbignei Episc. Camenec. collatæ 1420. restantur. Inter alias Lignum vitæ salutis numeratur. Sed hæc omnia igne consumpta fuerunt.

Habet quoque Campanam magnam per pauperulam quadam comparatam, ab antiquo, quæ multoties in igne incorrupta permansit, nec alto quoq; casu læsa fuit.

Sepultus est ibi optimæ Vitæ P. Magister filius eiusdē Conuentus Leonardus de Itowo.

Prior dicti Conuentus est nunc Vicarius nationis Podoliæ & Vicarius Monialium Ord. Nostri S. Michaelis Archangeli. Antiquos Priores Cathalogus Fratrum mortuorum refert.

Simonem mortuum 1398.

Simonem mortuum 1508. Alium Simonem mortuum 1403.

Simonem mortuum 1511.

Nicolaum 1522. Vitum 1526. qui Campanam comparare fecerat.

Leonardus obiit 1592. Hic Smotricensem Conuentum recuperavit à Gintharo Officiali Camenec. qui in Parochiam conuerterat Ecclesiam Ord. Post diuisionem vero inter alios demortuos Patres ubi sepultus est A. R. P. Leonardus de Howo Magister, qui scrupulosam conscientiam lectione deuotione, meditatione fouit. Et R. P. Ambrosius Grocholski, P. Gener. & Vica. Prouinciæ ante electionem A. R. P. Fabiani M. Præmisliensis.

CONVENTVS SMOTRICENSIS.

SMotric Arx Antiquissima, & multis honoribus antea aucta, tum quia à Ducibus Coriatouicijs creata, tum quia in Podolia post deuastationem Areis Bacotæ per Tartaros Iudicia Castrensia Nobilium, ad Smotricensem Arcem translata fuerant: tum quia gaudebat titulo Capitaneali. Oppidum Smotric nuncupatum à fluuio sic dicto quod arcem alluit, atq; etiam Cameneciam fecundat, & pisciculis delicatis alit.

Fundatus est Conuentus à Georgio & Alexandro Coriatouicijs Ducibus. Extant literæ confirmatoriæ quorundam subditorum & Molendini Monasterio datorum ab eodem Alexandro. Manent ibi sepulturæ ipsorum Ducum, ut ex monumentis apparet. Subscripserunt Iura aliqua Conuentus. Palatinus Podoliæ Hrynko cum Procopio

copio Rochoszka & Semenko Karapczowski. Annus literarū 1307.

Deuastatus Conuentus 1427. per ignem, & demum per Tartaros & Valahos, mansit sine Fratribus desolatus vsq; ad diuisionem à Poloniâ Russiæ Prouinciæ.

Extant literæ R. D. Matthiæ Episcopi Camenecē 1427. Octobr. 23. datæ. Is concedit Indulgentiam 40. dierum omnibus Christifidelibus, qui Ecclesiam B. V. Mariæ Assumptæ Ord. S. Dominici conflagram in Smotrycz iuuarent, restaurarent.

Et quia locum Ecclesiæ ipse Nicolaus Brzeski Terrarum Podoliæ & Smotriciæ Gen. Capitaneus, iam contulerat Gintharo Canonico, vt ibidem Parochiam fundaret absentibus Fratribus Leonardus Prior Camenecensis, demonstratis Priuilegio Coriatouiciorū & Indulgentijs Reuerendissimi D. Matthiæ Episcopi recuperauit locum, iubente Reñssimo Episcopo Białobrzieski. Facta demū Confirmatio à Rege Sigism: III. 1588. Et quia Ciuitas redacta est in villam, ex tenuatæ sunt quoque Eleemosynæ. Ex Decimis tamen alit sex Fratres.

CONVENTVS LATICZOVIENSIS.

Laticzow ad fluuium sita Ciuitas est Regalis, in qua exercentur Iudicia Terrestria & Castrensia Nobilium. Initia Conuentus habuit 1606. Nouembr. 15. vt literæ concessionis loci R. D. Praslai Moiecki S. Th. Do-

&oris Prothonotarij Apostolici Decani & Vicarij in Spi-
 ritualibus atque Officialis Generalis Camenecensis de-
 monstrant. Atque Confirmatio prædictæ Cōcessionis atque
 de nouocollationis Illustrissimi & Reuerendissimi D. Pau-
 li Wolucki Episcopi Camenecensis in anno sequenti data
 edocet Occasio fundationis zelus animarum Episcopi,
 inopia Sacerdotum, atque recens occisio hominis per Pa-
 rochum, strenam ad Festa Natalitia Christi in domibus ci-
 uium agentem. Primi fundatores Illustrissimus D. Ioan-
 nes Potocki, qui licet alienus à fide Romana esset quotan-
 nis tamen ex Arce ducentos florenos conferebat. Con-
 sors verò sua Catholicissima fæmina de domo Kamienie-
 ciorum plurima bona eisdem Fratribus contulit, atque ad
 erigendam Ecclesiam ex lapide animauit & adiuuit. Nam
 morte veniente Cōuentui in auro & argento aliquot mil-
 lia reliquit, & ad Conuentum Camenecensem mille flore-
 nos legauit. Conuentus ipse optimè prouisus in muro,
 argento & Bibliothecâ resplendet. Habet curam anima-
 rum concessam donec Parochus prouideatur ab Episco-
 po. Est maximè frequentata Ecclesia à Nobilibus præci-
 pue in festis Beatissimæ V. Assumptæ, & alijs B. Virginis
 Mariæ, quia in eadem Ecclesiâ postquam Fratres Diui-
 na Officia inchoarunt: imago B. Virg. Mariæ, maximis
 gratijs deuotos pioque homines consolari incipit. Est
 Imago adornata splendidâ Chlamide, pretiosis Coronis
 ex auro plurimis catenulis aureis, multisque votis in auro &
 argento. Computantur illius Capellæ & Imaginis vota ad
 decem

decem millia florenorum. Alit Conuentus de intratâ certâ mille quingentorum florenorû viginti Fratres. Maximam in erigendo hoc Conuentu fecerat diligētiam ipse Vicarius Ruffiæ post diuisionem à Prouinciâ Poloniæ factam, cui nomen erat Thomas Burlamachius S. Th. M. ex Prouinciâ Romanâ, sicut scripta prædicti Conuentus testatur. Auctus est Cōuentus prouisione nunc ex Decimis concessis Fratribus ab Illustrissimo D. Palatino Braclauien Nicolao Potocki ad instantiam meam, quod Sigismundus III. Rex approbavit.

CONVENTVS SZARAVCENSIS

in Podolia.

Szarawka est Arx DD. Pretwicziorum nunc ad posteros filia Pretwicz ex Dulska progenitos, cessit. Fundator Conuentus Illustrissimus D. Iacobus Pretwicz, Palatinus Podoliæ, Capitaneus Trembouliæ, qui ibidem depositus in Domino quiescit. Erectus Conuentus prædictus curâ & vigilia A. R. P. Thomæ Burlamachi S. T. M. ex Prouincia Romana 1607. Est ibidem Administratio Sacramentorum ab ipsa cōcessione loci per Illustrissimum & Reuerendissimum D. Paulum Wołucki Episcopum Camenecensem, quem locum ante concesserat Authoritate Apostolicâ Franciscus Moneta Episcop. Fulginēsis Nūcius Apostolicus. Habet Ecclesiam de lapide constructâ vnâ cum turri, consecrata est per Valerianum Lubienicki Episcopum Bacouiensem ad instantiam fundatoris ex
conces-

concessione Loci Ordinarij 12. Septembt. Año 1612. Habet plurimas Indulgētias concessas à Paulo V. & Vrbano Octauo, nec non ab Apostolicis Nuncijs in Regno. Apparatum Ecclesiasticū habet pretiosum, nam quæcunq; erāt ad ornatum siue in serico, siue in margaritis & pretiosis lapidibus Consortis Illustrissimi Fundatoris, omnia Ecclesiæ nouiter constructæ pro Ordine antiquâ disruptâ eodem in loco contulit. Tandem Confraternitas SS. Rosarij B. V. candelabris argenteis & lampadibus adornauit. Habet in prouisionem villam Holochuasti. Sed quia multis incursionibus Tartarorum est expositus ille locus cum Oppido & Arce, & possessio illorum sæpius vastata fuit. Quocirca non multos alit fratres. Nam etiam ex censu redemptionali solum centum florenos colligit. Octo nunc alit Fratres.

CONVENTVS BARENSIS.

Barium est Ciuitas Regalis à Serenissimâ Reginâ Poloniæ Bona Sfortia erecta. Erat ante finitū Regni à Moldauia versus Sorokam munitio, quâ etiam viâ Tartari ab Alba in Regnum defluebant. Inditum cognomen Arci & Ciuitati à Bario in Regno Neapolitano existentis, quod fuerat in hæreditate prædictæ Reginæ. Quæ demum Poloniæ cessit. Modo dictum Barium in Podolia, renouatam arcem, amplioremq; Ciuitatem varijs Ecclesijs ornatam, opere Illustrissimi Dñi Castellani Cracouiensis, & Supremi Exercituum Regni Ducis Stanislai Koniecpolski retinet. In Anno 1598. crexerat contubernium sutoriæ
artis

artis Ecclesiam S. Annæ de ligno in Ciuitate veteri, ad quam Confraternitatem S. Annæ fundarat, & Sacerdotem R. D. Matthæum de Lipnice prouiderat. Quia verò Fidem Catholicam promouere aliquâ religiosâ accersitate in eadem Ciuitate Præfectus Arcis D. Stanislaus Golski, Palatinus Ruffiæ in animo habuit Vicarium Ord. Prædicatorum Thomã Burlamachium inuitauit. Propositâ igitur intentione illam Ecclesiam S. Annæ nulliter prouisam, licet ab Illustrissimo & Reuerendissimo D. Paulo Wołucki 1604. consecratam, vt pote contiguam Arci Ordini Sacro obtulit. Accessit consensus Illustrissimi & Reuerendissimi Episcopi Pauli Wołucki, vt in literis patet eiusdē in Conuentu Laticouienſi reſeruatis. Accessit & prouisio à Serenissimo Rege Sigimundo Tertio, tam ex Arce, quam ex ſareptâ donatâ. Accessit & Concef. D. Matthæi de Lipnica qui reddidit PP. Ecclesiam & bona quæ habuit. Vnde in Actis Constantin. 1617. in ſuffr. mort. Fundator Conu: Barenſis nominatur. Et ſtetit Conuentus, Anno 1607. Nouembr. 27. Eſt Eccleſia de ligno diuerſis Capellis aucta, ſed nunc iam fundamenta Eccleſiæ è lapide erecta ſunt. Habet Eccleſia Ornatum ſatis decentem, Sacrarium ſplendidis Calicibus, Crucibus, Lampadibus atque apparamentis dotatum. Imago B. V. Mariæ Roſarij plurimorum votis argenteis alijsq; pretioſis monilibus excitat animos piorū. Et quia eſt ſedes Supremi Ducis Exercituum, magnorum virorum Sarcophagis reſplendet. Habet Bibliothecam Illuſtrem. Alit Fratres

viginti. Capitulum Prouinciale ibidem celebratum fuit. Sepultus ibi optimus Pater Prior Melchior Prædicator Generalis.

CONVENTVS MORACHEVCENSIS.

Est Ciuitas Iazloueciorum, nunc possessor ipsius est Palatinus Kijouienſis Tyſzkiewicz. Morachua vocatur à fluuio qui Ciuitatem alluit. Fundatrix iſtius Conuentus erat Illuſtriſſima D. Heduiſis Beſzecka de Familia Iazloueciorum. Poſſident bona Fratres pro integro Conuentu alendo ſufficientem. Ob diuerſa Iura inter hæredes, poſt deceſſum vltimæ hæredis, nondum Eccleſia ædificata. In propria poſſeſſione Golinczynce extructa Capella peragunt deuotionem Patres, donec erigant Eccleſiam in prædictâ Ciuitate. Hæc Fundatrix dicti Conuentus fecit inſcriptionem pro Patribus Prouincialibus Dominicanorum, Franciſcanorum, Bernardinorum, Carmelitanorum tam Diſcalceatorum quàm Conuentualium & PP. Ieſuitis per florenos centum, Dolium mellis crudi, & ſaginos boues duos, eâ intentione vt ſingulis annis diem Anniuerſarij in Eccleſiâ prædictâ Conuentus Ord. Noſtri, perſoluere per ſe vel per delegatam perſonam honorandam fieri procurarent. Quibus omnia neceſſaria tunc ad victum eorumq; Familijs & equis prouidere Arx vt teneatur obligauit. Primi Executores vltimæ huius voluntatis ſunt Ianuſius Tyſzkiewicz, Palatinus Kijouienſis Tenutarius aduſtalicius, qui filiam ex Beſzeczio progenitam habuit conſortem. N. Stanislawski, Caſtellanus Camenecęſis. N. Odrzywolski, Capitaneus Vinnicęſis ratione conſortum ſuarum, Hærediffarum in Iazlowiec, eorumq; poſteritas, vel ad quem talis obligatio perpetua peruenerit. Fundauit & Prædicatoribus eorundem Conuentuum per FF. 20. vt in prædicationibus eorundem ſit ipſius memoria in perpetuum. Confraternitatibus verò & Deo ſeruientibus virginibus, ſue in Monaſterijs, ſue extra in perpetuæ fundatiōis vinculum obligauit prouentus in ſubleuationem Domino ſeruientium.

CONVENTVS IAZLOVECENSIS.

Est Iazłouecciorum arx munitissima interfluvium Stripa & Hniera versu Valachiam. Occasio fundationis iniquus Parochus, qui factus hæreticus, etiam ipsū Iazłouecium qui Consortem habebat hæreticam induxit in errorem. Quapropter plurimi Nobiles hæretici facti. Georgium Iazłouecium Palatinum Russiæ & Campiductorem Regni observantes in totâ Podoliâ. Duravit pestis 29. annis Ecclesia facta hæreticorū. Successor tandem & filius Nicolaus Sniatinensis, Socal: Czeruonogr: Præfectus Catholicus factus, operâ R. Patris Fratris Magistri Antonini Præmislensis hæreticos extirpavit, & sororem ipsius Heduigim, quæ Belzecij demum consors erat ad Fidem Catholicam reduxit, fundatæq; Parochiæ ius Patronatū à domo Iazłoueciorū in Ordinē Prædic: euiternæ transtulit & resignavit. Demum Ecclesiā è lapide erectam & Ornatā Ordini Sacro cum fundatione villarū Chmielowa & Olchowiec obtulit & cōcessit. Quā fundationem quia plurima negotia post decessum intercesserant, Tribunal Regni possessoribus restituere bona & Ecclesiam decrevit. Et de facto per Illustrem D. Pocilatorem Haliciens. Andream Czuryło, aliosq; compossessores per Commissarium Tribunalis Illustrissimū D. Stephanum Potocki Palat: Bracław. Capitaneū Camenecēf. restituta fuit, habentq; vsum præsentandi Parochum Officio spiritali Cōuentus Iazłoueceñ atq; conferendi Pa-

rochiam Iazłouecensem. Illustrissimus & R. D. Paulus Piaſecki, & Illustrissimus D. Leszczynski, Episcopi Camenecenses fec: cum Conuentu compositionem ad sopiendas omnes controuersias inter Conuentum & Parochum. Alit Conuentus ille integrum numerum fratrum atq; optimè habet prouisum Sacrarium. Insuper Altare B. V. Rosarij multis ornatum votis piorum resplendet. Tenet sepulturam vltimi Iazłouecij Hieronymi atq; Hedugis de Iazłowiec Bełzecka, nec non filiae suae Palatini Kijouiensis Tyſzkieuicij Consortis quam satis splendida cohonestauit sepultura, sepulchroq; derelictus Palatinus Kijouiensis. Introducti enim Fratres, Anno 1602. eiekti, 1609. restituti 1620.

CONVENTVS RVBEI CASTRI.

Dicitur Rubeum Castrum à Lapidibus ibidē rubeis. Est Conuentus quem Clemens VIII. Pontif. Max: inter Conuentus restituendos numerauit. Socij Prouincialium ab isto loco Priores sese nominant. Est in districtu Pocuciensi Fundatus ab antiquo à Ducibus Coriatouicijs. Sed hanc foundationem Coriatouiciorū post deuastationem Czerwonogrodi per Petrum Palatinum Moldauiae Michael Iazłowiecki acquisitam à Domino Sep, apud quem in deposito fuerat, dilacerauit. Demum ab Illustrissimo Domino Theodorico Iazłowiecki de Buczac Castellano Podoliae 1444. erectus & dotatus, sed à Successore infecto hæresi, Palat. Russiae & Exercituum Duce Gen. Regni ad incurſionem Tartarorum incidentem à dicto Palatino bonis spoliatus, desolatus remansit. In illo Conuentu R. P. F. Stanislaus Prior suspensus per Valachos fuit; sicut antiquus Cathalogus Conuentus Leopold. demortuorum fratrum refert. Alter Prior Captiuitatem Valachicam per Annos nouem sustinuit. Quid dicam de Fra-

de Fratribus ipſorum. Erat adhuc in Anno 1556. vt patet ex Capituli Actis hoc anno celebratis Leopoli, vbi contributio duorum aureor: ex Conuentu Czeruonogrodensi ſtatuitur. & in Actis Conſiſt: Camenec. ſub Gintar: eſt illius mentio.

CONVENTVS CAMENECENSIS SANCTIMONIALIVM.

ELiſabeth Cieſłowska Virgo hæretica ad gremium Eccleſiæ vt redijt, cæpit cogitare de Monafterio Monialium, ſed quia ob paupertatem nil proficiebat ob virtutem proſequebatur intentum. Quapropter ſuſcepto habitu Tertiariæ, congregauit virgines Nobiles in educationem, ſed quia domuncula in Curia Dominiæ Struſowa nõ ſufficiebat ad illius intentionem, collatæ fuerunt Eleemoſynæ à pijs qua ſibi atq; congregatis virginibus comparauit lapideam à Dño Lanſkoronski poſtmodum Palatino Podoliæ. Creuit virtute & moribus honeſtis intentum ipſius, nam Nobilis Domina Sulimæ Conſors curiam atq; bona aliqua illis contulit. Quo ita mouit aliorum Nobilium affectus, vt intercederēt ad Episcopum & Ordinem ſacrum, quatenus non denegarent operam Virginibus, Domino ſuo ceu ſponſo animarum reddere vota cupientium. Anno igitur 1615. clauſura & Monafterium Monialium Cameneciæ fundatum. Quod Sereniſſimus Rex Sigismundus Tertius donatione villæ Zabince ſuffulſit & aliam acquirere à Borislaufcijs Pułłowce non negauit. Plurimæ Sorores cum Dotis ſuffragio numeroſum Conuentum conſtituere. Poſt ingreſſum

ad Ordinem prædictum S. Catharinæ Senensis, Sophiæ Victorix Potocka Palat: Bractau. Generalis Podoliæ Stephani filia, quæ viginti quinque millia florenorum intulit, Authoritate Sedis Apostolicæ cum consensu Episcopi atq; Ordinis ab illo loco ad altiore & securiorem, vbi quondam DD. Potociorum erat curia, translationem cogitarunt & inchoarunt. Primæ igitur Sorores & Confundatrices quæ dotalitia sua comportauerant ad Sororem primam Priorissam prædicti Conuentus Sanctimonialium fuerant Domina Wilenska Vidua de domo Chruslinscorum, & Virgo Barbara Chruslinska germana prænominatæ. Ex hoc Conuentu ad fundationem Conuentus Leopold. Monialiû S. Catharinæ in primam Priorissam & religionis plantandæ cum pietate in cordibus Virginum Deo dicandarum assumpta fuerat Soror Cecilia Ignatowska Magistra Virginum atq; Nouitiarum in Cõuentu suo Camenecensi. Quæ postquam post annos aliquot redijt ad proprium Conuentû, ibidem in semetipsa perfecit quod in alijs plantauit.

LOCVS HYACINCTOPOLI.

Oppidum nouiter erectû à Domino Hyacintho Szemberk, cuius maiores in Regnum Poloniae & Misne regionem appulerant, & circa Sendomiriam domicilia constituerant. Pro dignissimis meritis obtinuerunt à Serenissimis Regibus etiam in Podoliâ quædam bona. Vbi inter hæreditarias possessiones villas Sokolouce ad formam Ciuitatis munierunt & disposuerunt. Erecta ibi
Ecclesia

Ecclesia è lapide, & Ordini oblata est, prouisio sufficiens pro duodecim fratribus, ipsaq; ornamenta ad sacrarium spectantia, cum Calicibus, Cruce, Monstrantiâ eisdem red-dita. Ad initia duo Sacerdotes ibi manent nunc: & hoc ideo quia exstruitur Ecclesia & Conuentus, neq; Episco-pus permittit ibi fundare Conuentum, sed contra inten-tionem fundatoris Parochiam erigere cupit. In quo re-cursus ad Sedem Apostolicam factus est, siquidem pro Missionarijs locus ille designatur.

LOCVS SOCOLECENSIS.

Oppidum Sokolec Hæreditas DD. Humiecciorum non procul à fluuio Tyras, receptus est à Religione, sed consensum non præbet Episcopus. Quia verò pro-ximè distat à Conuentu Smotricensi, vt formalis Conuē-tus Smotricensis tam antiquus cōstitueretur, Fratres loci Socolecensis vt pertineant ratione Electionum & votorū ad Smotricensem intendit Prouincia. Prouisionem pro Fratribus octo comperētem proponit Illustrissima Funda-trix relicta Humieccij.

IN EPISCOPATV KIIOVIENSI.

Conuentus Chijouiensis à S. Hyacintho erectus Anno 1228. aut Paulo post. Docet enim Długosz sub Anno 1228. quod Prouincialis Poloniae isto Anno erat Frater Herardus, qui Leschoni filium Boleslaum ex Grzymisla-ua progenitum baptisauit. Iam igitur S. Hyacinthus pe-regrinationem pro fide & Ecclesiâ suscepit. Et quia
idem

idem Długossius dixit, quod Anno 1233. Fratres iussu Ducis Włodimiri (qui ante S. Hyacinthum susceperat) è Chijouia recesserunt, vbi annis quinque morabantur, vt Leander asserit, facto computo, erectio Conuentus Chijouiensis ad annum incidit 1228. vel ad annum subsequētem. Priores primos illius loci post S. Hyacinthum. Godinū ex Leandro, Surius, & post illum Martinum de Sandomiria ponit Długossius sub Anno 1233. Quā autem ratione mouit fratres prædictus Dux, diximus superius dum de Religione Russorum scripsimus.

Maxima miracula per S. Hyacinthum Dominus operatus est Chijouia, quocirca in paruo tempore maxima fabrica è lapide Ecclesiæ & Conuentus quæ vsq; modo apparent confurrexerat. Veniendo namq; Chijouiam ad Wisogrodum, quod tribus milliaribus distat à Chijouia, per Boristhenem siccis vestigijs trāsijt & fratres suos trās tulit. Apparent hæc vestigia S. Hyacinthi in aquis. Quod etiam coram Commissarijs Sedis Apostolicæ præmisso corporali iuramento affirmarunt Generosus D. Ioannes Pieniāzek, Iudex Terræ Cracouien & Referendarius Regni, atq; Stanislaus Garski Vicecapitaneus, quod vestigia hæc ipsi conspexerunt. Asserebat populus omnium famā & voce vestigia esse S. Hyacinthi. Recitat hæc Maluenda sub Anno 1241. Datus erat Fratribus locus ad sustentandam vitam piscibus ad prædictum locum Wisogrod in perpetuā memoriam miraculi sicut scripta Cōuentus testantur. Demum Arborē dum populus pro Deo coleret,

coleret, ille profligauit Dæmonem ex arbore, & per Boristhenem fugientem baculo insequeretur super aquas sælix ambulator.

Dux Kijouienſis Volodimirius cum orbatam viſu haberet filiam, oratione S. Hyacinthi ſanata fuit, atq; deſponsata Chriſto remanſit. Quo incitatus Dux in curiam ſuſcepit S. Hyacinthum cum fratribus, atq; breui locum pro Eccleſia & Conuentu ſuo in ipſa planitie extra Ciuitatem ſecuritatis gratia à ſuis Poponibus conceſſit & reddidit. Illæ demum Virgines Ducis Domino conſecratæ, citò & amplè ædificandam B. V. Eccleſiam procurarunt. Ipſe verò Volodimirius reiecto Schiſmate vnionem fidei iurauit, atq; filium recenter natum Staniflaum baptiſauit. Fuit quoque ille poſtmodum Dux Kijouiæ. Quod ex Ducibus ſupra apparet.

Nobilis fæmina Beſſoanna & multarum poſſeſſionum, vt miraculoſum virum vita & actibus adeſſe Kijouiæ cognouit, continua infirmitate miſera deſiderauit impoſitionem manus ab ipſo, omni ſpe poſita fore ſanaturam. Adeſt vir Sanctus exoptata perficit, & mox ad ſanitatem redijt. Quapropter omnibus bonis ad pedes fratrum reſignatis Magdalenam alteram ſeſe conſignauit. Approbauit D. Vladimiriſ intentū piæ Familiæ & bona Conuentui conſignauit. Quod ex confirmatione Alexandri D. facta Vilnæ 8. Auguſti, Añõ 1411. & 1495. feria 5. poſt Latare apparet.

Maxima alia per ipſum miracula operatus eſt Kijouiæ Dominus, nam Imago B. V. Mariæ, dum cum Sacramento Sanctiſſimo recedebat ab Eccleſia ob incurſionem Tartarorum illi locuta fuerat, & Angelus ipſum per medios hoſtes ſecurum conduxit, ſed hæc ingratus populus cæca obliuione ſuſtulit, & fratres eſſicere (quod plurimos reducebat ad gremium Eccleſiæ atq; ſuam ſocietatem) permiſit.

Quoniã verò Deo amiſſo malo occupabant homines, Dum receſſerunt Fratres, mox Połouciꝝ magna manu inuaſerunt Kijouiã, quam nedum vaſtarunt, ſed etiam deſolatam reliquerunt. Corruerant templa & Monasteria Ruſſorum, Eccleſia verò fratrum intacta remanſit. Reuocati iterum fratres per ſuperiores ſuos ad locum occupandum, ſed pax diu non permanet vbi vin-

dicta perseverat Dei. Tartari 1341. numerosi exercitu inuasunt, ubi orantes fratres gladio astris adscripserunt. Hinc Privilegia concessa vna cum Monasterio conflagrata perierunt. Et quia bellis homines magis licentiosi fiunt. Rusi conglomerato exercitu post aliquot annos hostiliter Poloniam inuadere caperunt, reportatisque aliquot victorijs inolescere amplius inchoarunt. Quapropter Boleslaus Audax Princeps Poloniae ad domandam gentem collegit vires, atq; deuicto eorum exercitu, arces, oppida occupauit, ipsamq; Kijouiam septennali annorum obsidione pauperē debilemque reddidit, imò & ipsum numen ad Annos 90. deleuit. Transeunt mercatores Molchorum ad Theodosiam in Albam Graecorum, & conspectis ruinis domicilia struere caperunt. Confluxit iterum populus & casas diuersas collocauit, & fratres ad recuperenda loca atque Catholicorum benignitate partim ad bona amissa restituti, partim alijs prouisi fuerunt. Regum denique Clementia & bona recuperarunt, & varijs bellis, peste, tribulationibus afflicti amplius locum non dereliquerunt. Transtulerunt postmodum suum Monasterium intra Ciuitatem, cui S. Nicolai nomen indiderunt. Sed quia igne consumpta Ecclesia à dispositione platearum amota fuerat, in loco tertio è ligno Ecclesiam constituerunt: Modò diuinà benedictione Ecclesia hæc post diuisionem à Polonia è lapide constructa breui accipiet suum decorem. Habet Imaginem B. V. Rosarij miraculosam, & plurimis argenteis tabulis & votis splendide ornata. Alit ex diuersis villis, vestigalijs & bonis viginti quatuor fratres. Nunc est Prior Vicarius Contratae Transboristensem. Antiquæ memoriæ hos Priores in tabulis mortuorum recensent Fratrem Thomam, qui Confirmationem Privilegiorum ab Alexandro Duce 1411. impetrauit. Fratrem Moysen, qui fuerat Episcopus Kijouiensis, sicut in Actis Prouinciæ Poloniae habetur, qui obiit 1522. Procopium qui mortuus 1572. Petrum, Matthiam, Felicem de Betz obiit 1599. Iacobum Episcopum Kijouien̄ sepultum Leopoli 1377. refert inscriptio. Alios inter Episcopos Kijouien̄ enumerabis.

LOCVS KIIOVIÆ B.V. MARIÆ.

DEsolatum locum & ab antiquo omiffum; in quo à S. Hyacintho erat fundata Ecclesia & Cōuentus post diuisionem à Prouinciâ Poloniæ Patres ibidem Ecclesiam S. Hyacintho erexerunt. Celebrabant sapius Diuina ibi sacrificia, & modernis temporibus dispositio ab alto superuenit. Generosus D. Stephanus Axak Iudex Chijouiensis Præfectus Ostrzensis, vt locus ille sacer orationibus atque sacrificijs frequentatus maneat, proposuit viginti millia florenorum in perpetuum censum pro sustentando Conuentu addictam Ecclesiam. Et in Capitulo Lubartouensi nunc de receptione loci tractatum fuerat: Erit Censuum duorum millium florenorum, quo 12. fratres conseruabunt Conuentum.

CONVENTVS CZERNIECHOVIENSIS.

CZerniechow sedes erat Ducum Seueriæ versus Moschouiam, sed nunc ad Serenissimos Reges Poloniæ transijt. Antiquitus fundatus erat Conuentus ad Ecclesiam S. Catharinæ à S. Hyacintho, vt fama fert in præsens & prius fundatus quàm Chyouiæ. Est nota quædam istius inscriptis Conuentus Kijouiensis. Ex Vilna transijt S. Hyacinthus Smolenscum, tum fama Moschorum celebrem, inde Kijouam diuertit per Czerniechouia. Quem Dux honorificè exceptum vt ibi maneret petijt, potioris occasionis (dicebant illi est) vt nobis per te Euangelium Christi prædicaretur prius quàm Chijouiensibus, quandoquidem ad nos prius diuertere Dominus concesserit. Pia æmulatione motus prædicauit Christum, atque ibidem fundauit Ecclesiam & Conuentum. Est quoq; ne dum tumor quidem inter populum de fratribus, sed etiam quædam copia literarum quas Moschorum Dux Vasilius ad D. Lyko Palatinum Czerniechouiensem direxerat reperitur. Fama est quod foundationis eorum bona erant Morauisko cum quibusdam viculis: sed quia bellorum incommoda inde Fratres sustulerunt & morti adiudicarunt, lura quoq; amissa

cum usu fuerant. Est tamen nota quædam in Episcopali Kijouienſi Archiuo de his bonis Ecclesiæ. Nam Episcopus Kazimirski eadem recuperabat. Anno demum 1629. Febr. 20. dum plane Serenissimus Rex Sigismundus III. Seueriam atq; Principem Seueriæ primogenitum suum constituit Vladislaum nunc feliciter nobis regnantem Regem, fundauit de nouo Conuentum in Czerniechow, atque Priuilegia cum consensu Principis contulit Fratribus assignatis in victum Oppido Mryn cum quibusdam pagis, sufficiens Conuentus ad alendos viginti fratres ex mille octingentis florenis. Data fratribus fuerat collapsa Ecclesia Ruthena in Circulo, quam illi dextere reformarunt, atq; decenter adornarunt. Vbi Comitia Nobilitas peragit sub primo moderno Palatino Czerniechouiensi Illustrissimo D. Martino Kalinowski multarum præfecturarum admininistratori.

CONVENTVS NOVOGRODENSIS IN SEVERIA.

Serenissimus Rex Sigismundus Tertius per Compositionem ad Smolenscum cum Moschis factam præsidium à Moschis Nowogradum, quod M. D. Lithuaniae Olegerdus ante vt hæreditarium tenebat, recuperauit. In gratitudinis vinculum, ibidem Sacro Ordini Præd. erexit Ecclesiã, atq; insigniter concessis villis Polopkowa, Tuligłowy, Vlanow, Lufzczyno, & medieta-tem locus Romæ fundauit. Tenutarius tunc Nowogrodî D. N. Wefzel pro Ordine Orator ad S. R. Maiestatem fuerat. Dum verò fidem Catholicam ardentè Ordo propagasset, accidit insperata irruptio Moschorum, qui dum Ciuitatem cum forti præsidio igne consumpsissent, Priorem cum tribus fratribus in captiuitatem abduxerunt. Post triennium squalidi Carceris inter Regnum & Moschorum Imperium, dum captiui ab vtrinq; restituebantur, Prior cum vno Sacerdote rediit vna via, alij verò ex altera via redierunt. In itinere autem dum esset vnus Patrum ex eodem Conuentu à Moschis vallatis hostiliter truncatus est. Omnia bona Ecclesiæ tunc sublata fuerunt, villæ disiectæ, subditi dispersi & occisi.

& occisi. Curauit iterum Ordo de nouo erigere Ecclesiam & Conuentum, & refarcitis à Domino damnis, alere potest duodecim fratres, dispositis omnibus iam ornamentis & necessitatibus Fratrum villæ à Sereniss: Reib: Sigismundo Tertio & Vladislao Quarto donatæ euiternæ sunt. Quorum in Ordinem candorem & beneuolentiâ Dñs remunerare dignetur. Habet Curam animarum Conuentus ille.

CONVENTVS CZARNOBILENSIS.

Czarnobilum erat quondam Regia Ciuitas, & militibus per plateas pro meritis concessa. Demum facta est hæreditas Nobilium DD. Sapiëhorum. Nuncupatur Czarnobylum à confinio Albæ & Nigræ Russiæ, mediat enim inter vtramq; Russiam. Ad fluuium Prypiec fundata est, nec inualidum est propugnaculum. Anno Conuentus ibi stetit fundatus à Generoso D. Luca Sapiëha, & suâ Consorte Kmicianka. Cum enim esset hæredissa prædicta Ciuitatis, ceu Successor DD. Kmitarum, quibus Rex Czarnobilum dedit, post demortuum filium suscepit in hæredes Ordinem Prædicatorum, quem etiam vna eum marito ibidem fundauit. Inscrisit summam triginta millium florenorum in certis villis, atq; ex Arce aliam summam Quingentorum florenorum quotannis prouentuum cum certis mensuris, filiginis, tritici, millij & vasorum aliquot mellis. Modernus Successor Leonis Sapiëhæ Palatini Vilnensis filius, Supremus Succamerarius M. D. Lithuanix, limites, aliaq; securitatis gratiâ cum prædicto Conuentu finiuit. Modo ex Capitulo Lubartouien ad conformiorem Constitutionum obseruantiam est determinatus. Alere potest 24. fratres. Fundatores prædicti Conuentus ibidem in Domino requiescunt. Initia huius Conuentus (per P. F. Samuelem Priuorscensem Præd. Gñalem, qui religiosæ vitæ obseruantissimus fuerat) stabilita sunt.

CONVENTVS LVBARTOVIENSIS.

Lvbartouia est spectans ad duos Episcopatus, ad Kijouiensem & Lu-

& Luceoricensem. Fluctus enim Secaris per mediam Ciuitatem, Arcem cum sua parte ad Palatinatum Luceoricensem pertinere facit, Ecclesiam verò Ordinis nostri ad Palatinatum Kijouiensem adiungit. Quapropter Conuentus illius Priores ob Sacramentorum administrationem ab utroq; Episcopo expositionem petunt. Hic ob solam administrationem Sacramentorum in Luceorien: Episc. Locum Lubartou: vocauit, ob fundatum verò Conuentum in parte Palatini Kijouienfis in Episcopatu Kijouienfi Conuentum fundatum statuo.

Anno 1634. Februar. 22. fundatus ab Illustrissimo D. Stanislao Comite in Wisnicz Lubomirski Palat: Russiæ, Capitan: Sendomir: Sepusiæ, Zatorij, Krepiciæ, Białocernouiæ. &c. Consensus Episcopi Kijouien: Boguslai Redoszycki Boxa, Abbatis S. Crucis, Fundatio in Kuiknce villa, & in censu ex molendino. Alit FF. 15. Nunc Capitulum celebratum pro Diffinitoribus ad Capitulum Generalissimum Romæ 1644. celebrandum.

CONVENTVS ADAMGRODENSIS.

STudio & vigiliâ A.R.P. Stephani Chmeler Prouincialis Russiæ Generosus D. Adamus Korczewski in propria hæreditate fundauit prædictum Conuentum cum consensu Illustrissimi & Reuerendissimi D. Episcopi Kijouienfis Alexandri Sokołowski, Abbatis Tremesnenfis, Die 27. Maij. Anno 1641. Introduxit Fratres de mandato Reuerendiss: R. D. Martinus Symon Chrosciatinens. 12. Febr. 1643. Habet Ornatum Ecclesiæ & Sacrarij competentem. Prioratus in Capitulo Lubartouien: erectus & institutus. Prior primus P. F. Cyprianus de Kulikow, fundatio in censu decem millium florenorum & prædio manet.

CONVENTVS ZYTOMIRIENSIS DESOLATVS.

ANtiqua Ducum quondam Russiæ munitio ad fluuium Teterow. Meminit illius Cromerus lib: 5. fol: 252. dicens: Vitoldus Kijouiam & Zyromiriam munitiones capit, & Skirgelonem quem Rus-

quem Rufforum Monachus intoxicato poculo inuitatum in prædium tum venationi operam dantem è vitâ sustulit. Hic erat fundatus Conuentus rectâ coniecturâ à S. Hyacintho. Nam Priuilegium Fratribus concessum à Ducibus reperitur Vilnæ. Cura A. RR. PP. Prouincialium, qui modo recenter de fundatione notitiâ acceperunt, excitabitur Conuentus, atq; Christifidelibus ibidem cum Fratribus quietem habentibus, porrigere suffragia orationibus non denegabunt. Est Ciuitas, in qua Nobilitas Kijouiensis sua Comitâ peragit.

CONVENTVS OWRVCENSIS.

A B antiquo à S. Hyacintho fundatus erat in hâc Regali Ciuitate Conuentus, sicut iterata concessio ab Episcopo Kijouienti exprimit. Erat namq; ex præcipuis Russiæ munitionibus Owruicum. Excitarunt postmodum Anno 1628. Patres multorum benefactorum consensu & intercessione ad Episcopum, præcipuè Lucæ Witowski Pocillatoris Kijouiensis, sicut Illustrissimi & Reuerendiss: D. Episcopi Kijouiensis Alexandri Sokolowski literæ declarant. Cura A. R. P. Prouincialis Damasceni Magistri initia sumpsit, incrementa RR. PP. Priores fecerunt. Regia Maiestas Sigismundus Tertius ad cessionem & intercessionem Samuelis Laszcz Capitanei Owruicensis agrum donauit Conuentui. Alia sacra Eleemosynâ acquirunt, manent ibi sex Fratres. Nunc Administratur Præfecturæ est Illustr: D.

Habent Ecclesiam ornatam decentem, & sacrarium apparatus Ecclesiasticis & argentario commodè prouisum. Magna laus Prouinciæ antiqua recuperare stabilitur.

VICARIATVS NIZYNENSIS.

R Egia est Ciuitas, in quam Regiâ Authoritate Fratres conuocati, sed post decessum Serenissimi Regis Sigismundi Tertij dilata fuit prouisio. Illustrissimi Administratores prouident Eleemosynis concessio prædio ad seminandum competentî. Necessaria est

saria est ibi Ecclesia, tùm ob milites sæpiùs ibidem & circumcirca hybernium peragentes, tùm ob Schismaticos plurimos ibidem degentes, tùm agrestes Catholicos in sylvis circa ferri materias, cineres aptandos, venationes exercentes, picemq; fumigando latitantes. Est ipsis quoq; commissa cura animarum. Manent ibi 4. Fratres.

VICARIATVS KODACENSIS.

VVLADISLAVS Quartus Serenissimus Rex eiusmodi Conuentum in Kodak fundauit. Cùm enim sæpiùs rebelles Kosaci in Turciam per Boristhenem descendentes pacta stabilita & iurata inter Othomanicum Imperium & Poloniae Regnum, depopulationibus & incendijs disrumpere, bellaq; concitarent, Senato consulto Rex præsidium in Kodak, hoc est ad prima Cataphracta Boristhenis moniuit, atq; Germanici exercitus nostriq; octingentos præfecit. Irruperant Kosaci per suum Sulimam in præsidium, & nedum ibi occisus fuit militum Præfectus Marianus, sed etiam bellica præsidia sublata fuerunt, sed luit poenas vitæ Sulima. Iterum postquam Kosacos rebelles ad Zumeyski Campiductor Regni Nicolaus Potocky compescuit, Supremus Dux Exercituum Stanislaus Koniecpolski in personâ descendit ad Kodacum, & cognitâ re plurimum proficuâ Reip: ibidem præsidium constituit firmavitque. Venerant Nostri fratres vna cum Zoltowski, qui illius Locigubernator assignabatur, Die ergo Dominico extructâ Capellâ per noctem dederunt signum campana ad deuotionem, Audiuit Supremus Dux, venit in Ecclesiam & Patres Ord: Nostri inchoarunt Sacrum cantatum de B. V. MARIA. Gaudeamus omnes in Dño. Perfusus lætitiâ Supremus Dux, gratias cum fletu Domino egit, & promouere ibidem Cōuentum disposuit. Recommendatos Patres vt habuit Sereniss: REX VLADISLAVS concessit locum, terras, & milites septingenti quolibet Mense tres grossos concesserunt. Quapropter in Priuilegio Regio dicitur.

Cum

Cum verò viri Religiosi spontaneâ mundi abdicatione ad propagandum Dei honorem curamq; animarum faciendam, tum pietatis zelo, tum doctrinæ excellentiâ, tum vitæ exemplo plurimum valeant, facile addicti sumus, vt Sacrum B. DOMINICI Ordinem & vitæ sanctimoniam & virtutum exercitijs & doctrinæ grauitate, prædicationum felicitate specialiter tamen in nostris latè patentibus Russiæ Prouincijs Schismaticæ dismembrationis à Romanâ Ecclesiâ, pro quâ (vti veri S. Hyacinthi Odrowaszcis pedibus vastissimum fluuium Boristhenem calcantis filij & imitatores) sanguinem, vitam, bona, & domicilia sua vberiore in cælis retributionem expectantes, satis liberaliter effundunt extirpatione, vnionis cum eadem Ecclesia promouendæ propagatione, gentilium superstitionum & maxime Machometanicarum eradicatione, Fideiq; Catholicæ plantatione, & plurimis in Ecclesiâ Dei ad salutem animarum meritis, ipsa deniq; vetustate celebrem ad Supplicationem Religiosi Patris Stephani Chmeler S. Th. Baccalaurei Prouincialis Russiæ totiusq; Ord. Prædicatorum S. Dominici per suum Syndicum apud Nos interpretem fundandum duximus, fundamusq; in eo loco vbi nunc Patres præfati sedem suam fixerunt, Capellamque ad diuina celebranda erexerunt in monte inter duos valles vulgò Balki appellato cum toto monte prout se circumferentialiter continet in latitudinem & longitudinem, nec non horto in valle, quæ incipit à portâ cæpestri dicta Kryłowska & tendit ad Boristhenē, tum & area dicta Ostrow Kozacki inter Boristhenē & Kudaczka fluuios sita. Vt autem prædictis PP. meliorē viuendi rationē prouideremus, eisdem fundos certos inter fluuios Sura & Wolniska sitos pro locandis colonis ita latè & longè, prout inter præfatos fluuios ipsa latitudo fundi extrat cum libero vsu, fructu, & piscatione libera in eisdem fluuijs circa præfatos fundos ex vtrâq; parte meatibus damus & largimur, eidemq; Conuentui Kodacensi applicamus & incorporamus, libertatibusq; & immunitatibus S. Romanæ Ecclesiæ adiungimus & adscribimus. Quæ quidem bona prædictis PP. à Nobis donata & incorporata prædicti PP. cum

omnibus agris, pratis, syluis, nemoribus, fluuijs, fluminibus; lacubus, stagnis, piscationibus, venationibus, mellificijs, tum & liberam locatione subditorum ex colonis in eisdem fundis, eorum demq̃ subditorum censibus, laboribus, Boarijs, decimis, ouium, suum, tum & ædificatione molendinorum in littoribus eisdem fundis præfatorum PP. proprijs adiacentibus cæterisq̃ omnibus fructibus, prouentibus, commodis, obuentionibus & redditibus vniuersis qui nunc sunt & in posterum humanâ industriâ excogitari poterunt pacificè tenebunt & possidebunt, & iuxta S. R. E. Ordinis sui præscriptum vti fruuntur & potentur, alijsq̃ prærogatiuis Ordini suo, de lure & consuetudine competenter gaudebunt. Quæ omnia suprascripta hucusq̃ firma & valida esse volumus, quousque de fortalitiõ ac propugnaculo Kodak à nobis & Republica aliquid certi statutum & decisum fuerit.

Creuit Ciuitas, aucta est deuotio, Imago B. V. dotata & ornata, suppellex Ecclesiæ adiuncta. Alit nunc quatuor Fratres. Sepultus ibi Fr. Nicolaus Zegota Vicarius secundus. Erant primi ex Ordine in illo loco A. R. P. Magister Fabianus, & R. P. F. Marianus de Iassiska modernus Regens. Sepultus est ibi Promotor Ordinis primus & Administrator Militiæ Dominus Zoltowski.

VICARIATVS SOCOLOVIENSIS.

Generosus D. Stanislaus Tyfzkiewicz Pincerna Palatinatus Kijouiensis in propriâ hæreditate Sokółow 1643. Ordinē fundauit. Vt verò sine distractione valeant quotidianas Deo referre laudes in prouisionem Fratribus assignauit villam cum omnibus prouentibus. Addiditq̃ue alios iteratis vicibus. Est fundatus Conuentus inter medios Arianos & Schismaticos. Alere potest 12. Fratres, quandoquidem omnia ad Sacrarium & Ecclesiam pertinentia ab ipso fundatore prouisa fuerunt.

LOCVS CIRCASENSIS OBLATVS.

Est Regia Ciuitas atque Magnorum virorum Præfectura semper fuerat. Nunc ipse Campiductor Regni & Palatinus Nicolaus Potocki administrat: Sedes quoque Cosacorum est, atque optimos milites ab antiquo è Circasiâ in hâc Duces Exercituum colligebant, continet enim vltra duo millia ædificia & domos. Sernicius in descriptione Urbium Regni adnotauit: Tradunt inquit Circasios reliquias esse Cimbrorum, quos Homerus Cymerios vocat. Nomen apparet affine esse. Mulieres ac viri apud illos belli munia exercebât. Distat à Kijouia iuxta Regios lustratores 15. milliaribus. Meminit Circasiorum Cromerus sub Anno 1392. quod munitionem ipsius & Suinogradi skirgello quem Kijouiens. Vitoldus præfecerat diruperit. Anno igitur præterito 1643. Fide Catholicâ illustrare suam Præfecturam desiderando Illustrissimus D. Nicolaus Potocki Palat: Bracław: & Campiductor Regni, inuitauit Ordinem ad suscipiendum locum, consensum præbuit R. P. Generalis præcipuè quod nouiter eadem Ciuitas Tribuni Cosacorum Nobilium & Catholicorum fuerit constituta sedes. Cæpit nunc Conuentus sua initia stabilire, Dominus ex alto coronabit intentum Prouinciæ optimum & mouebit Regiæ Maiestatis pijsimum cor ad fundandû & prouidendû Cōuentui.

IN EPISCOPATV VILNENSI.

Sclouensis Conuentus in Alba Russia in Ditione Illustrissimorum DD. Chodkieuiciorum, ab Illustrissimo Domino Palatino Trocensi Capitaneo Borisouensi, Alexandro Chodkiewicz fūdatus Occasio foundationis quoddam votum. Cū enim in Italiam iter ageret, ad fluium in periculum vitæ incidit, vbi votum fecit se fore Religiosum S. Dominici: Absolutus à voto vt fundator Ordinis prædicti existat, conditionem suscepit. Vt redijt ergo in patriam quia parentes habuit hæreticâ labe infectos, post decessum parentis eiecit Ministros Caluini & eandem domum in Ecclesiam Catholicam conuertit, atq; Ordinem Sacrum Anno 1619. ad illam fundauit, titulus Ecclesiæ S. Thomæ Aquinatis. Confuudatrix erat de Familiâ Corniaktorū Catharina Illustriss: Consors maxima fautrix bonorum Religionis, quæ demum Ducis in Wisniowiec Ianuslij in Matrimoniu copulata, in Capella B. V. Mariæ Leopoli sepulturam elegit, signum benedictionis diuinæ in propagando Conuentu & Religione sacrâ hoc anteceffit. Dum post Votiuam solemnem cum Sanctissimo Sacramento processionaliter inducerentur Fratres in extructum Monasterium de consensu Illustrissimi Episcopi Vilnensis Eustachij Wołowicz, turma perdicum in loco illo insolitarum aduolauit, in mediam Ciuitatem Szkłow atq; ad fratrum manus cecidit. Asseruantur aliquot plurimo tempore in Conuentu ceu signa optimi hominis. Primus Vicarius fuit in illo loco Fr. Cellaus de Præmislia S. Th. Baccal. Est modo Conuentus ille Ca-

ille Caput Nationis, nam ceteri Conuentus in Alba Rus-
siâ ab illo initia & incrementa sumpserunt. Erectus Cō-
uentus in Prioratum Anno 1622. Foundationi adiuncta
est Parochia per Sanctissimum D. Papam Paulum Quint-
um de consensu Capituli Vilnensis ex tribus millibus flo-
renorum intratæ & prædiorum fructibus alit Fratres vi-
ginti quatuor. Habet Nouitiatum & Lectorem Philoso-
phiæ. Sacrarium decenter apparamentis ornatum. Inter
hæc est Calix cum patinâ ex auro puro. Argentaria alia
Ecclesiastica sufficiens. Campanas habet grandes, ideo
obligantur nobis conciuēs ad solemnitates denuncian-
das sonitu campanarum. Iam ex lapide exurrexit medium
Ecclesiæ, & reliqua Deo iuuante completa manebunt.
Successor Illustrissimi Fundatoris Illustrissimus & M. D.
Hieronymus Sieniawski, Procopij Sieniawski Vexilliferi
Regni filius, qui prænominati Domini Fundatoris, Illu-
strissimi filiam ex Sieniawska natam consortem habuit,
atque ex illâ Hieronymū filium suscepit. Sclouiæ sepultus
quiescit fundator Illustrissimus. Filius verò illius Leopold:
in Capel: B. V. Mariæ, vbi illorum quoque sunt effigies.
Habet Bibliothecam magnam præcipuè in historiâ & pro-
fanis libris, quam ipse Fundator Illustrissimus de Mysf v-
bi conseruabatur, transtulit Sclouiam & Conuentui dona-
uit, alijs comparatis plurimis libris ad Theologiam perti-
nentibus. Insuper habet Imaginem B. V. M. magnis votis
illustratam, quam etiam idem pius fundator in Capellâ
Arcis Mysensis reuerenter obseruabat, cæcus enim qui-

dam ibi orando visum receperat, ceu quibusdam miraculis ibidem claram, & dæmoniacus liber remanserat. In itinere dum à me deducebatur in præsentia Illustrissimi fundatoris Sclouiam, ad loca difficillima onerato curru transmeando, & equi fortes fiebant, & locus solidus fieri videbatur, qui leuioribus quadrigis itineris difficultatem pariebat. Neq; erat qui Excellentiaë Imaginis B. V. Mariæ id non adscriberet,

CONVENTVS MINSCENSIS.

ANtequam Fratres Nostri ab Illustrissimo D. Fundatore Sclouienfi in Albam Russiam deducti fuerant, iam in Minsco Regalis Ciuitate è Conuentu Vilnensi Ordinis Nostri fratres præoccupauerāt locum. Quibus Illustrissima D. Sophia relicta vidua post mortem mariti D. Christophori Słuszkza Palatini Vendenfis, filia Illustris-
D. Zawisza Thesaurarij M. D. Lithaniæ certas areas emit, & in possessionem inscripsit. Sed quia ad limites Prouinciæ Russiæ spectabat Minscum recesserūt Patres Vilnam ex Conuentu & Prouincialis Russiæ recepit locum. His Illustrissimus D. Petrus Tyfzkiewicz Palatinus Minscensis alias comparauit areas, atq; ædificationem Ecclesiæ & mansionis fratrum dextra manu extitit. Inchoarunt ex lapide iam ædificare Ecclesiam, sed ignis qui totam Ciuitatem Anno sustulit incepta perturbauit. Ex mille florenis certæ intratæ alit 12. fratres. Post cōflagrationem præcipui benefactores sunt Illustrissima D. Anna
Marcel

Marcella Ducis in Korec filia, primo Nicolai Chlebowicz Castellani Vilnensis, demum Ioannis Rakowski Palatini Witepsensis relicta vidua, R. D. Iacobus Paczewicz Parochus Orszanensis, Illustrissimus D. Georgius Zawisza, &c. Ecclesia est tituli S. Thomæ Aquinatis. Ad Vilnensem Episcopatum pertinet Conuentus Stolpcensis cum reliquis vt infra.

IN EPISCOPATV SMOLENSCENSI.
CONVENTVS SMOLENSCENSIS.

INitia Conuentus Smolēscensis post recuperatum à Moschis Smolenscum à Sigismūdo Tertio Serenissimo Rege habuit. Nam dum Præfectus Smolenscis Illustrissimus D. Iacobus Potocki hæres in Iezupole declaratus à Serenissimo Rege fuerat. RR PP. qui Illustrissimo D. ad obsequia spiritualia fuerant A. R. Pater Marianus Magister de Krepicia & Pater Sigismundus, iam enim tertius Pater Raymundus ibidem obierat in castris desolatam Russorum Ecclesiam intra muros ligneam ad peragendū sacrificium tremendum assumpserunt, vbi imagines, campanas & alia spectantia ad pietatem & religionem adoptarant. Sed quia mors Illustrissimi Præfecti D. de Potok compulit A. R. P. Mariānum cum Busco in Pocuciam recedere: vnicus Pater Sigismundus altero anno descendit Leopolim, vt initia firmarentur aliquibus fratribus. Sed distantia loci & initia Congregationis retardarunt. Iterum postquam deducti Fratres Sclouiam locus amissus recuperatur per R. P. Ceslaum Præmissi: Baccal. Sed dum
forma

forma Ciuitatis aptaretur in locum decentiorem translati fuerunt. Erectaq; est Ecclesia tituli S. Hyacinthi Confessoris. Serenissimus Rex Sigismundus Tertius, & postmodum Vladislaus Quartus prouisionem Cōuentui pro Fratribus determinauit, vt alere possit commodè fratres viginti. Habet illa Ecclesia Imaginem B. V. Mariæ, quam Patriarcha Moschorum in Ecclesiâ primâ sui ritus reuerenter colebat. Quæ dum in Ecclesiâ primâ Ordinis Nostri per A. R. P. Marianum Krepic. tunc Lectorem collocata fuerat, maximam deuotionem in populo concitauit. Translata verò ad alteram Ecclesiam multis miraculis coruscat atque votis resplendet. Collecta sunt miracula & conscripta, quæ cœu realis introspector Illustrissimus & Reuerendissimus D. Episcopus Smolenscensis Petrus Parzewski subscripsit manu propriâ, & typis mandanda declarauit. Quiescit in eo Conuentu optimæ memoriæ Prior Ioannes Damascenus Magister, ante Prouincialis & Conuentus S. Mariæ Magdalenæ Leopoli erecto & promotor.

Serenissimus Rex Vladislaus Quartus post reportatam victoriam de Moschis ad Smolenscum, recta venit ad Ecclesiam Prædicatorum, & coram Imagine B. V. humiles reddidit gratias, mandauitq; vt Capella è lapide erigetur, & tanta victoria in Argenteâ tabulâ, quæ mille florenos constaret describeretur, & ibidem appensa maneret.

CONVENTVS STOLPCENSIS.

Hi Conuentus sequentes pertinent ad Episcopatum Vilnensem.

Stolpce est Oppidum Illustrissimi DD. Alexandri Stuszkæ armorum Ostioia Palatini Trocensis, ad fluuium Niemen situm. Qui quidē fluuius vt refert Dlugossius originem habet à syluis & paludibus Oppidi Ropet, sed ad Castrum Prussiae Ragnetum scinditur in duos alueos, quorum vnus versus Liunioniam decurrit, & cognominatur Rossa, alter verò Prussiam versus & appellatur Iilia, tandem ad Castrum Memel in lacum ex Oceano deriuatū infunditur. In hoc Oppido fundatus est Couuentus Anno 1621. ab Illustrissimo D. Alexandro Stuszkæ Palatino Trocensi, nunc & Sophia Constantia Zienouiczowna Conforte sua. Locus dum eligebatur ad constituendam Ecclesiam & Conuentū, aduolauit Vpupa Avis, & deliberantibus an à dextris vel à sinistris oppidi locandum fuerit Dominicum cantu suo monstrauit Hic, Hic. Et ceu quodam bono omine motus Illustrissimus fundator ibidē determinauit foundationis mentem. Erat primitus Ecclesia extructa ex ligno Curæ A. R. P. Symphoriani Magistri, & perpulchrè adornata Imaginibus, Organis, & apparatus Ecclesiasticis magni pretij, & argenteria Ecclesiastica ab Illustrissimis fundatoribus, sed postmodum idem Illustrissimus Fundator ad Magnificam prouisionē quam penē in dies adauget erexit Ecclesiam è lapide præclaro sumptu & splendidâ formâ. Ex prouentu à decem millibus atq; ex prædio & villâ, molendino & lacubus, a-

lere potest decenter duodecim fratres. Illustrissima fundatrix, cuius anima in Domino quiescit sepulta est ante extructam è lapide Ecclesiam in Koualoufciensi Ecclesiâ, ubi etiam dilectus primogenitus suus Deodatus sepulturâ congaudet, sed breui ab Illustrissimo D. Fundatore transferenda corpora in Ecclesiam mouebunt fundatos Fratres ad spiritus erigendi in cælum gratiam atque satis faciendi pro dignissimis magnisq; sui Fundatoribus promptitudinem. Conuentum quoq; idem Illustrissimus Fundator ob euiternæ memoriæ speculum atque pietatis declarandæ exemplar è lapide erigere adiunxit animum, cui Omnipotens ab alto ea concedere cum nouâ sponsâ dignetur, quæ ab intimis præcordijs sibi à Domino exoptulant. Sepultus in hac Ecclesiâ nouâ Prior illius loci Frater Fabianus Præmiss. S. Th. Magister eximius Prædicator, & quondâ Prouincialis noster, & antea Socius Diffinitoris ad Capitulum Vlyssponense, cui Dominus sit misericors.

CONVENTVS OSTROVNENSIS.

OStrowno Oppidum est Illustrissimorū DD. Sapiehorum, in eo Conuentū Ordini 1621. Illustrissimus D. Alexāder Sapieha Capiraneus Orszanensis, Czeczernensis, Propoiscensis, Dapifer M. D. Lituaniæ fundauit. Habet Ecclesiam ex ligno constructam, & Conuentum optimè dispositum, Sacrarium cum argentaria & apparamentis eximiè dotatum retinet. Ex tribus villis Horodno, Biała, & Porzéc, atq; ex legatâ summâ à Magnifico D. Stanislao Czaplicki quinque millium florenorum alit competenter 15. Fratres. Est locus segregatus ab Oppido ceu quoddam Eremitorium, quocirca pijs religiosisq; occupationibus maximè dispositus. Præcipuè cum & prouisio sit sufficiens, & flui-
uius

uius versus Rîgam defluens, commodè cætera necessaria ad vi-
ctum subministrare valeat. Sepulti sunt ibidem Illustrissimi Fun-
datores Nostri Deodatus Sapicha, & Heduigis Chodkieuicij filia,
& soror moderni Palatini Vilnensis Christophori Chodkiewicz.

CONVENTVS NOVOGRODENSIS IN M. D. LITHVANIÆ.

ERat in hac Regali Ciuitate ab antiquo Conuentus Ordinis
fundatus. Nam inde Fratres cum Ducibus Lithuaniae Cori-
atouicijs venerunt in Podoliam, atq; in Smotrzye & Czerwono-
grod Cōuentum fundarunt, quod ex Priuilegio Smotricensi con-
stat. Sed quia diuersis bellis inter Duces Lithuaniae & Mendo-
gi posteros attrita Ciuitas, in dispersionem plurimos abire coegit,
etiam Conuentus Prædicat: desolatus, & demum annihilatus fu-
it. Demum Circa Annum 1630. renouari capit Conuentus per
A. R. P. Mag: Symphorianū, cui concessit Eustachius Wolowicz,
Episcopus Vilnensis erigendi licentiam. Illustrissimus D. Chri-
stophorus Chodkiewicz Præfectus Stabuli Regis in M. D. Lith-
uaniae modò verò Palatinus Vilnensis singularem diligentiam
adhibuit, in erigendo Conuentu, atq; propriam aream cum aedi-
ficio donauit Fratribus, aliaq; subsidia victus & vestitus submini-
strauit, demum certos fundos in oppido cum incolis adscripsit,
certæ intratæ colligit mille florenos. Alii Fratres duodecim.
Habet Ecclesiam ligneam decenter constructam. Ordinatu quo-
que Ecclesiæ & apparamenta tenet competentia. Extat memo-
ria antiqui Conuentus in Actis Capituli Varecen. Anno 1468.
vbi assignantur fratres ad Nowogrodensem Conuentum. Bzo-
uius in Propagine. fol. 27.

VICARIATVS RZECZYCENSIS.

REGalis est Ciuitas Rzeczyca, Conuentus Ordinis fundatus
in illâ operâ Illustrissimi D. Alexandri Stuska tunc Castel-
lani Minscensis & Capitanei Rzeczycensis. Est Ecclesia de ligno
eximie erecta, cum decenti ornatu: Prouisionem habet benigni-
tate

rate Serenissimorum Regum, qui ad cessionem & postulationē Illustrissimi Capitanei certas villas Conuentui obtulerunt Sigismundi Tertij & Vladislai Quarti. Adest alia quoq; prouisio à Nobilitate collata ita quod in Prioratum erigi mereatur.

VICARIATVS ZEMBINE NSIS.

IN Palatinatu Minscensi in Oppido Ziembin est susceptus locus pro Conuentu sub Prouinciali R. P. Stephano S. Th. Baccal. Fundator D. Sakowicz

vna cum Consorte sua Tyszkiewiczowna filia Illustrissimi D. Palatini Minscensis Petri Posuit in foundationem villam & certos prouentus. Erexit Ecclesiam & Conuentum de ligno. Ornauit Sacrarium competenter. Alit Fratres 6.

VICARIATVS VITEPSCENSIS.

WItepskum antiqua Ciuitas plena Schismaticis furiosis, cuius incolæ Episcopum vnioni Ecclesiæ Romanæ aggregatum Iosaphatum Koncewicz Virum sanctum occiderunt. Nobilitas Ordini Sacro obtulit ibi locum, & erecta est Ecclesia, sed prouisio ex Eleemosynis acquiritur.

IN EPISCOPATV VALACHIAE MINORIS.

Cerethum est Oppidum in Valachia sub Palatino Iasensi, quæ nunc est sub potestate Turcicâ, ante erant Principes Valachici, sed discordes & contra Regnum mouentes bella, Turca deniq; suo sceptro subdidit. Erat antea Cerethi Episcopatus, sed post deuastationem translatus Episcopatus Bacouiam sub Episcopo Ceretensi Ioanne, qui simul erat Suffraganeus Cracouiensis & Vicarius super totam Ierusalem, & in Valle Iosaphat, Pænitentarius D. Papæ, & Confessor Regis & Reginae Poloniae, erat Superior tunc Anno 1403. Ioannes Ianitor Vicarius Generalis Podoliae & Valachiae Minoris Ord: Prædicatorum, qui Indulgentias datas Ecclesiæ Ord: S. Ioannis Baptist. super visitationē Corporalis miraculosa, omnibus Christi fidelibus 40. dierum præsentauit, & ad acta induxit publici Notarij; quas quidem Indulgentias

gentias idem Episcopus Ceretensis concesserat. Actum in Conuentu S. Nicolai Ord: Prædicatorum Cameneciæ in Podolia, præsentibus Fratribus, Fratre Dominico, Fratre Petro, & Fræ Raschian Ianusz. Apparuerunt enim guttæ sanguinis in prædicto Corporali, quo plurimæ infirmitates curabantur, & plurimi votis oblati sanitatē & liberationem à morte & periculis reportabant. Apparuerunt autem guttæ eiusmodi 1391. Miracula plurima conscripta de Corporali prædicto referunt Acta in Archivo Leopoli. Quæ etiā examinata erāt Cameneciæ in Podolia per Notariū Publicum in præsentia R. P. Simonis Prioris Camenecē: Fr. Ioanne Raschian, Fratre Iacobo Sacristiano, Fratre Nicolao Petuini. Et ante hos per Inquisitionem Valachiæ Fratrem Nicolaum Boltberg manentem in dicto Cōuentu Ceretensi vsq; in præsens reperitur ita fons, quo certo die infra Octauas Corporis Christi congregantur infirmi, & dum bullit aqua, hauriunt infirmi, & sanantur abluendo vel bibendo. Ruinata fuerat Ecclesia per Cæcum Palatinum Valachiæ Bogdanum, quod ab infirmitate voto dato non fuisset sanatus. Nulla constat nunc de tanto Corporali mentio. Est vsq; modo desolata Ecclesia. Curabūt A.

R. R. PP. Prouinciales locum tam sanctum reducere in honorem & Religionis curam: Nam & fundatio amplissima in Pergameno reperitur Leopoli.

Fratres occisi à Tartaris, Turcis & Valachis in Russia.

Bernardus Archiepisc: Haliciensis à Tartaris secltus, & in ignem proiectus. Bzonius ex manu scripto Craconiæ Consistorio Leopoli. Sed quia fuit ante Archiepisc: fundatus, qui erant iam Anno 1317 fundati. Constat hunc ante Annum fuisse 1317.

Bernardus seu Bernardinus Archiepis: Leopoli. 1317. à Tartar-
is occisus, quem alij Sectum dicunt.

Prior Haliciensis Adrianus una cum Fratribus 26. ibidem
palis affixi. Bzouius in Thaumaturgo. Et alia scripta in Ar-
chiuo citant Leopoli.

Kijouie ad Boristhenem occisi à Tartaris Pater Albertus &
Pater Dominicus. Item 90. fratres ibidem Sagittis, gladijs, lan-
ceis, interfecti.

Zytomiriae 4. Fratres occisi. Nam magni nominis fuit Zy-
tomiria, & ibi à S. Hyacintho fundatus Conuentus fuit, vt aëta
Vilnæ testantur.

Stomysa Colonie 4. Fratres cum Priore suspensi à Valachis, sicut fama
fert vsq; in præsens, & locus demonstratur in Conuentu antiquo.

In Conuentu Trembo~~len~~ensi 8. occisos fuisse fratres testantur
aliqua scripta, sed ex Cathologo non adeo antiquo ad Calendas
affixo, legitur Ioannes de Præmisl. Prior Treboulens: à Turcis
truncatus 1501. Et Frater Matthias à Tartaris decollatus 1508.

Rubei Castri Stanislaus Prior cū Fratribus à Valachis suspensus.
Et alter Prior 9. annis in Captiuitate detentus fuit.

Novogrod: in Lituania 6. Sacerdotes horas decantantes occi-
si, vt aliqua notata referunt.

In Podkamienie occisus à Tartaris Urbanus, ante verò Prior
cum quibusdam Sacerdotibus, vt ibidem notata referunt.

In itinere occisus Frater Zacharias Vicarius Prouinciæ Prior
Potocensis.

Eadem incursione occisus Pater Frater Valentinus.

Ex Cōuentu Lubartou: Occisus Pater Frater Vitus à Moschis.
 Pater Athanasius Pr. G. à Tartaris in Valachia occisus.
 Frater Benedictus Conuersus ibidem occisus. Frater Valen-
 tinus in incursione Tartarica, ad Leopoli occisus. P. Valentinus
 Choloiewski occisus à Tartaris. Fr. Thomas occisus à Tartaris.
 Fr. Crispinus Conuersus occisus à Tartaris.

Quid dicam de Conuentu Sniatinensi toties vastato à Tarta-
 ris & Valachis.

Quid de Ourucensi antiqua Fundatione S. Hyacinthi, hos
 alios in cælo fundatores videbimus.

Fratres in Captiuitatem, Turci- cam, Tartaricam & Moschouiticam deducti.

A. R. P. Ambrosius Lector post Prouincialis, qui moriendo in
 Prouincialatu astantibus dixit, quilibet pro se in Curia Re-
 gis, puta respondebit.

Pater Seruatius ad Tartaros missus, post vel in Captiuitatem
 ductus vel occisus. In Valachiam missus ab Ordine, & ab E-
 piscopo loci fuerat.

Pater Paulus ex triremibus liberatus per Oratorem Poloniae,
 & Constantinopoli mansit plurimo tempore, demum liberatus.
 Pater Prothasius Constantinopoli multis annis
 mansit.

Frater Albinus qui ibidem vel obijt, vel viuit.

Frater Archangelus cum Vicario Prouinciæ in Captiuitatem
 deducitur. Pater

Pater Valerianus Prædicator Generalis ibidem obiit.

Pater Vincentius Swiedźzieniowski Pater Generalis. *Prædictus*

Inter hos eandem Captiuitatem perpeſſus fueram in Crym Tartarorum. sub Gaſparo Palatino Valachia Domino auxiliante eliberatus.

Pater Nicolaus Prior Nouogrod. Seueriæ à Moſchis in Captiuitatem ducitur ſimul cum Fratribus Patre Romualdo, Sebastianiano, & Fratre Stanislao.

Pater Marcellus à Coſacis rebellibus captus, ſed poſtea liberatus

Pater Iſaias, Frater Auguſtinus Conu.

Pater Raymundus S. Th. Baccal. à prædonibus vulneratus.

Pater Hilarius ſenex, ſpoliatus & vulneratus.

Pater Iacobus ſenex à prædonibus ſpoliatus, ligatus.

Pater Melchior Præd. Generalis ſpoliatus, percuſſus.

Pater Chryſoſtomus tranſfixus Sagitta. Pater Felicianus de Pultowa.

Pater Cyrillus Lector percuſſus pluries, & ſpoliatus.

Pater Valerianus.

Pater Iſaias de Leopoli qui poſtquam poſt duos annos redijt officium Prioris habuit. Eſt liberatus à Cantimiro per Raguſcos.

PP. Diſcalceatorum Conuent: cura.

Pietas & Miſericordia Fratrum

obedientia Fulſa.

A. R. P. Fabianus pro eliberatione P. Ambroſij poſtmodum Prouinciæ

Prouincialis curauit, & sese in periculum exposuit pro liberando.

Pater Gabriel multoties Prior, curam subijt, pro eliberatione Captiuorum fratrum, & eleemosynas emendicabat.

Frater Paulus Conuersus pro benefactore quodam Ord. Prouinciae Domino Lozinski Captiuitatem Tartaricam subijt vltro, & post à Domino Caelorum liberatus fuit.

Pater Seruatius, ad Prædicandum gentibus & Christianorū consolatum in Valachia, demum in Tartariam sese contulerat, atque ab infidelibus in itinere occisus, quiescit in Domino.

FRATRES PIE DEFUNCTI IN RVSSIA.

A. R. P. Antonius Magister, de quo in Actis Tolofanis.

A. R. Pater Andreas de Leopoli Reformationis & promotionis Ordinis in Russia magnus Zelator. Nomē perpetuum sibi inter Fratres reliquit.

A. R. Pater Hyacinthus Bafzczyk Prædicator Generalis, qui in Abrutinâ Prouinciâ habitum Ordinis receperat, eandem reformationem introduxit in Russiam Abstinentiâ à carnibus in ieiunijs, & promotione Cōuentus Leopoli. (quem à lapide erexit) dies senectutis attingit. Anno ætatis Octuagesimo obiit.

R. Pater Adamus de Korab Prædicator Generalis in abstinentiâ, in Cilicijs, in orationibus, in curas animarum assiduus. Pauperum pater vocabatur.

A. R. Pater Leonardus de Houo Magister magnorum scrupulorū, qui nec alloqui, nec videre mulierem potuit.

Totus in libro, meditatione, prædicatione, lectione, Observantia religiosæ vigilantissimus custos.

R. Pater Iosephus suo exemplo, deuotione, religiosâ vitâ magnos in se conuerterat viros. Ad cuius deuotionem Iesupoli, Bari & Czartkouia Conuentus erecti à fundatoribus.

A. R. Pater Damascenus Magister maximi zeli in promotionem fidei incendebat, nihil curans mundi splendor. Erexit Conuentû S. Magdalena Leopoli sua vigilantia & cura, Incedebat constrictus catena ferrea, quæ post obitum eius in lumbis eius reperta est. Obijt peracto sacrificio solenni ad diem S. Francisci Smolensci.

R. Pater Ignatius. Qui dum cæcus factus esset post labores in confessione & promotione loci desolati in Podkamienie, nunquam tamen preces intermisit, nec diuinum officium. Attentus semper Confessioni audiendæ. Obijt cantando: Per tuam sanctam Resurrectionem.

R. Pater Bartholomæus Præd: Gñalis eximius in Religionis negotio multos pertulit labores, semper in choro, semper in deuotione. Etiam dum per plateas iret Officium Defunctorum vel Rosarium recitabat.

R. Pater Samuel de Przeworsko nunquam carnes edebat, Cilicia non dimisit, in orationibus continuus, infomes noctes ducens Dño offerebat preces. Leop: sepultus.

R. Pater Melchior de Drohobicia obseruantissimus Prior. regularis disciplinæ amans, simplici habitu delectatus. Choro & deuotioni deditus. Bari Prior occubuit.

FRATRES ILLVSTRES IN PROVINCIA RVSSIÆ.

A. R. Pater Iſaias Magiſter pluries Leopoli Prior. Obſervantiæ religioſæ amator, nomen ſuum memoriæ poſteriorum celebre reliquit.

A. R. Pater Magiſter Antoninus de Præmiſſia eximius Prædicator & reſormator vitæ religioſæ poſt firmatam Congregationem, & Prouinciā Ruſſiæ Scripſit librum de Roſario B. V. Et de vtilitate Eccleſiæ & Ordinis proſectu per diuiſionem, Et aliquas Conciones. Leopoli quieſcit.

Pater Hyacinthus Baſczyk P. Gen.

A. R. Pater Lucas de Leopoli Magiſter, temporibus ſuis non habens parem Prædicatorem. Libri in Bibliothecâ Leopoli teſtantur vtrum affixum ſcripturæ in Domino quieſcit.

A. R. Pater Chriſtophorus Præmiſſienſis clarus prædicatione, & ceu tuba ſonora. Ad illius vocem prædicationis Palatinus Ruſſiæ Goſki Conuentû Czartkouiæ cum muratâ Eccleſiâ fundauit. Ibidem quieſcit.

A. R. Pater Viſtorinus Magiſter Buſceniſis, qui tribus donis à Domino ſibi conceſſis mereri deſiderauit. Erat enim Theologus. Hinc Regens & Prædicator. Hinc Præco Dei. Erat Organarius, hinc decus Eccleſiæ meritò fuit. Diſputabat publicè multoties & priuatim per annos tres cum Arrianis dum eſſet Prior Lachouiſenſis.

Reliquit scripta Controuersiarum. Fuit Prouincialis.

R. Pater Vincentius Duchna Leopoliē. Extant ipsius scripta in Physicam & Metaphysicam.

A. R. Pater Magister Marianus Krepicēsis. Fuit Regens, Prouincialis, & Diffinitor Mediolanē Capituli. Extāt illius scripta in Theologiam & Philosophiam. Obiit Leopoli.

A. R. Pater Symphorianus de Szczercz. Erat Regens & eximius Prædicator, in multis locis Prior, qui Cōuentū Iesupoliē & Constantonouiē à fundamentis erectum complendos alijs reliquit. Obijt in Vinnicensi Cōuentu Prior.

A. R. Pater Magister Ambrosius in prædicatione clarus. Diffinitor ad Capitulum Bononiense. Prior multoties. Obijt Leopoli Prouincialis.

A. R. Pater Gabriel de Drohobicia. Optimus Theologus & Prædicator. Erat Diffinitor ad Capitulum Vlyssiponenſe & focius ad Bononiam. Obijt Bari.

R. Pater Reginaldus Præd : Generalis, qui Conuentū Kijouiensem à multis liberauit molestijs Iurium, & bona recuperauit amissa olim à Ciuibus & Ruthenorum Cœnobijs.

A. R. Pater Cælestinus Leopoliſa, Eximius Prædicator & Confessionibus secularium intentus. Erat Diffinitor ad Capitulum Tolossanum, & postmodum Prouincialis obiit. Est illius memoria quod ab Urbano VIII. Reliquias ex quibus est Altare Reliquiarum impetrauerit. Sepultus Leopoli.

A. R. Pater Magister Fabianus Præmiss. Prædicator insignis. Hic ratione Prædicationis habuit Magisterium. Fuit Prouincialis. Obijt in Stolpce. *est in opusculis Sanctitatis*

A. R. Pater Baccal. Dominicus Potocki. Qui in Prouinciâ nostrâ suscepto habitu & exercitio virtutum & literarum, in Italiam ad Studia missus à Prouinciâ fuerat. Deinde ad Poloniæ Prouinciam transijt. Erat noster postmodum Prouincialis, & in Officio mortuus. Optimus fuit Theologus. Obijt Ætatis 31. Anno.

R. Pater Cellaus Præmiss. Baccal. in prædicatione acceptus. Russiam Albam Conuentibus repleuit. Fuit socius ad Capitulum Tolosanum, Prior multoties, Potocij obijt.

R. Pater Raymundus Madrowic Baccal. Prædicator clarus, promptus & gratus, scripsit Cicadam Theolog. Obijt Regens, sepultus Mosticiæ.

Erant alij plurimi in prædicatione excellentes, quibus promotio Prouinciæ stetit, & numerus Conuentuum paucio tempore excreuit. Quorum Memoria in cælis viget.

Confirmatio Ord: Præd: S. Domini, facta ab Honorio III. Papa

Anno Christi 1216. Pontificatus Anno primo.

Honorius Episcopus Seruus Seruorum DEI.

Dilectis Filijs, Dominico, Priori S. Romani Tolosanensis, eiusq.
Fratribus tam præsentibus, quam futuris, regularem vitam,
T 2 professis

professis, Salutem & Apostolicam benedictionem. Religiosam
 vitam eligentibus Apostolicum conuenit adesse praesidium, ne
 forte cuiuslibet temeritatis incursum, aut eos à proposito reuocet,
 aut robur (quod absit) Sacrae Religionis infringat. Et ea propter
 dilecti in Domino filij, vestris iustis postulationibus clementer an-
 nuimus, & Ecclesia S. Romani Tolosanensis, in qua diuino man-
 cipati estis obsequio, sub Beati Petri & nostra protectione susce-
 pimus, & praesentis scripti Priuilegio, Communimus. In prin-
 si quidem statuentes, vt Ordo Canonicus, qui secundum Deum, &
 Beati Augustini, Regulam in eadem Ecclesia institutus esse di-
 gnoscitur, perpetuis ibidem temporibus, inuiolabiter obseruetur.
 Praeterea quascunq; possessiones, quaecunq; bona eadem Ecclesia,
 in praesentiarum iuste, & Canonice possidet, aut in futurum, Con-
 cessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione
 fidelium, seu alijs iustis modis, praestante Domino poterit adipisci,
 firma vobis vestrisque successoribus, & illibata permaneant. In
 quibus haec proprijs duximus exprimenda Vocabulis, Scilicet, lo-
 cum ipsum, in quo praefata Ecclesia sita est, cum omnibus pertinen-
 tijs suis. Ecclesiam de Prulliano, cum omnibus pertinentijs suis,
 villam de Cassenolio, cum omnibus pertinentijs suis. Eccle-
 siam S. Mariae de Lescura, cum omnibus pertinentijs suis.
 Hospitale Tolosanen. quod dicitur Arnoldi Bernardi, cum omni-
 bus pertinentijs suis. Ecclesiam S. Trinitatis de Lobens, cum o-
 mnibus pertinentijs suis. Decimas à Venerabili Fratre nostro, Fu-
 lione Tolosanense Episcopo, de assensu Capituli sui, vobis prouida
 & pia liberalitate concessas, prout in eorundem literis plenius
 continetur

continetur Sane noualium vestrorum, quæ proprijs manibus vel sumptibus colitis, siue de vestrorum Animalium nutrimentis, nullus à vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat quoque vobis Clericos, vel laicos, liberos, & absolutos, è seculo fugientes, ad Conuersionem recipere, & eos absque Contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, vt nulli Fratrum vestrorum, post factam in Ecclesia vestra professionem, fas sit, sine Prioris sui licentia, de eodè loco (nisi arctioris Religionis obtentu) discedere. Discedentē vero, absq; Cōmuni literarū vestrarū cautione, nullus audeat retinere. In Parochialibus vero Ecclesijs quas habetis, liceat vobis Sacerdotes eligere & Diocesiano Episcopo præsentare, quibus si (idonei fuerint) Episcopus curā animarū Cōmittat, & vt ei de spiritualibus, vobis verò de tēporalibus debeat respondere. Statuimus præterea vt nulli liceat Ecclesiæ vestræ nouas, & indebitas exactiones imponere, aut in vos vel prædictam Ecclesiam vestram, sine manifesta & rationali Causa, excommunicationis vel interdicti sententias promulgare. Cum autem Generale interdictum terræ fuerit liceat vobis clausis ianuis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis Campanis, suppressa voce diuina officia celebrare: Chrisma vero & oleam sanctum, Consecrationes altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Sacros Ordines fuerunt promouendi à Diocesiano suscipiatis Episcopo (si quidem Catholicus fuerit, & gratiam & Communionem Sacrosanctæ Romanæ sedis habuerit, & ea vobis voluerit sine prauitate aliqua exhibere) Alioquin liceat vobis, quemcumque malueritis Catholicum adire Antifistitem, gratiam, & Communionem.

munitionem Apoſtolicæ ſedis habentem, qui noſtra fretus auctoritate, vobis quod poſtulat is impendat. Sepulturam quoque ipſius loci liberam eſſe decernimus, ut eorum deuotioni, & extremæ voluntati, qui ſe illic ſepeliri deliberauerint (niſi forte excommunicati vel interdicti ſint) nullus obſiſtat. Salua tamen Iuſtitia illarum Eccleſiarum, a quibus mortuorum Corpora aſſumuntur. Obeunte vero, te nunc eiſdem loci Priore, vel tuorum quolibet ſucceſſorū, nullus ſibi qualibet ſurreptionis aſtutia, ſeu violentia, præponatur, niſi quem fratres Conſummi Conſenſu, vel fratrum pars maioris, & ſenioris Conſilij, ſecundum Deum, & Beati Auguſtini regulam prouiderint eligendum. Libertates quoque & immunitates antiquas, & rationabiles Conſuetudines, Eccleſiæ veſtræ Conceſſas, & hætenus obſeruatas, ratas habemus, & eas perpetuis temporibus illibatas permanere ſancimus. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præſatam Eccleſiam temere perturbare, ac eiſus poſſeſſiones auferre, vel ablatas retinere, ſeu quibus libet veratioribus fatigare, ſed omnia integra conſeruentur, eorū pro quorum gubernatione, & ſuſtentatione Conceſſa ſunt, uſibus omnimodis profutura, ſalua ſedis Apoſtolicæ auctoritate, & Dioceſani Episcopii Canonica Iuſtitia. Si quæ igitur in futurum Eccleſiaſtica, ſeculariſue perſona, hanc noſtræ Conſtitutionis paginam ſciens, contra eam temere venire tentauerit, ſecundo, tertioque com-
monita, niſi reatum ſuum congrua ſatiſfactione correxerit, poteſtatis honorisſue ſui, careat dignitate, reamque ſe diuino iudicio, exiſtere de perpetrata iniquitate cognoſcat, & à ſacratiffimo Corpore, ac Sanguine Dei, & Domini Redemptoris noſtri IESV
Chriſti

Christi aliena fiat: Atque in extremo examine districtæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco sua iura seruantibus, sit Pax Domini nostri IESV Christi: quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Iudicem præmia æternæ pacis inueniant. Amen.

Sermo S. DOMINICI ad Fratres Pru-

liani. Anno 1217 in die Assumpt: B. V. Mariæ
Congregatos habitus.

TAntis laboribus ac difficultatibus fundatum Ordinem, Apostolicâ Authoritate iam approbatum, Fratres Charissimi cernitis, immensam erga nos Dei benignitatem agnoscamus, qui eam mentem, ea consilia immiserit, quæ ipse tam feliciter promouit. Ordinem institui-
mus, ad euertendas hæreses, ad Catholicam fidem propugnandam, ad prædicandum Euangelium, ad fuganda vitia, inducendas virtutes; ad amorem cælestium cordibus humanis inferendum, ac viam deniq; æternæ felicitatis cunctis aperiendam. Præclaram functionem, & magnam Pro-
uinciam administrandam suscepimus, quanto studio nobis enitendum, vt eam impleamus? paucitatem nostram intueor, quo magis nobis danda opera, vt alios in exemplum & societatem adiungamus: de augendo, propagando Ordine prima cura sit: sic enim sparso, diffusoq; per
varias orbis regiones præclaro instituto, pia vota succedent, & vberem eum fructum, quem præcipuum ex incho-
ato Ordine speramus, copiosè referemus. Annuet Chri-
stus in-

stus ingentibus captis, & Sanctissima Dei Genitrix, Religionis nostræ Patrona, cuius auspicijs fundamenta Ordinis sunt iacta conatibus aderit: memores tantum professionis, & instituti estote, & quo ardore, & promptitudine animi, hanc viam ingressi sumus, eodem prosequamur. Illustre Prædicatorum nomen, non sine diuino nutu nobis impositum, officij nos egregiè admonet, quanto studio salus animarum sit procuranda. Quamprimùm in Prouincias, in quas mitto deueneritis, Monasteria construite, cœlesti doctrinâ, & admirando vitæ exemplo, hominum animos conciliate, literarum studia promouete, quo faciliè plurimi in vestram Societatem adducantur.

Epistola S. Dominici ad Fratres

in Poloniâ constitutos Anno 1221. quam habet

R. P. Mâluenda. Folio 336.

Filij, & Fratribus Charissimis, Vniuersis Prioribus, & Conuentibus Ordinis Prædicatorum per Prouinciam Poloniæ constitutis. Frater Dominicus, seruus humilis in consolatione Sancti Spiritus, Gaudium, & salutem. Quotidiana de omnium vestrâ profectu, & salute solliciti, & annua vos exhortatioue admonere consueti, ecce iterum celebrato Capitulo Generali, quasi annum nostræ seruitutis tributum, vestræ charitati rependimus, charitatis debitum in hoc exsoluentes, quod quanto magis soluimus, plus debemus. Itaque Fratres mei desideratissimi & dilectissimi, gaudium & lætitia cordis mei, per Dei misericordiam obsecramus, ac per

ac per charitatem Sancti Spiritus contestamur, ut inter mundanas varietates, & fluctibus feri maris in quibus reproborum confusions, ut cernitis deprimuntur, vos qui ad vitam Religionis, Dei aspirante gratia confugistis, ad portum celestis patrie inde continuus desiderijs, & indefessis laboribus contendatis.

Intumescetes aduersitatum procellas, & tentationum varias tempestates, magnâ Fide calcantes, & ad Christum potestati maris dominantem, & motum fluctuum eius mitigantem, confidenter & alacriter properantes, festinatè charissimi ingredi in requiem, qui alios festinare monetis. Estote vigilantes, qui alios ad ad vigilantiam excitatis. Estote omni puritate, & sanctitate conspicui, qui fideles ad sanctimoniam inuitatis. Calceati pedes in præparationem Euangelij, fraternâ charitate estote concordēs; humilitatis, & obedientiæ, vero Dei Patris Filio, vos exhibete conformes, ut Angelicum vestræ professionis officium, condignis actibus honoretis, qui in salutis humanæ officium missi estis. Diuinis aspectibus in omni loco reuerenter assistite, & proximorum ædificationi fideliter ministrare, ut ignito prædicationis eloquio, & salutari in confessionibus consilio, abundare possitis Scripturas diuinitus inspiratas, & legem Domini immaculatam, conuertentem animas audiendo, meditando, scrutando sectemini, studio semper vtilium insistentes, & curiositatis dispendium euitantes.

Et quoniam linguam vestram sacratissimis eloquijs consecratam debet exhibere orationem charitatis, non officium vanitatis, sermo vester semper sit sale conditus, ut det gratiam audientibus, & resumptâ censurâ silentij, quæ iam minus reuerenter, ac paten-

ter à quibusdam vestrum noscitur esse proiecta, argentum vestrum
 & aurum conflate, verbis vestris stateram iustam facite, & fre-
 nos rectos imponite ori vestro. Sit vobis sermo viuus, & efficax,
 omne vanum & non planum respuens, & lingua placibilis, lignum
 vitæ Verbum sanctum, & irreprehensibile, quod aduersarius re-
 uereatur, quo ædificetur, proximus, & Dei gloria dilatetur.
 Feruent in cordibus vestris animarum lucrandarum zelus ardens
 & acutus, quem regat ratio, dirigat discretio, temperet conuersa-
 tio mansueta. Et quoniam vos in eminentissima specula constituto-
 tos, oculi multorum respiciunt, & à vobis magis virtutum exem-
 pla requirunt, quàm ornamenta sermonis, mittamus manum ad
 fortia, digittis mirram probatissimam distillantes, rigorem in ope-
 ribus, perseverantiam in aduersitatibus exhibentes, vt per patien-
 tiam & consolationem scripturarum spe conceptâ, cælestium secu-
 râ mente conuiuium prægustemus in terris, quo nobis est in eterni-
 tatis abundantia perfruendum. Valete, vt vigeat Fraternitas ve-
 stra in Domino Iesu Christo; meq; inutilem seruum vestrum cum
 socijs habete vestris Orationibus commendatum.

Oratio S. DOMINICI pro Ordine

ad B. V. MARIAM, ex Reuelationibus S. Brigittæ.

Lib. 3. Cap. 17.

CVM instaret tempus resolutionis eius, quod Filius
 meusei in spiritu ostendit, iuit ad me Matrem eius cum
 lachrymis dicens: O MARIA Regina Cœli, quam ipse
 Deus præelegit sibi in coniunctionem Deitatis, & huma-
 nitatis

nitatis. Tu es illa singularis Virgo, & singulariter dignissima Mater. Tu es illa potentissima, de quâ potestas prodijt, audi me rogantem te: quia enim scio te potentissimâ, ideo præsumo de te. Suscipe Fratres meos quos educaui, & fovi sub stricto scapulari meo, & defende eos sub alto mantello tuo. Rege eos, & refoue, ne hostis antiquus præualeat eis: & ne dissipet vineâ nouellam, quam plantauit dextera Filij tui. Quid verò Domina mea aliud noto per scapulare strictum, quod palliolum vnum habet ante petus, & aliud retro nisi duplicem considerationem, quam ad Fratres meos habui? Sollicitabar quippe nocte & die pro eis, quomodo in rationabili & laudabili seruirent Deo temperantiâ. Orabam etiam pro eis, ne quid de mundo concupiscerent, quod vel Deum offenderet, aut famam humilitatis & pietatis apud proximum denigraret. Nunc igitur quia tempus remunerationis meæ instat, assigno tibi membra mea, doce ergo eos sicut filios, & porta eos sicut mater. Cùm enim verbis, & alijs vocatus est Dominus in gloriam Dei, cui ego per similitudinem loquendo taliter: O Dominice, amice dilecte, quia dilexisti me, plusquam te, ego sub lato mantello meo defendam, & regam filios tuos: necnon & omnes, qui in Regulâ tuâ perseuerant, saluabuntur. Mantellus verò meus latus misericordia mea est, quam nulli feliciter petenti denego, sed omnes qui quærunt, sub misericordiæ meæ sinu protegentur.

TESTAMENTVM ET CONSOLATIO

S. DOMINICI. *Ex Theoderico.*

EN vsq̃ in hanc horam carne incorruptum, me Dei misericordia ſeruauit, illibatamq̃ mihi virginitatis munditiam custodiuit. Quæ vt etiam in vobis inuiolata permaneat, ſaminarum omnium ſuſpecta vitæ conſortia, ea retenta, Seruus Chriſti vitæ paupertate, gratus Chriſto, & bonæ famæ odore, fructuoſus erit proximis; Spiritus ſeruor ſemper maneat in vobis, & ſeruenti ſpiritu Deo perpetim ſeruite, promouendo & propagando huic Ordini ſitis intenti; ſtabiles in ſanctitate perſeuerate in Monaſtico inſtituto, & virtutum omnium incremento.

Hæc ſunt Fratres & Filij chariſſimi, quæ vobis hæreditario iure poſſidenda relinquo: Charitas ſit in vobis, Humilitatem ſectemini, Paupertati voluntariæ ſtude,te.

Addit Theodoricus. Non erat illic argentum & aurum, nec quæuiſtæ terrenæ facultates, vnde teſtamentum conderet. Quod autem habuit fide locuples, hoc illis legauit, nempe diuitias ſalutis, theſauros cæleſtes, & opes nunquam perituras, quibus illum abundaſſe vitæ ſanctiſſima teſtatur, docent exempla, miracula confirmant. Ne autem paupertatem Euangelicam, firmiſſimum huius inſtituti fundamentum, inimica Deo carnis ſapientia euerſat, quanta potuit ſeueritate prohibuit, ne quis poſſeſſiones temporales Ordini inuehat, Omnipotentis Dei, & ſuam maledictionem ei terribiliter intentans, qui Ordinem Prædicatorum, quem vel maxime ornat paupertatis profeſſio, terrenæ ſubſtantia puluere auſus fuerit obſcurare.

Nolite flere chariſſimi, nec vos perturbet corporalis hic à vobis diſceſſus, in eo loco ad quem nunc proficiſcor, vtilior vobis ero, quàm hic fuerim, vitæq̃ functus, plus aliquid vobis conferam, quàm hic à me expectare poſſitis.

Ingens hæc erat morientis fiducia. Quam Vincentius ita commendat. Grandis ſanè, ſed non vana fiducia, ſciebat nimirum, cui crediderat, & de reſoſita ſibi coronâ gloriæ certus erat, quæ
perce-

percepta tanto fieret ad imperranda potentior, quanto in potenti-
as Domini iam securior introisset.

TESTAMENTVM S. HYACINTHI.

DOlorem, quem ex meo à vobis secessu, ò mea viscera susti-
netis grauem esse, non possum diffiteri. Patris & Filiorum,
quales vos habui, affectum quis nescit? Concedendum est natu-
ræ, iam ætate & laboribus detrita: eundem, quo me auctor me-
lioris vocauit. Quod autem, religionem, pietatem & cælestium
studium, ex meo haustas pectore virtutes attinet, fateri necesse ha-
beo, vos dignos esse summâ laude, dignos & glorioso laborum
fructu. Si tamen semel à me acceptam viuendi normam, non re-
liqueritis, vel flagitijs quod absit, turpiter contaminaueritis. Quâ
obrem illud à vobis maiorem in modum requiro, non modo pec-
cetis, verum & occasionibus peccandi viam præcludite: quinimo
summa contentione ad virtutem arduam adnitamini, & ubi labor,
vel difficultas, vel obex sese vestro cursui ad cælestia obiecerit,
non ipsam etiam mortem suffugiatis, causâ religionis & pietatis
conceptæ. Magnum est scio, vos nouellæ institutioni lubenti ani-
mo formandos subdidisse: præclarius tamen erit, iuxta professam
virtutum Ideam, omnia improba studia toto conatu peruincere.
Vitam autem & salutem ob pietatis cultum in apertum pericu-
lum offerre, quia supremæ constantiæ est munus, summos vobis
promerebitur honores. Ob oculos vestros, delineatam Patriar-
chæ Nostri Diui Dominici vitam contemplamini. Contempla-
mini & amplissima illa Regni cœlestis præmia, quæ vobis para-
ta sunt, hoc studium virtutis, indefesso pede decurrentibus. Aspi-
cientes & in auctorem, & in finem felicissimum, pergite quo ca-
pistis animo, ad summum sanctitatis culmen. Inter cætera quæ à
Patre Nostro relicta accepimus, hæc ego quoq; vobis in semp-
ternum memoriale relinquo. Humilitatem seruate, Charitatem
mutuam habere, Paupertatem voluntariam possidere, Virginita-
tis & castimonix decus, illibato corde & corpore custodite: pro-
ximorum saluti curandæ inuigilata: Religionis nouellæ ampli-
canda

candæ studio vacate: Christianæ fidei & vnitatis inter gentes barbaras & peruvicaces propagandæ causa, nulli labori vos subtrahite: etiam in mortes ab efferatis vobis obiectas, pro Christi gloria, proq[ue] animarum pereuntium salute, obnixo pectore ite, ruite. Hoc est Testamentum æternæ hæreditatis. Cæterum quod vestrum dolorem attinet. Nolite, filij charissimi, flere super me. Componite vultum & animum; ad Patrem meum & vestrum, crastina die, eodem me vocante transeo: non ad strictum aut horrendum iudicem. Gaudete potius, & mecum congratulamini, quod mihi viuere Christus est, & mori Iucrum. Et hoc quidem ingens. Pro perituris enim illis & fluxis rebus, quas vel contempsi, vel infracta patientia pertuli, ornamenta verarum diuitiarum, affluentissimas bonorum delicias, sempiternamq[ue] felicitatem, nullo vnquam temporis momento dissipandam ingredior. Faustum illum mihi diem, quo mundo nuncium remisi. Voluptatem ego nunc ingentē capio, quod olim Diui Dominici me disciplinæ dederim: quod asperā & incultā secutus fuerim virtutis viā, quod ab eā, per Dei gratiā, nulla laborū magnitudine, aut acerbitate dolorum depelli potuerim. Felicissimas illas horas, quibus ego in iniurijs patiens, fortis in periculis, diligentior in cultu religionis; vigilans in mei custodia, inflammatus in Dei amore exiti. Beatas catenas, quibus præcinctus, ad veram libertatem euolo: Dissolui iam cupio, & esse cum Christo. Quod si vobis magisquā mihi timetis? æquiore animo estote, mea tantum vestigia impressa sequimini: ego ex isto corporis miserrimo carcere, diuinæ voluntatis nutu expeditus, cum ea libertate ac felicitate fruor, quam nulla vnquam temporis circumscriptio metietur, ex altissimo cœlorum domicilio, vbi fidei remoto & retracto velo, cum incredibili gaudio, Deum præsentem intuebor, tantò melius vobis, qui in terra morabimini potero opitulari, quanto post obitum cum illo perenni bonorum fonte coniunctior ero. Interim benedictio Dei Omnipotentis descendat super domum istā, & Prouinciā vniuersā, atq[ue] omnes habitantes in eā, & maneat in sempiternum. Deo & eius Sacrosanctæ Virgini Matri Mariæ, com-

riæ, commendatos vos esse cupio, dulcissimi filij mei. Illachrymatus super eiulantes Fratres, eos ad osculum sacrum admisit. Magno & intolerando dolore discruciabantur Fratres, ex eius futuro obitu: quod viderent Polonia Decus, & orbis terrarum clarissimum lumen extinguï, terris eripi, cælestibus reddi. Totum illum diem, & per subsequentem noctem, obseruabant Virum sanctum. Ab eius latere & pedibus nulla ratione se diuelli patiebantur: omnes osculabantur sacratas manus, omnes verbum aliquod salutis ex ipsius ore adhuc audire: nonnulli beneficia à Deo optimo, per eius merita obtinere petebant: quidam pro negligentijs commissis precabantur, vt eis misericordiam diuinam imploraret: singuli autem circumstantes ex vultu ipsius penduli, quid desideraret, quid vel saltem innueret aduertebant. Pietatem & in Patre, & in Filijs, tantam cui nullum verbum par inueniri potest, erat videre: dum isti obsequerentur, ille obsequia beneficij cælestibus se relaturum spondebat: illi Patrem, & Pater vicissim istos, sese mutuo vtrinque & complectebantur, & solabantur, & Deo commendabant. Quod autem supererat illi eius diei, à cohortatione Fratrum, toto diuino cultui, precibusque tum ordinarijs in Choro, tum priuatis in secreto impendit, se suosque Tutelæ Virgineæ, cuius festiuitas instabat, ardentissimâ oratione in sinuans & deuouens.

MONITA EXTREMA B. CESLAI ORDINIS RRÆDICAT.

Quantum ad me attinet, ait, Filij ne solliciti estote. Propitius spero mihi erit Deus, curarum mearum acer olim spectator, & nunc iustus, simulque misericors Iudex. Cursum mortalis vitæ, si pro illius laude vt existimo, exegi, in hac arena palæstritam me inuictum gessi, aderit mihi præmia & coronas decernens. Vestri quos corpore quidem non animo desidero me cura premit. Proinde cum vobiscum diutius diurnare nequeo, hæredes vos ex asse iubeo mearum diuitiarum. Hæ autem sunt, quas
X
mecum

mecum etiam in caelestem gazam deferro : nec mihi eas fera rapi-
 er, sed cumulabit dies. Perspexistis corporis & fortunæ bono-
 rum statum, scilicet opes irritamenta esse malorum : Delicias &
 sæculi magnas illectationes, multiplices pedicas reconditas; ma-
 gnas non ad morbum, sed ad interitum quoq; causas habere. Ea-
 rum appetentiam plenam anxietatis, facietatem poenitentia. For-
 tunam inconstantia ludum, continuo ludere, rotamq; suam volu-
 bili orbe versare, proinde infima summis, summa immis sūma infi-
 mis miscere. Humanæ fælicitatis dulcedinem multo amarore re-
 spersam esse. Me & docente & præeunte fugistis tristes hos volu-
 ptatum exitus : diuitias fugâces liquistis ; cæci numinis ambigu-
 os vultus spreuistis, ex salæbra in qua hærebatis, ad securitatis &
 stabilitatis sedem aduolastis. Ne igitur vxoris Loth exemplo re-
 tro prospectetis ; neue Hebraico more ampliùs Ægyptiaca iuga
 cogitetis, aut vobis imposueritis. Rebus omnibus terrenis vos
 præstare voluit Deus, non est par vestram dignitatem infra hæc
 infima demittere & detrudere, sed ad alta ad quæ temeritati, &
 vecordia terrigenarum, fas non est aspirare. Conatibus vestris
 non terram, sed cælum obijcite. Opes, oblectamenta, & dignita-
 tes illas vobis emite, quas nullus deteret dies, nulla insperget a-
 maritudo, nulla infringet potestas. Venerandum sæculi nomen,
 gloriosæ pretio vitæ vobis comparate. Pallabundæ menti in va-
 rio & anticipiti cogitationum fluctu, quasi sacram anchoram, o-
 bedientiam inijcite. Maiorum iussa Dei censete. Horum virgam
 directricem velut Cynosuram in vasto cæcoq; pelago nauiganti-
 bus, vobis præfixam statuите. His obsecundare, summam perfe-
 ctionem arbitremini. Paupertatem ad bene beateq; viuendum
 amplissimum instrumentum, lubenti animo sustinete. In hac so-
 bria & succincta fortuna, nihil eorum quæ ad vitam in Dei lau-
 dem producendam necessaria sunt, vobis deerit, quin omnia ade-
 runt, cum Deus aderit. In Dei sortem adlectis, centuplum pro
 simplo, imo & pro nihilo promissum. His concessum Regium qua-
 si decus & imperium, nosse, scilicet abditos à sæculis Dei sensus,
 peccata hominum expiare, animas lipare & soluere, ac reas pote-
 states

ffates compescere & profligare, naturæ leges præsilire, vitæ & mortis ius habere, Angelis conuiuere, Diuinæ consortium assequi beatitudinis, inq̃ perpetuum non in vnum diem esse calices. Castimoniam quoq̃ quæ decus & ornamentum esse vestrum debet, non illibatam modo, sed & ab omni rumore sinistro incontaminatam custodite. Non satis est abesse à crimine, nisi etiam criminis suspicionem effugeritis. Humilitatem profundam amulemini. Spicæ grauidæ inclines sunt, sic vos si virtutibus veris imbuti. Vt Luna, quod à Sole accipit luminis mundo refundit; sic vos dona à Deo collata in commodum Ecclesiæ. Dominici rerum gestarum gloria vobis dormientibus, vigilantibus oculis obuerfetur. Hac quam ille præcalcauit via, ite ad Astra.

DE MAXIMO ARDORE FRATRVM IN PROCVRANDA SALVTE HOMINVM.

S. Antoninus Archiepisc: Florentinus 3. part. Hist. Tit. 33.

Cap: 10. ita refert.

TEmporibus primitiuis tantus feruor erat in Ordine, quem nullus sufficiat enarrare, siquidem spiritus vitæ erat in rotis, cuius virtute animalia ibant, & reuertebantur, mouebantur & eleuabantur secundum voluntatem spiritus dirigentis. Videres utiq̃ per Ordinem feruorem mirabilem, alios prosentis suspirijs, post quotidianas & puras Confessiones, amaris singultibus, altis clamoribus, sua & aliorum peccata lugentes, alios in orationibus noctem ducentes cum die, centenis & ducentenis genuflexionibus laborantes, videres Ecclesiam nunquam vel raro sine orantibus esse, vnde cum pleriq̃ asportatijs quærebantur in Ecclesia facilius, quam alibi, poterat inueniri orâtes. Deniq̃ quidâ valde religiosus frater retulit quod intra paucum tempus, centum fratrum Confessiones generales audiuerit, quorum inuenit septuaginta integritatē mentis & corporis seruasse, non sine magna orationis instantia, & religionis custodia, quibus ipsa castitas maximè custoditur. Ceterum plures illo sancto feruore succensi non prius ab oratione surgebant.

gebant, nisi aliquam specialem gratiam à Domino impetrassent. Vnde vnus dixit, quod nō poterat de nocte quiescere, nisi prius se lachrymis irrigasset. Retulit alter magnæ authoritatis se vidisse dum staret in oratione ante altare, Bononiæ alterum feruentem spiritu, toto corpore eleuari à terra. Eodem tempore, quasi festiuium quoddam fratres Completorium expectabant, recommendantes se inuicem, cum multo cordis affectu, pulsatoq; signo, de quibuscunq; locis ad chorum festinantibus properabant. Vbi completo officio, & totius mundi Regina, nostriq; Ordinis aduocata, deuotissime salutata, se disciplinis duris subiiciebant; post verò, quasi pro peregrinatione quadam, altaria omnia visitabant, humiliter procumbentes, & tanta producentes ab intimis flumina lachrymarum, vt si esses à foris, crederes plangi funus quoddam quod positum esset in medio, quod pleriq; sæcularium explorantes viderunt & audierunt, & quamplurimum ædificati sunt, & ex hoc aliqui Ordinem intrarunt. His peractis, non statim currebant ad quinternos reuoluendos; sed in Ecclesia vel in Capitulo, vel claustris angulis latitantes, contra suos actus examinatione strictissima percurrabant, & ex hoc disciplinabant se fortiter, aliqui virgis, aliqui nodosis corrigijs, vt sonus eminus redderetur. Post matutinas pauci currebant ad libros, pauciores reuertebantur ad lectos, paucissimi qui non confiterentur antequam celebrarent. Cum autem claresceret, pulsabatur signum ad missarum celebrationem, tunc ad vnum fratrem multi currebant gratia ministrandi, & inter eos sancta vertebatur contentio, quis prior Sacerdotem de tam sacro ministerio inuitasset, (id est, quis prior rogasset Sacerdotem, vt se ministro vteretur ab sacrificandum). De deuotione erga Beatam Virginem quis dicere posset: dictis autem eius matutinis deuotè astantibus ad altare eius deuotius recurrebant, ne illud tantillum spatium ab oratione vacaret. Post Matutinas autem & Completorium, altare Beatæ Virginis Mariæ quandoq; Ordine triplici ambientes, in gyro, se & ordinem, ipsi deuotione mirabili commendabant. In cellis etiam habebant eius & filij Crucifixi imaginem ante oculos suos, vt lugentes & orantes, &

decumbentes, ipsas respicerent, & ab ipsis respicerentur oculo pietatis. In seruitijs autem multis se præuenientes, in infirmaria, in hospitio, in mensa, in lotionem pedum; beatum se reputabat, qui poterat alium in eiusmodi anteire. O quoties fratres exuebant cappas, tunicas, scapulare, & exhibebant fratribus peregrinis & incognitis prius: tanta in seruiendo erat deuotio, & hilaritas faciei, vt non hominibus sed Deo, & Angelis seruire viderentur. Aliquis in hoc tantam sensit dulcedinem, vt præ cordis lætitiâ ipsas deoscularetur scutellas. In obseruatione etiam silentij mirabiliter erant fratres deuoti. Fuit etiam aliquis, qui abstinentiam in non bibendo aliquando per octo dies protraxit: alius qui cum ei offerebatur scutella, saporem eius aquam superfundens frigidam, diluebat, & bibebat alius tota quadragesima stetit, non bibens nisi semel in die, nec loquens nisi interrogatus. Multi raro pitantijs utebantur, multi ne in speciali incurrerent notam, modo ab isto modo ab illo abstinebant, omni die de sibi oblati aliquid detrahentes. In prædicando autem verbū Dei, ad quod ordo a principio deputatus est; Deus super eum tantum effuderat feruorem, ita quod multi non cum tanta conscientia comedere auderent vlla die, nisi vni vel pluribus prædicassent, in quibus Spiritus sanctus supplebat ex interiore vñctione, quod eis deerat ex scientiâ acquisita. Nam multi multos conuerterunt ad pœnitentiam solum cum textu septem horarum Canonicarum, quas cum Euangelio Beati Matthæi, Beatus Dominicus frequenter fratribus imponebat. In quodam Capitulo Gñali Parisiis, cum incumberet aliquos mittere ad Prouinciā terræ Sanctæ, dixit Magister Iordanus fratribus in ipso Capitulo, quod si parati essent bono animo illuc ire, significarent ei: Vix verbum impleuerat, & ecce vix fuit aliquis in tanta multitudine quin faceret veniam (id est quin se prosterneret) statim cum fletu & lachrymis petens mitti ad illam terram Saluatoris sanguine consecratam. Frater autem Petrus Remensis, tunc Prior Pronincialis in Francia, hæc videns surrexit, & facta venia, cum alijs locutus est Magistro in hunc modum: Bone Magister, aut Carissimos istos

mos istos fratres meos mihi dimittatis, aut mittatis me cum ipsis; quia ego paratus sum cum eis ire ad mortem. Mandauit Dominus Papa Innocentius Priori Prouinciali Franciæ, vt aliquos fratres mitteret ad Tartaros, propter quædam quæ sperabat de fructu. Vix illius recitatum est mandatum istud in Capitulo Prouinciali, & ecce tot & tanti fratres se obtulerunt, quod fletus mirabilis illud Capitulum occupauit, nimirum alijs cum lachrymis petentibus huiusmodi obedientiam, alijs flentibus pro tam caris, & tam dilectis fratribus se ingerentibus ad labores inæstimabiles, & mortes frequentes. Flebant alijs præ gaudio, quod habebant licentiam, flebant alijs præ dolore, quia licentiam obtinere non poterant. Fr. Humbertus Magister Ordinis circa principium officij sui, mandauit Fratribus vbiq;, quod si qui voluntarij essent ad transfretandum ad Barbaros, propter nomen Domini dilatandum: suum circa hoc animum intimarent eidem. Quis digne valeat enarrare, quot & quanti fratres & quam de remotis nationibus, ad hoc non solùm gratis se obtulerunt, sed per asperionem sanguinis, & beatam mortem Filij Dei adiurarunt eundem vt ipsos mitteret, sciens eos paratos ad mortem, propter fidem & gloriam Saluatoris, in Gentilibus tolerandam.

LITERÆ REVERENDISSIMI GENERALIS

Ord : S. Humberti ad totum Ordinem. Ex Historia

Pij, de Progenie S. DOMINICI fol : 244.

Carissimis in Dei Filio Fratribus vniuersis Frater Vmbertus
 Seruus eorum inutilis Salutem, & in hac valle lugubri de
 Sancti Spiritus consolatione gaudere. Apostolicis qui præsent
 edocentur exemplis, vt de sibi commissis subditis tantam gerant
 sollicitudinem, quod non solùm præsentibus verbo, sed & absentes
 scripto, spiritualibus illorum commoditatibus vigilanter intendant.
 Quid enim aliud resonant illæ sanctæ Epistolæ, quas Apostolorum
 solici-

solicitudo tam studiose conscripsit, & misit Christi fidelibus, per nationes diuersas? O sollicitudo felix, o felices Epistolæ, o felix planè sollicitudo ex omni laude dignissima, quam non occupatio mundana, non cura rei familiaris, non caro, non sanguis, sed solus zelus animarum induxit. Felices certè Epistolæ, & omni præconio colendæ, quæ nihil carnale, nihil seculare redolent, sed spiritum sapiunt, & totum fecerunt mundum redundare, Cælestium carismatibus gratiarum. Recordamini benedicti Domini, quomodo Patres Sanctæ memoriæ, quos Diuina prouidentia pro diuersis temporibus dedit nobis imitandos, hæc Apostolica, digna omni imitatione exempla, frequenter saluberrimis, & nunquam obliuioni tradendas transmisere nobis Epistolas, & videte quanta cura de Communi bono totius Ordinis, & singulorum Fratrum pro Fratribus spiritualibus fuit illis, qui tamen suam non potuerunt nobis exhibere præseniam, ex qua colligeremus fructum consolationis, & gratiæ spiritualis, per literas & Epistolas hoc fecerunt. Reminiscamur harum obsecro dilectissimi, & earum continentiam nobis incorporantes, caritatem primam, quæ nos omnia propter Christum fecit relinquere solide teneamus. Non refloreat mundus in cordibus nostris, quem iam calcauimus sicut lutum. Inueniat nos hostis malignus in suis insultibus viros virtutum, & strenuos bellatores. Ambulemus in sapientia ad eos qui foris sunt, ut ab eorum heu qui de facili nostram calumniantur conuersationem, scandalis caueamus, exhibeamus nos superioribus nostris tractabiles, amabiles socijs, omnibus speculum & sanctitatis exemplum, puros & simplices coram Deo. Diligamus Ordinem tam vniuersalem

salem omnibus, in quo & nos spem salutis adepti sumus, & gratiam consequuti. Quod quidem nos facere liquido apparebit, si ad reparandum ruinas eius, ad ipsum attrahendo personas idoneas satagamus; si pro bono statu ipsius zelo zelauerimus; si ad eius onera portanda libenter humeros supponamus. Demus & operam, dum tempus habemus tesaurizare nobis cumulum meritorum, quo docemus & intelligimus, non segniter operando, malis hominibus nos utiliter opponendo, laudabilia semper exempla sequendo, & quae se habent aliter penitus respondendo, bona quaeque pro viribus proponendo, aduersa irruentia late suscipiendo, à bono nunquam cessando. Non implicantes nos secularibus negotijs, non sequentes otia, sed semper diuinis actionibus occupati, vigiles in crebris orationibus, suspensi in sacris meditationibus, diligentes digne persolvere diuinum officium, Sacrum nunquam fastidientes studium, religiosi in silentio, prudentes in verbis, maturi in moribus, in periculis cauti, caritatiui in alterutrum, pacifici cum omnibus. Non laxantes rigorem Ordinis, ad meliora nos inuicem prouocantes, correctiones & reformationes suscipientes sine murmure, consolationibus nos mutuis roborantes in Domino. Quae retro sunt obliuiscetes, in omnibus gratias agentes, & diuino pleno semper adiutorio confidentes. Haec ergo si assunt & abundent in nobis, facient nos diuites meritis, nec venientes vacui, sed repleti iustitiae fructibus ante conspectum gloriae summi Dei. Adbuc significo caritati vestrae, quod inter desideria cordis mei, quae ratione suscepti regiminis in me reperio suscitata, id est non modicum, scilicet ut Mysterium Ordinis nostri, & Schismatici Christiani renocentur ad Ecclesiam

sticam

ficam vnitatem, & nomen Domini nostri Iesu Christi deferatur coram perfidis Iudeis, coram Saracenis, à Pseudopropheta suo, tanto iam tempore deceptis, coram Paganis, Idolatris, coram Barbaris, & gentibus vniuersis, vt essemus centestes eius, & salus omnibus vsq; ad vltimum terra. Sed affectui rei huius obuiant duo quædam. Vnum est defectus linguarum, quibus adipiscendis, vix nullus Frater vult intendere multis curiositatem multimodam vtilitati præponentibus in studendo. Aliud est amor soli natalis, cuius dulcedo scilicet, multos illaqueauit, nam nondum in eis per gratiam transformata, quod de terra; & de cognatione sua nolunt egredi, nec obliuisci populum suum, sed volunt viuere & mori inter cognatos & notos suos, non reminiscetes quod Saluator inter huiusmodi etiam à Matre propria non potuit inueniri. Expergiscimini Fratres à Deo vocati, & videte si in exemplaribus Apostolicis tale aliquid reperitur. Nunquid non omnes Galilæi fuerunt? Et quis eorum remansit in Galilea. Nonne alius peregrinatus est in Indiam? alius in Ethiopiam, alius in Asiam, alius in Achaïam, & si per diuersas nationes longè, lateq; diffusi, fructum quem nunc videmus protulerunt in mundo. Quod si aliquis dicat, grauiasunt hæc, nos infirmi, eos non possumus imitari. Vade nobis si Predicadores esse volumus, & à Predicatorum talium vestigijs declinare siue deniare. Præterea nunquid hoc dixerunt Patres illi nostri primitiui, quos Sanctus Pater noster Sanctus DOMINICVS omnes tam nouitios, quam alios dispersit in orbem? Non ascendat dilecti Dei, huius deiecta cogitatio corda nostra, si professionis nostræ vocationem & obedientiæ promptæ præmium at-

tendentes exponamus noſmetipſos ad omnia pro animarum ſalute, & Saluatoris gloria dilatanda. Quod ſi quis inſpirante diuina gratia cor ſuum innenerit, ſecundum voluntatem gubernantis, paratum ad linguam Arabicam, Græcam, Hæbraicam, ſeu aliam Barbaram addiſcendam, ex quo ſibi mercedem acquirere poſſit in opere ſalutari tempore opportuno; ſiue etiam repperit ſe diſpoſitum ad exeundum Caſtra proprie nationis tranſiturus; ad Prouinciã Terræ Sæctæ, Græciæ, vel alias infideles Vicinas, quæ proculdubio multum indigent Fratribus, qui parati ſunt multa pati pro Ordine, pro fide, pro animarum ſalute, & propter Nomen Domini noſtri IESV Chriſti precor, & moneo, vt ſemper hoc ſtatu animi ſui, mihi ſcribere non omittat. Fratres magnifice gratias agite Domino Deo noſtro; qui ſecundum magnam miſericordiam ſuam de magnis periculis Ordinem liberauit, in Curia Summi Pontificis, ipſius fecit negotia proſperari. Qui inſuper in Italiæ partibus, à tempore B. Petri Martyris Fratris noſtri ſic confudit hæreſim, ſic Veritatem fidei ſublimauit, innumerabiles hæreticos ad fidem ſine violentia reducendo, quod ſtupent, qui vident, conſpiciendo oculis, quæ antea incredibilia videbantur. Cuius & gratia mediante, quæ agenda erant in Capitulo Generali nuper præterito creduntur laudabiliter ordinata. Sciatis quod ibidem ſunt trecentorum Fratrum obitus recitati, qui nos præceſſerunt ad Dominum, paulo poſt ſecuturos, quos cum alijs, qui iam ante deceſſerunt, & cum eis, qui iam peregrinantes in corpore, & me ipſum ſeruum grauius, propter vos expoſitum periculis, & laboribus non paucis, veſtris orationibus intimè recomendo. Commendo vos omnes gratia Saluatoris

uatoris, & Gloriosissimæ Aduocatæ nostræ, cuius patrocinium,
 Specialiter his diebus Ordini affuisse creditur, & multum affuisse.
 Datum Mediolani in Capitulo Gñali. Anno Domini, 1255.

LITERÆ REVERENDISSIMI GENERALIS ORDINIS PRÆDIC.

In Dei Filio sibi dilectis Reu: Adm: P. Prouinciali, cæ-
 terisque Patribus, ac Fratribus in Prouincia Russiæ Ord: Præd.
 pro Christo laborantibus.

FR. NICOLAUS RODVLFIUS SACRÆ THEOLOGIÆ
 Professor, ac totius eiusdem Ordinis Generalis Magister, & Seruus Salutem.

Nemo Nos à veritate aberasse crediderit, si dilectam Prouin-
 ciam Russiæ immensis terrarū spatijs diffusam, Euangelicū fru-
 mentū esse dixerimus; Primū enim à Prouincia Poloniæ quasi
 granū à spica seiunctum, ac inter Scythas, Moscouitas, Dacos,
 Moldauos, & Turcas melius dixeris emortuum, quàm fatum, ex
 frequenti inundantium Barbarorum excursionē, augmentum, ex
 pugna Conuentuum ædificationem, ex assiduis bellis summam
 pacem reportauit; multumq; fructum attulit in patientia, & ve-
 lut ager plenus fructificauit suauitatem odoris adeo abundē, vt
 quadraginta quatuor iam Conuentibus aucta, vbiq; Fratres no-
 stri Christi bonus odor effecti, innumeros fidelium populos, &
 infidelium turmas ad cursum in odorem vnguentorum sponsi al-
 liciant. Prouincia verē Hyacinthi filia, qui Septem Trionibus
 Octauam addidit Dominici Stellam, & cuius opera Prædicato-
 rum Ordo fidelium cynosura, & in hoc saculo nauigantium fa-
 licissimum Helice redditus est latere enim vobis non potest, quod
 Conuentus vestri sudoribus à triginta annis extructi, illius sunt
 fœtus, qui in eisdem partibus Religionis semina abundē reliquit,
 quorum vberriimos fructus Barbarorum rabies impedire non po-
 tuit, & sementem Patrifamilias inimicus homo, quamuis in semi-
 nanda

nanda zizania sollicitus, suffocare non valuit. Quam pulchri fuerunt, Frâtes charissimi, pedes illius euangelizantis bona, euangelizantis pacem, à quorum contactu tot beneficia reportamus. Æmulatur enim vestra Tellus tot vernantibus foundationibus innouata, & illustrata, æmulatur inquam sui rapidissimi vndas Borysthenis, in quo nil firmum vnquam apparuit præter Hyacinthi vestigia, quæ raro, & perenni miraculo, continuo, & perpetuo agitata, manent immobilia; nouasq; & ipsa Tellus hic inde certatim quotidie Ordini fructificans domos, eadem Hyacinthi vestigia ostentare contendit. Si ignoras ergo te, ô pulcherrima inter Prouincias, egredere, & abi post vestigia antiqui gregis, & pasc hædos tuos iuxta tabernacula Pastorum, tuiq; primi parentis & primogenitorum Fratrum non immemor eorum humilitatem, & paupertatem imitare, tuosq; Conuentus maiori ex parte pauperes, & ligneos aureis Fratribus sæcundes, si alibi aureos Conuentus forte ligneis multoties Fratribus lugemus repletos. Sed pulchriores tui sunt, & formosi sicut tabernacula Cedar, sicut pelles Salomonis: Filij siquidem tui in fide stabiles, & in opere efficaces, velut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ Christi vberius fructificant, & dentes tui sicut grex tonsarum, quæ ascenderunt de lauacro. omnes gemellis foetibus, & sterilis non est inter eas, dum fideles, & infideles ædificas, & ad vnum Christi ouile schismaticos, & Gentiles pariter adducis.

Quibus Apostolicis conatib⁹ pro debito officij nostri vires addere cupientes, tenore præsentium, nostriq; auctoritate officij tibi Reuend: Adm. P. F. Stephano Chmeler moderno Priori Prouincialis facultatem concedimus, seruatis seruandis, recipiendi Conuentus quoscunq; & Monasteria Monialium, quæ tui Prouincialis tunc tempore, commendanda pietas nobilium Christianorum ad fidem Catholicam in hisce Regionibus propagandam, fundare, & erigere festinat, & specialiter Conuentum in Grodech, quæ est Ciuitas in Podlachia Palatinatus Chiouiensis, & in Confinio Arrianorum, vt sit quasi propugnaculum, ne hæc diabolica pestis, per totum Regnum serpat sicut cancer. In Codach, qui

dach, qui est locus propinquus Ponto Exuino, ac proinde cum Rex Serenissimus Portalicium aduersus Turcarum impetum ibidem extruere paret; Nos etiam contra diabolicam Hæreticorum, & Schismaticorum, Turcarumq; perfidiam, & ad eorum quotidianam conversionem (quam Fratres nostri experiuntur) propugnaculum dei stabilire debemus, ad quod suis sumptibus piissimum Regnum nos inuitat. Nec non & in Cerchasi, vbi Illustrissimus & Generosissimus DD. Nicolaus Potocki à Potok Palatinus Braflauiensis Generalis Princeps, & Dux Campestris Militiæ, ac verè Christianus miles non minus sollicitus de Christo, quam de Rege, Nobis similem fidei arcem proprijs sumptibus fundare, & dotare, ex præcipuo erga Ordinē nostrum affectu festinat, sibi suadens, nullos alterius Ordinis aptiores fore ad Tartaros, & Paganos (à quibus vna tantum dieta locus ille distat) Schismaticosq; ad fidem Christianam, vel vnitatem Catholicæ Religionis, & cultus adducendos; cum enim Religiosi omnes hisce infidelibus sint inuisi, solum nostros, quos Hyacinthinos vocant, beneuolentiæ & reuerentiæ argumentis prosequuntur. Sint ergo o dilecta Prouinciâ manus tuæ tornatiles plenæ hyacinthis, & dum plures ex tuis Alumnis fidelium salutē inuigilant, alijs tantæ cæcitatē compassi, quasi lucernæ ardentes in caliginoso loco diuini Verbi semina festini iactitent, donec elucescat dies. & feroriatur in cordibus infidelium.

Actamen quia vbi Messis est multa, Operarij pauci requiruntur, diuinæq; magnificentiæ, & gratiæ nostris conatibus cooperari, & vbi Christus magnificat latitiâ, gentes multiplicare debemus; considerantes insuperabilem distantiam inter Conuentus huius Prouinciæ, qui quamuis vnius corporis membra, concessa alijs Prouincijs communicatione gaudere non possunt (vnde per contrarias quasi per præcipuas partes diuisa, embratim regitur, & vix vnius capitis influxibus vegetatur) impossibile iudicauimus, vt vnico contenta Nouitiatu, subsistere, & augeri possit.

Tenore igitur præsentium, nostriq; auctoritate officij, necnon & Apostolica nobis in hac parte concessa, volumus, & decernimus, vt

mus, vt in vnaquaque Portione, siue Contrata huius Prouinciæ Conuentum vnum habeatis ad receptionem & educationem Nouitiorum destinatum. Hi autem erunt Conuentus, qui sunt capita Contratarum, videlicet in Contrata Russia, Conuentus Leopoliensis Sanctissimi Corporis Christi. In Contrata Podoliæ, Conuentus Camenecensis S. Nicolai. In Contrata Prutia, Conuentus Iesupoliensis. In Contrata Cis, & vltra Pruthem, Conuentus Chiouiensis. In Contrata Alberussia, Conuentus Sclouensis. Quia autem Contrata Podoliæ, & Alberussia habent Conuentus longè magis distantes alijs Contratis, opere præcium duximus alios addere; vnde pro Contrata Podoliæ designamus etiam Conuentum Laticzouensem; & pro Contrata Alberussia, Conuentum Smolenscensem. Cateris autem Conuentibus huius Prouinciæ non liceat ad Habitum, nec Professionem recipere, sed bonæ indolis iuuenes, qui habitum petierint, ad caput Contratæ examinandi, & recipiendi transmittantur, cum consensu Conuentus à quo trasmittuntur, vt nomine illius recipiantur, & Professionem emittant. Prouidebit autem Pater Prouincialis huiusmodi Nouitiis de Optimis Magistris, in quo eius conscientiam in diem Christi aggrauamus, & qui ab hoc munere non possint à Prioribus pro libito deponi, sed solum vel in Capitulo Prouinciali, vel in visitatione eiusdem Prouincialis, habito super hoc grauiorum Patrum consilio; & quo ad receptionem, & examen recipiendorum, ac eorum educationem, seruentur ad vnguem nostræ sacre Constitutiones, & acta Capitulorum generalium.

Cum autem vos non solum deceat testimonium habere bonum ab his, qui foris sunt, sed potentes esse debeatis exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt arguere; & hoc nequeat præstari nisi post Theologiam, & litterarum studia, ad quæ fouenda pijs deuotorum eleemosynis coeptum fuit ædificium Conuentus S. Mariæ Magdalænæ in Suburbij Leopoliensibus, vt citius absolua-
uatur, & destinato fini inseruiat: Præcipimus in virtute Spiritus sancti, & sanctæ obedientiæ sub formali præcepto, necnon sub
pana

pæna absolutionis ab officio Reu: Adm: P. Prouinciali huius Prouinciæ moderno, & pro tempore existenti, vt Fratres omnes ab eo Conuentu amoueat, relictis solùm præcisè necessarijs pro seruitio Ecclesiæ ex senioribus, & grauioribus Patribus, quibus sufficienter de victu, & vestitu pro more prouisis, reliquum elemosynarum, & reddituum verè, & fideliter in edificio, & constructione Domus, & Ecclesiæ insumatur, donec perfecta fuerint, & eo Studium formale commodè, & Religiosè transferri possit, prout alias à Reu: Adm: Patre Magistro Fr. Ioanne Spina b. me. olim Commissario & Visitatore in eadem Prouincia fuit ordinatum, & à Nobis confirmatum. Et vt magis studia foueantur; Volumus, & omnino in futurum obseruandum decernimus (quod similiter ab eodem Visitatore fuit statutum) vt Priores Conuentus Leopoliensis Sanctissimi Corporis Christi, quamdiu Studium formale in eo manserit, vel Conuentus Sanctæ Mariæ Mariæ Magdalænæ, quando ad eum idem Studium translatus fuerit) regulariter assumantur ex Graduatis, & Doctoribus Patribus Prouinciæ. Insuper ne defectu lectionis, & Lectorum studia negligantur, & iuuenes otio torpescant, Volumus quod in vnaquaque Contrata (excepta Russia, in qua est Studium formale) deputetur Studium Materiale Scholasticæ Theologiæ, & Philosophiæ, in Conuentu, videlicet in quo iuuenes recipi, & educari debent, & ibi P. Prouincialis pro tempore destinabit Lectores, quos iudicauerit opportunos. Hi autem Lectores in alijs, nec etiã in concionibus, occupentur; sed serio discipulorum profectui consulant; nec semel assignati in Lectores in vno Conuentu, ad alios transferantur ante expletum cursum, ne discipulorum profectui Præceptorum variatio sit impedimento. Prout ordinatum fuit in Capitulo generali ultimo Romæ celebrato anno 1629. sub his verbis: *Ordinamus Patri Prouinciali pro tempore, ne Lectores actu legentes, eorumq; discipulos, in alio Conuentu assignet, quousque cursum Philosophiæ, vel Theologiæ absoluer*

absoluerint. Si secus fiat extra euidentem necessitatis casum, assignatio nulla omnino sit.

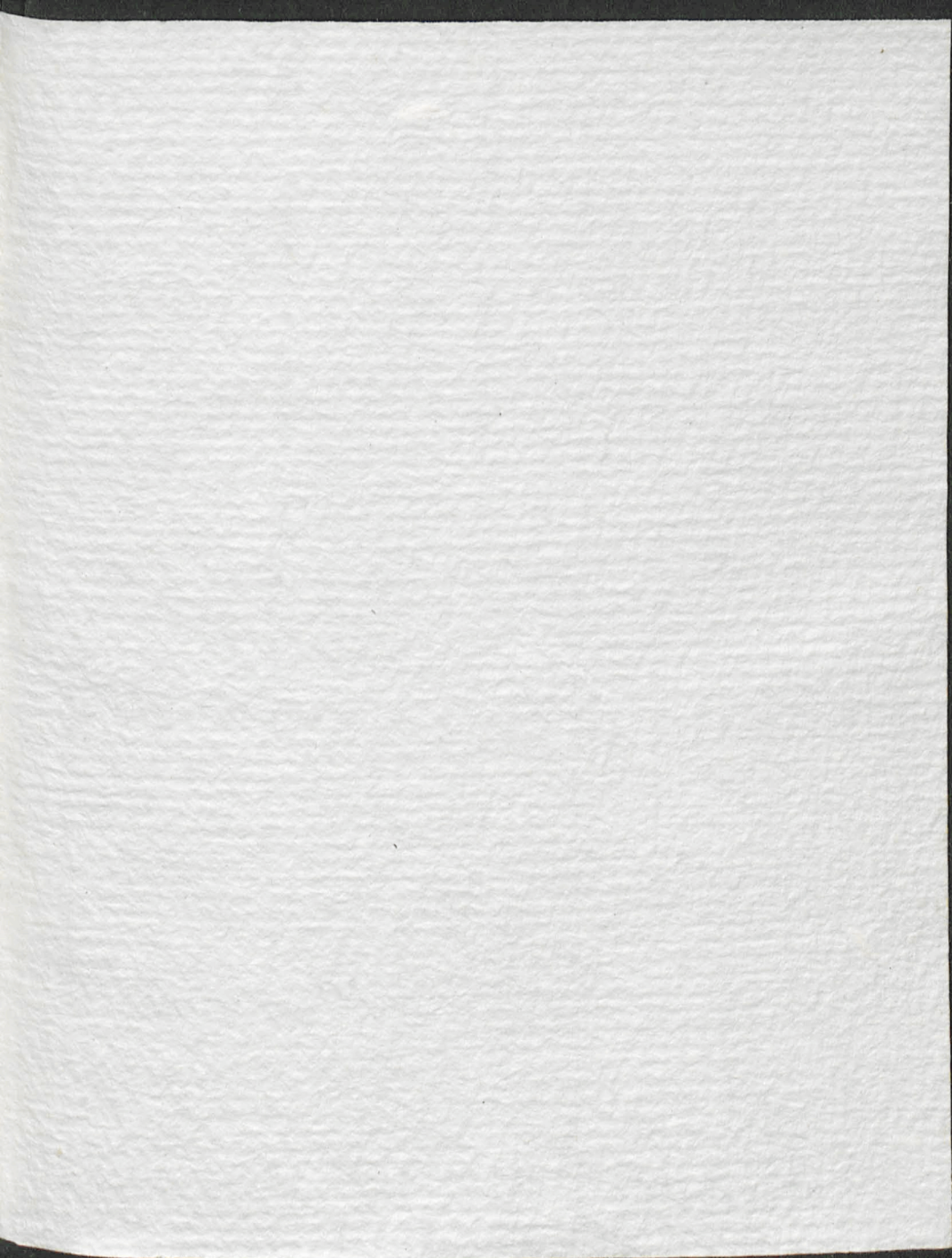
Quæ vt executioni felicius mandetis quotidianas ad Sanctissimum Patronum, & Patentem Hyacinthum preces eundite, ac proinde confirmamus, & inuiolabiliter obseruari volumus laudabilem consuetudinem à Prædecessoribus nostris approbatam, vt post Saluæ Regina, Antiphonam, siue consuetam Cantilenam, Vir beate ô Hyacinthe, &c. in honorẽ eiusdem Sancti deuotè concinatis ita fiet dilectissimi, vt vestræ professionis executores effecti, quod Deo dante promissistis, fideliter impleatis. Valete, & pro me, & Ordine Orate, Datum Romæ in Conuentu nostro Sanctæ Mariæ super Mineruam. Die 6. Decembris. 1641.

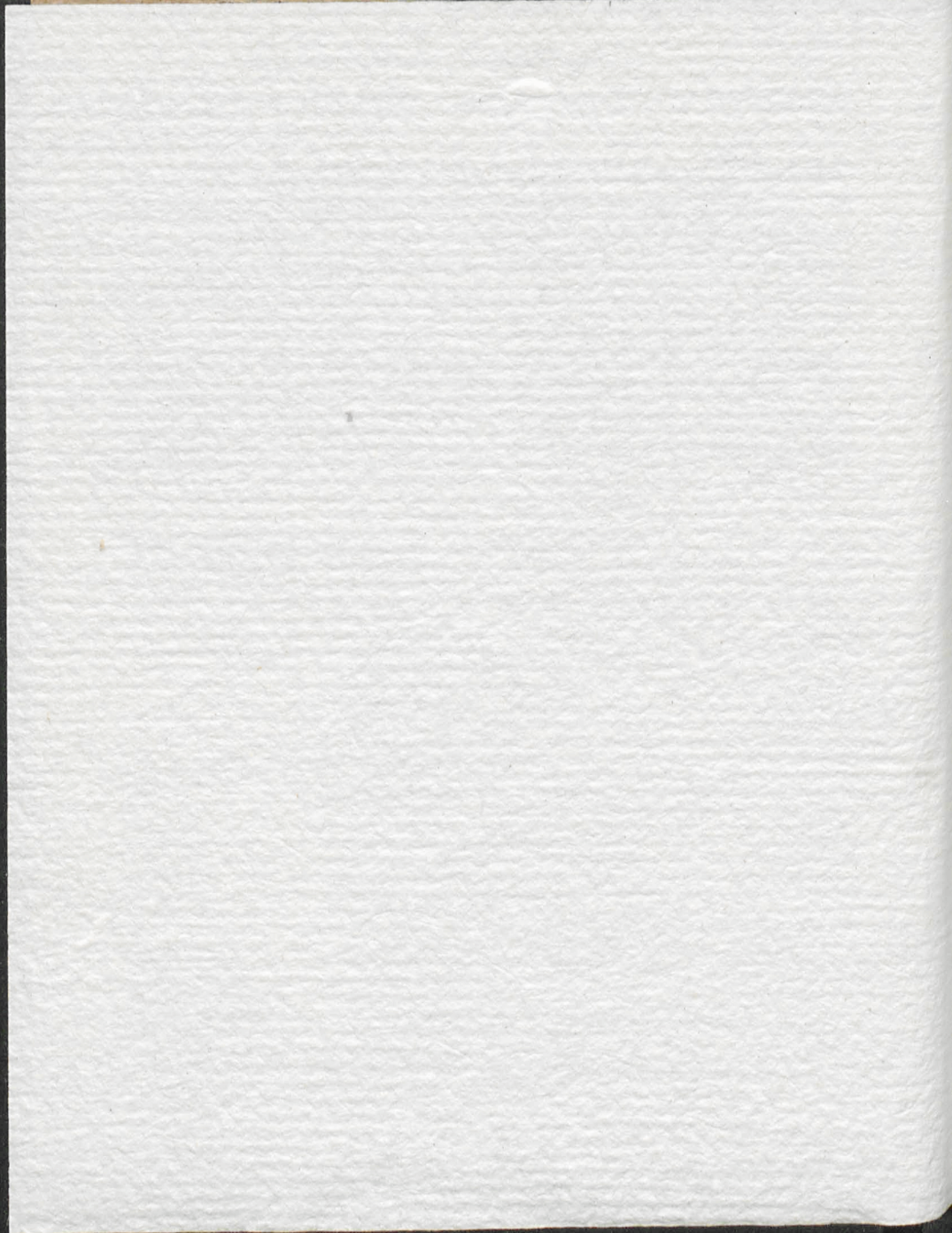
Fr. Nicolaus Magister Ordinis.

Locus Sigilli.

8124 ROMÆ, Apud Manelphum Manelphum. 1641.
Superiorum permisso.

Konservacja przeprowadził(a):

Isena Delien ceta

Wrocław, dnia 12 V 1995

Oprawa, wykonał(a):

Henryk Świdorski

Wrocław, dnia 4 V 1995

